

RMRL Lecture Series
Publication No. 3

அகஸ்தியர் ஒரு தீசுபாற்வை

ஆர். பாலகிருஷ்ணன்

Indus
Research
Centre

அகஸ்தியர்

ஒரு மீள்பார்வை

ஆர். பாலகிருஷ்ணன்

ரோஜா முத்தையா
ஆராய்ச்சி நூலகம்

Indus Research Centre | RMRL

RMRL Lecture Series - 3

அகஸ்தியர் : ஒரு மீள்பார்வை

© ஆர். பாலகிருஷ்ணன்

முதல் பதிப்பு: ஆகஸ்ட் 2025

வெளியீடு

ரோஜா முத்தையா ஆராய்ச்சி நூலகம்

மூன்றாவது குறுக்குச் சாலை,

மையத் தொழில்நுட்ப பயிலக வளாகம்,

தரமணி, சென்னை-600113.

தொடர்புக்கு: +91 8015312686

www.rmrl.in rmrl@rmrl.in

நூல் உருவாக்கக் குழு

தலைமை: ச. சுந்தர்

உதவி: சே. தனபால், ச. அருண் பிரசாத், அஜய் பாண்டியன்

வடிவமைப்பு & அட்டைப்படம்: ரஞ்சித் ரூலோ,

பிரபஞ்சா ஆனந்தகுமார்

ISBN: 978-81-991470-0-3

இலவசப் பிரதி

இந்நூலில் இடம்பெறும் கருத்துகள் இந்நூலாசிரியருடைவை.

இந்தப் பிரதி இலவசத் தரவிறக்கத்துக்கு மட்டும்

அனுமதிக்கப்படுகிறது. விற்பனை நோக்கில் இப்பிரதியைப்

பயன்படுத்தக் கூடாது. மீறினால் சட்டப்படி நடவடிக்கை

மேற்கொள்ளப்படும்.

பாலகிருஷ்ணன், ஆர்.

அகஸ்தியர் : ஒரு மீள்பார்வை / ஆர். பாலகிருஷ்ணன்.

சென்னை : ரோஜா முத்தையா ஆராய்ச்சி நூலகம், 2025.

84 pages : illustrations; 20 cm.

பதிப்பாளர் குறிப்பு

ரோஜா முத்தையா ஆராய்ச்சி நூலகம் 1994ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டது. நூலகம், ஆவணக் காப்பகம், அருங்காட்சியகம், ஆராய்ச்சி மையங்கள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிச் செயல்படும் இந்நூலகத்தில் 5 இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட ஆவணங்கள் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. இத்துடன் நூல் பாதுகாப்பு, நூல் எண்ணிமமாக்கல் போன்ற செயல்பாடுகள் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன. 30 இலட்சத்திற்கும் அதிகமான எண்ணிமப்படுத்தப்பட்ட பக்கங்களைக் கொண்ட மின்நூலகம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

இவை தவிர தமிழ்ப் பண்பாடு, தமிழ்ச் சமூக வரலாறு சார்ந்த கருத்தரங்குகள், ஆய்வரங்குகள், பயிற்சிப் பட்டறைகள், கண்காட்சிகள், நிகழ்த்துக் கலைகள், அறக்கட்டளைச் சொற்பொழிவுகள் ஆகிய நிகழ்வுகளையும் தொடர்ந்து ஒருங்கிணைத்து நடத்தி வருகிறது.

பண்டைய வரலாற்றை ஆராய சிந்துவெளி ஆய்வு மையமும் நவீன தமிழ்ச் சமூகப் பண்பாட்டு வரலாற்றை ஆராய பொதுவியல் ஆய்வு மையமும் இந்நூலகத்தில் செயல்படுகின்றன. சிந்துவெளி ஆய்வு மையத்தின் மூலமும் தொடர்ந்து சொற்பொழிவுகள் ஒருங்கிணைக்கப்படுகின்றன. இம்மையம் சிந்துவெளிப் பண்பாடு, வரலாறு உள்ளிட்டவற்றோடு சேர்ந்து பண்டைய தமிழ்நாட்டின் வரலாறு, பண்பாடு குறித்தும் ஆராய்ந்து வருகிறது. தமிழ்ப் பண்பாடு, வரலாறு குறித்த பல தவறான கற்பிதங்கள் நமக்குத் தொடர்ந்து போதிக்கப்படுகின்றன. அவற்றை விசாரணை செய்வதும் நமது ஆய்வுகளின் நோக்கமும் பணியுமாகும்.

அந்தப் பின்புலத்தில் 2025 மார்ச் 7 அன்று, 'அகஸ்தியர்: ஒரு மீள்பார்வை' என்ற சொற்பொழிவு ஒருங்கிணைக்கப்பட்டது. சிந்துவெளி ஆய்வு மையத் தலைவரான, சிந்துவெளி ஆய்வாளர் ஆர். பாலகிருஷ்ணன் இந்த உரையை நிகழ்த்தினார்.

அகஸ்தியர் தொன்மம், தமிழ்ப் பண்பாட்டு வரலாற்றில் பல்வேறு நிலைகளில் பின்னிப்பிணைந்து காணப்படுகிறது. தமிழ் மொழியின் தோற்றத் தொன்மையோடு அகஸ்தியர் இணைக்கப்படுகிறார். இவற்றிற்கான அடிப்படை ஆரியமயமாக்கல், சமஸ்கிருதமயமாக்கல் என்பதோடு வேரூன்றி உள்ளது. அகஸ்தியர் தொன்மத்தின் புதிர் முடிச்சுகளையும் அத்தொன்மத்தின்மேல் உருவாக்கப்பட்ட கட்டுக்கதைகளையும் திரிபுகளையும் தெளிவாக விசாரணை செய்து, அகஸ்தியர்வழி மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆதிக்கப் பண்பாட்டு அரசியலைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார் பாலகிருஷ்ணன்.

அகஸ்தியர் பல்வேறு வகையில் முன்நிறுத்தப்படும் போதெல்லாம் அதுசார்ந்த எதிர்வினைகளையும் தமிழ்ச் சமூகம் தொடர்ந்து செய்துவந்துள்ளது. இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக, கே.என். சிவராஜ பிள்ளை 1930ஆம் ஆண்டு எழுதிய, 'Agastya in the Tamil Land', பெரியாரின் குடிஅரசு பதிப்பகம் 1931ஆம் ஆண்டு வெளியிட்ட 'அகத்தியர் ஆராய்ச்சி' உள்ளிட்ட நூல்களைச் சுட்டலாம். இந்த நூல் பிப்ரவரி 2025 பெரியார் ஆவணக் காப்பக வெளியீடாக மறுபதிப்பாகியிருக்கிறது. அதுமட்டுமின்றி ஆசிரியர் கி. வீரமணி அவர்களின் 'அகத்தியர் புரட்டு: பண்பாட்டுப் படையெடுப்பின் உச்சம்' என்ற நூல் மார்ச் 2025இல் வெளியாகியுள்ளது. இவ்வாறு காலந்தோறும் தமிழ்ச் சமூகம் ஆற்றிவரும் ஆக்கபூர்வமான எதிர்வினையின் தொடர்ச்சியாகவே, பாலகிருஷ்ணனின் 'அகஸ்தியர்: ஒரு மீள்பார்வை' என்ற சொற்பொழிவு அமைந்துள்ளது. இச்சொற்பொழிவை நூலாக வெளியிடுவதில் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

க. சுந்தர்
இயக்குநர்

இந்த உரை

பேராசிரியர் கே.என். சிவராஜ பிள்ளையின்
நினைவாக நான் எழுப்பும் 'நடுகல்'

ஏன் இப்பொழுது அகஸ்தியர்?

அகஸ்தியர் என்ற ஆளுமை பற்றிய எந்த முன்முடிவுகளும் எனக்கு இல்லை. ஒரு தமிழ் மாணவனாகிய நான் இதற்கு முன்பு அகஸ்தியரின் எழுத்துகள் எதனையும் படித்ததுமில்லை. நான் பள்ளிக்கூடத்திலோ கல்லூரியில் இளங்கலை, முதுகலை தமிழ் இலக்கியம் படிக்கும்போதோ அகஸ்தியர் எழுதியதாகச் சொல்லப்படுகிற எதையுமே படித்ததில்லை. இத்துடன் அகஸ்தியரைப் பற்றிய தனிப்பட்ட கருத்துகள் எதனையும் உருவாக்கி அதனைப் பொதுவெளியில் முன்வைத்ததும் இல்லை. இதுவரையில் அகஸ்தியர் பற்றியோ அவர் எழுதியதாகக் கூறப்படும் படைப்புகள் பற்றியோ நான் ஆழமாகவோ, மேலோட்டமாகவோ சிந்தித்ததும் கூட இல்லை. ஆனால் அகஸ்தியர் தற்போது மீண்டும் 'மேடையேற்றப் பட்டிருப்பதால்' பேசித்தீரவேண்டிய சூழல் நேர்ந்திருக்கிறது.

எப்பொருள் யார்யார்வாய் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு

என்று வள்ளுவர் காட்டிய வழியில் அகஸ்தியரைப் பற்றிய எனது இந்தப் மீள்பார்வையை இந்த உரையின் வாயிலாகத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் பார்வைக்கு வைக்கிறேன்.

ரோஜா முத்தையா ஆராய்ச்சி நூலகத்தில் உள்ள அகஸ்தியர் தொடர்பான நூல்களின் வகைமையும் எண்ணிக்கையும்

எண்	தலைப்பு	எண்ணிக்கை
1	ஆன்மிகம்	8
2	இசை	1
3	இந்தி பயிற்சி நூல்	2
4	இராமாயணம்	2
5	இலக்கியம்	5
6	கால்நடை மருத்துவம்	1
7	சங்க இலக்கியம்	1
8	சிற்ப நூல்	1
9	சிற்ப இலக்கியம்	20
10	சைவ இலக்கியம்	55
11	சோதிடம்	51
12	தத்துவம்	2
13	தமிழ் மொழி	1
14	தலபுராணம்	1
15	தர்க சாஸ்திரம்	1
16	திரைப்பட பாட்டுப் புத்தகம்	1
17	பத்திரிகை	2
18	மருத்துவம் சார்ந்த நூல்கள்	220
19	மாந்திரீகம்	2
20	வரலாறு	3
21	மற்றவை	9
	மொத்தம்	389

அகஸ்தியர் குறித்த படைப்புகள்

ரோஜா முத்தையா ஆராய்ச்சி நூலகத்தின் மின் நூலகம் அறிவுச் செல்வங்களை எண்ணிமப்படுத்தி, உலகில் எங்கிருந்து வேண்டுமென்றாலும் படிக்கும் வாய்ப்பை உருவாக்கியுள்ளது. இதன்வழி அறிவை ஜனநாயகப் படுத்தியிருக்கிறது. ரோஜா முத்தையா ஆராய்ச்சி நூலகத்தின் இணைய நூற்பட்டியலில் 'அகஸ்தியர்' என்ற சொல்லைப் பதிவிட்டுத் தேடினோம். மொத்தம் 389 நூல்கள் கிடைத்தன. அவற்றை வகைப்படுத்தி பட்டியலாகக் கொடுத்துள்ளோம்.

ஸ்ரீ அகஸ்திய விஜயம், அகஸ்தியன் என்ற இரண்டு பத்திரிகைகள் அகஸ்தியர் பெயரில் தமிழ்நாட்டில் வெளிவந்திருக்கின்றன. ஆனால் தொல்காப்பியர் பெயரில் யாரும் பத்திரிகை தொடங்கியதாகத் தெரியவில்லை.

ரோஜாமுத்தையா ஆராய்ச்சிநூலகம், தமிழ்இணையக்கல்விக்கழகம், WorldCat ஆகியவற்றின் துணைக்கொண்டு இந்த உரைக்காக அகஸ்தியர் பற்றிய நூற்பட்டியல் தனியாக உருவாக்கப்பட்டது. இதன்படி அகஸ்தியர் குறித்து ஆங்கிலக் கட்டுரைகள் 16, ஆங்கில நூல்கள் 28, தமிழ் நூல்கள் 480, இந்தி நூல்கள் 7, சமஸ்கிருத நூல்கள் 6, கன்னட நூல்கள் 3, தெலுங்கு நூல்கள் 3; குஜராத்தி, மராத்தி, ஜெர்மனி, பிரெஞ்சு, டட்ச், இத்தாலியன், ஜாவனீஸ் ஆகிய மொழிகளில் தலா ஒரு நூல் வெளிவந்துள்ளன. இதைத்தாண்டி உலகில் அகஸ்தியர் தொடர்புடைய வேறெந்த நூல்களும் வெளிவந்திருக்க முடியாது என நம்புகிறோம்.

இதில் அகத்தியர் வரலாறு எனும் புத்தகம் ஆ. சிதம்பரம் அவர்களால் திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த கழக வெளியீடாக 1964இல் வெளிவந்தது. இதில் 'அகத்தியர் அட்டவணை' என்று ஒன்று இருக்கிறது. பொ.யு.மு. 16000இல் தொடங்கி பொ.யு. 1900 வரை வெவ்வேறு காலகட்டங்களில் வாழ்ந்ததாகக் கூறப்படும் பல்வேறு அகத்தியர்கள் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன. இதில் முப்புற நிருதர் காலத்து பொதிய மலை அகத்தியர் என்ற குறுமுனி முதலாவதாகக் குறிப்பிடப்படுகிறார். இவர் ஒளியர் என்கிற இனத்தைச் சேர்ந்தவர் எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

அகத்தியர் வரலாறு (1964)

ஒளிநாடு என்று ஒன்று கூட இருந்ததுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் கிறிஸ்துவுக்கு 16000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்தவராம். அதற்கு அடுத்து பஹுளி ஆற்றுத் தலைப்பாய்ச்சல் முத்தூர் அகஸ்தியர் என்று ஒருவர் குறிப்பிடப்படுகிறார்.

இவர் தமிழர் எனவும் கிறிஸ்துவுக்கு முன் 14550 ஆண்டுக்கு முன்பு வாழ்ந்தவர் எனவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதன் பின்னர் சூரபத்மன் காலத்து வாதாபி அகத்தியர் என்றொருவர் இருந்துள்ளார். இவரும் ஒளியர் இனத்தைச் சேர்ந்தவராம். இவர் 14058 காலகட்டத்தில் வாழ்ந்துள்ளார். பின்னர் ஆரிய இருக்கு வேத காலத்து லோபமுத்திரை அகத்தியர், இவர் லோபமுத்திரையினுடைய கணவர். இவர் பொதுயுகத்துக்கு முன் 8000இல் வாழ்ந்தவராம். இவ்வாறு 19ஆம் நூற்றாண்டு வரை பல்வேறு 'அகத்தியர்'கள் வாழ்ந்துள்ளதாக இந்நூல் குறிப்பிடுகிறது. பல்வேறு அகஸ்தியர்கள், 16000, 14550, 14058 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்தவர்கள் என்று இவ்வளவு துல்லியமாகக் கண்டறிய உதவிய கரிமக்கணக்கோ, நாட்காட்டிகளோ இவர்களுக்கெல்லாம் எப்போது எங்கிருந்து கிடைத்தன என்பதுதான் தெரியவில்லை. இவற்றையெல்லாம் ஒரே தலைப்பில் வைத்து உரையாடுவது மானுட முயற்சிகளுக்கு அப்பாற்பட்டது.

அகத்தியர் அட்டவணை

எண்	பெயர்	இன்னொரு என்பது	காலம்
1	முப்புர சிருதர் காலத்துப் பொதிய மலை அகத்தியர் என்கிற குறுமுனி	ஒளியர்	B. C. 16000
2	பஹ்ளியாற்றுத் தலைப்பாய்ச்சல் முத்தூர் அகத்தியர்	தமிழர்	B. C. 14550
3	சூரபன்மன் காலத்து வாதாய் அகத் தியர்	ஒளியர்	B. C. 14058
4	ஆரிய இருக்கு வேத காலத்து உலோபா முத்திரை அகத்தியர் I	ஆரியர்	B. C. 8000
5	" " மைத்திரா வருண அகத்தியர்	" "	" "
6	" " மானிய அகத்தியர்	" "	" "
7	" " பிரமன் ஊர்வசி புத்திரர் சும்ப அகத்தியர்	" "	" "
8	" " புலத்தியர் ஆவிர்ப் புத்திரர் அகத் தியர்	" "	" "
9	" " கந்தருவர் ஊர்வசி புத்திரர் அகத்தியர்	" "	" "
10	ஆரியர் வர்த்தத்து ஏழு இருடி களில் ஒருவாரிய அகத்தியர்	" "	B. C. 7500
11	முதுகுடும்ப பெருவழுதி காலத்த புரோகித அகத்தியர் I	" "	" "
12	தொடித்தோன்சொம்பியன் காலத்த அகத்தியர்	தமிழர்	B. C. 6200
13	குடருமலை அகத்தியர் என்கிற குடமுனி	" "	B. C. 6020
14	விதர்ப்பாட்டு உலோபா முத்திரை அகத்தியர் II	ஆரியர்	B. C. 6010
15	இராமாயண காலத்துக் கோசல காட்டு அகத்தியர்	" "	B. C. 6000
16	" " பஞ்சவடி அகத்தியர்	" "	" "
17	" " மலையமலை அகத்தியர்	ஒளியர்	" "
18	" " குஞ்சரகிரி அகத்தியர் I	ஆரியர்	" "

உ

அகத்தியர் அட்டவணை

எண்	பெயர்	இன்னார் என்பது	காலம்
19	அனந்தகுண பாண்டியன் என்கிற மூன்றாம் நிலந்தரு திருவிற் பாண்டியன் காலத்துப் புரோகித அகத்தியர் II	தமிழர்	B. C. 6000
20	பாரத காலத்து, குஞ்சாகிரி அகத்தியர் II	ஆரியர்	B. C. 3110
21	ஹராபதி அகத்தியர்	"	B. C. 3100
22	யசோமதி அகத்தியர்	"	B. C. 2000
23	திருப்பரங்குன்றத்துத் தமிழ்ச் சங்க காலத்துப் புரோகித அகத்தியர் III	"	B. C. 1900
24	காரைத்தீவு அகத்தியர்	பவுத்தர்	B. C. 400
25	போதலகிரி அகத்தியர்	"	B. C. 274
26	திலோத்தமை அகத்தியர்	"	B. C. 100
27	பாவநாச (மலையமலை) அகத்தியர் I	தமிழர்	கி. பி. 2-ஆ.
28	" " அகத்தியர் II	"	கி. பி. 5-ஆ.
29	கர்ச்சா காட்டு (Guzarat) புரோகித அகத்தியர் IV	ஆரியர்	கி. பி. 6-ஆ.
30	குஞ்சாகிரி அகத்தியர் III	"	கி. பி. 7-ஆ.
31	பாண்டியரின் புரோகித அகத்தியர் V	தமிழர்	"
32	சித்த அகத்தியர்	"	கி. பி. 10-ஆ.
33	தேவாரத் திரட்டைத் திரட்டிய அகத்தியர்	"	கி. பி. 11-ஆ.
34	"அகத்தியர் பக்த விலாசம்" என்ற தூல் எழுதிய அகத்தியர்	ஆரியர்	கி. பி. 13-ஆ.
35	குற்றாலத்திலுள்ள திருமலைச் சிவ பெருமானாகிய அகத்தியர்	தமிழர்	"
36	அகத்திய பட்டர்	ஆரியர்	கி. பி. 18-ஆ.
37	பள்ள அகத்தியர்	தமிழர்	கி. பி. 19-ஆ.

நான் ஒரு எளிய மானுடன். எனது 'இயலாமையை' நான் இங்கே ஒப்புக்கொள்கிறேன். எனது இந்த உரையைக் கேட்பவர்களும், இந்தக் குறுநூலை வாசிப்பவர்களும் தாங்களாகவே ஒரு முடிவுக்கு வருவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

ஆழ்ந்த தேடலுக்குப் பின்னர் அகஸ்தியரைப் பற்றி தெரிந்துகொள்ள 'Agastya in the Tamil land', 'அகத்தியர் வரலாறு', 'தமிழ் இலக்கியங்களில் அகத்தியர்: ஓர் ஆய்வு', 'பேரகத்தியத் திரட்டு', 'அகத்தியர்: ஓர் ஆராய்ச்சி' ஆகிய சில நூல்களைத் தேர்ந்தெடுத்தேன். 'தமிழ் இலக்கியங்களில் அகத்தியர்: ஓர் ஆய்வு', இது அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் ஒரு முனைவர் பட்ட ஆய்வு. அடுத்த நூல் நமச்சிவாய முதலியார் எழுதிய 'அகத்தியர்: ஓர் ஆராய்ச்சி'. இந்தப் புத்தகத்தை தந்தை பெரியார், குடி அரசு பதிப்பகத்தில் 1931ஆம் ஆண்டு ஏன் பதிப்பித்தார். தந்தை பெரியார் அகத்தியர் பற்றிய ஒரு நூலை 1931 இல் கையில் எடுத்து பதிப்பித்திருக்கிறார் என்றால் கட்டாயம் அதற்கான ஓர் அரசியல், சமூகவியல் பின்னணி அல்லது தூண்டுதல் அக்காலகட்டத்தில் இருந்திருக்கவேண்டும். பெரியார் பதிப்பித்த இந்த நூல் பிப்ரவரி, 2025இல் பெரியார் ஆவணக் காப்பக வெளியீடாக மறுபதிப்பாயிருக்கிறது. தமிழ்ச் சமூகத்தின் முதல் இலக்கணத்தை எழுதியவராக அகஸ்தியர் மீண்டும் மேடையேற்றப்பட்டுள்ள சூழலில் இந்த மறுபதிப்பு மிகமுக்கியமான எதிர்வினையாகும். மேற்கண்ட நூல்களுள் சிலவாரங்களாக நான் ஊன்றிப்படித்த கே. என் சிவராஜ பிள்ளை எழுதிய 'Agastya in the Tamil land' என்ற ஆங்கிலநூலை இந்த உரையின் அடிப்படையானநிலைக்களனாகக் கருதுகிறேன். 1930ஆம் ஆண்டு அகஸ்தியர் குறித்த இத்தகைய ஒரு சிறந்த ஆவணத்தை ஆங்கிலத்தில் எழுதிய கே.என். சிவராஜ பிள்ளைக்கு நான் எழுப்பும் ஒரு நடுகல்லாகவே இந்த உரையைக் கருதுகிறேன்.

அகஸ்தியர் - அகத்தியர்

என்னுடைய தமிழ்ப் பேராசிரியர் தமிழ்க்குடிமகன் ஒரு நேரத்தில், 'பாலகிருஷ்ணன், என்ற உன் பெயரை இளங்கண்ணன் என மாற்றிவிடலாம்' என்று சொன்னார். அவருடைய இயற்பெயர் சாத்தையா. தமிழ் மீது கொண்ட தீவிரமான பற்று காரணமாகத்

தமிழ்க்குடிமகன் என, தன் பெயரை மாற்றிக்கொண்டார். அச்சமயம் நான் நிறைய கவிதைகள் எழுதிக்கொண்டிருந்தேன்; பாலகிருஷ்ணன், இளங்கண்ணன் எனப் பல பெயர்களில் எழுதியுள்ளேன். அப்பொழுது என் அம்மா, 'இது என் கனவில் வந்த பெயர் அதனால் மாற்ற வேண்டாம்' என்று கூறிவிட்டார். 'கிருட்டிணன்' என்று எழுதலாம் என்று சொன்னதைக்கூட என் அம்மா ஏற்கவில்லை. 'அவர் நிம்மதியாக இருக்கமாட்டார்' என நினைத்து நானும் மாற்றவில்லை. என் முதலெழுத்து (initial) கூட ர, ரெ, இரா, ரெங்க, அரங்க எனப் பல்வேறு விதங்களில் அவரவர் விருப்பம் போல மாற்றி எழுதப்பட்டு வெளியானதால் அதனை ஒழுங்குபடுத்தும் பொருட்டு ஆங்கிலத்தில் 'ஆர்' என எழுதத் தொடங்கினேன். அதுவே பின்னர் பரவலாகிவிட்டது. மாற்றி இருக்கலாம் தான், ஆனால் இதைவிட முக்கியமான விஷயம் உள்ளடக்கம் என்று நினைப்பவன் நான். அதனால் நான் அதைப் பெரிதுபடுத்தாமல் கடந்துவிட்டேன். எனது முதல் கவிதை நூல் 'அன்புள்ள அம்மா' 1991 இல் வெளியானது. அதிலும் எனது பெயர் ஆர். பாலகிருஷ்ணன் என்றே வெளியானது. இதை அப்போதே மாற்றியிருக்கலாம் என்றாலும் எப்படியோ அவ்வாறே நிலைத்துவிட்டது. இதை நான் இங்கு குறிப்பிடுவதற்கு கூட ஒரு காரணம் இருக்கிறது.

அகத்தியர் என்ற தமிழ்ப் படுத்தப்பட்டப் பெயரைத் தவிர்த்து அகஸ்தியர் என்ற பெயரை எனது உரையில் பயன்படுத்துகிறேன். எழுத்திலும் பயன்படுத்தப்போகிறேன். உலகம் முழுவதும் பல்வேறு மொழிகளில் அகஸ்தியர் என்றே பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பது மட்டும் இதற்கு காரணம் அல்ல.

வடசொற் கிளவி வடெவழுத் தொர்இ
எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லா கும்மே

என்ற தொல்காப்பிய நூற்பா (தொல். சொல். 395) காரணம் கருதி இங்கு மீறப்படுகிறது.

அகஸ்தியர் / அகத்தியர் பெயர்விளக்கம்

'தமிழ் இலக்கியங்களில் அகத்தியர்: ஓர் ஆய்வு' எனும் முனைவர் பட்ட ஆய்வில் அகத்தியன் என்ற பெயர் எப்படி வந்திருக்கும் என ஒரு விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது. அதில் "அகத்தியன் என்பது ஓர்

அகஸ்தியர் - ஓவியம்: டிராஸ்டிக் மருது

ஓட்டுச்சொல், இது 'அகம்', 'அத்து', 'தீ', 'அன்' என்னும் உறுப்புகளைக் கொண்டது எனலாம். அகம் என்னும் சொல் அத்து என்னும் சாரியையோடு புணர்ந்து 'தீ' என்பது குறுகி நின்று 'அன்' எனும் விசுதி ஏற்று அகத்தியன் ஆயிற்று எனலாம். அகம் - அகத்தியன் - அகத்தியர் என்ற நிலைகளில் இச்சொல் வளர்ந்திருக்கும்" என ப. தங்கராசு விளக்கமளிக்கிறார். 'அகத்திய முனிவர்' என்ற நூலை எழுதிய ஜெகவீரபாண்டியன் அகத்தியருக்கு வேறு சில விளக்கங்கள் அளிக்கிறார். அகத்தியர் என்றால் 'நான் என்னும் அகத்தை (அகம்பாவம்) போக்கியவர்', 'அகமாய் நின்ற விந்திய மலையின் அகத்தை அடக்கியவர்', 'அகம் எனும் மனத்தை அடக்கியவர்', 'அகமாகிய பாவத்தைப் போக்கியவர்' 'அகமாகிய இவ்வகலிடத்தை நிலைபெறச் செய்தவர்', 'அகமாகிய தம் உள்ளத்தில் வைத்து எல்லோரும் போற்றும் வகையில் விளங்கியவர்', 'அகமாகிய மனையிலிருந்து தன் மனைவியோடு அமர்ந்து இல்லறத்தை இனிது நடத்தியவர்' எனவே இவருக்கு அகத்தியர் எனும் பெயர் அமைந்திருக்கலாம் என்கிறார். இத்தனை 'அகத்தினால்' அகஸ்தியர் அகத்தியர் ஆகிவிட்டார். இது போன்ற வேர்ச்சொல் விளக்கங்களில் எனக்கு உடன்பாடு இல்லை. வேர்ச்சொல் என்பது ஒரு வலைப்பொறி (Etymological trap) என்று நான் பலமுறை குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அந்தப் பொறியில் நான் பெரும்பாலும் சிக்கமாட்டேன். 'கொற்கை, வஞ்சி, தொண்டி' ஆகிய பெயர்கள் அடங்கிய 'ஊர்ப்பெயர் வளாகம்' சிந்துவெளியில்

இருக்கிறது; பாண்டியன், மாறன், வழி, கோவலன், கண்ணகி, பூம்புகார் என்று அங்குள்ள பெயர்களை நான் அடுக்கி அடுக்கி சொன்னால்கூட, கொற்கை என்பது வடமொழிக்குத் தெரியாது என்பது மட்டும் எனக்குத் தெரியும்; கொற்கை, வஞ்சி, தொண்டி இல்லாமல் தமிழ் அடையாளத்தைக் கட்டமைக்க முடியாது என்பது தெரியும். எனக்கு அது போதும், கொற்கை என்றால் என்ன வஞ்சி என்றால் என்ன என்கிற ஆராய்ச்சிக்கு நான் போவதில்லை. ஏனென்றால் அது ஒரு வலை. அதில் விழுந்தவர்கள் நிறைய பேர் உண்டு.

இவர்கள்தான் இப்படி விளக்கங்கள் அளிக்கிறார்கள் என்று விக்கிப்பீடியாவில் அகஸ்தியா என்று தேடினால் நான்கு விதமான சொல் விளக்கங்கள் வருகின்றன. இதில் இவர்கள் குறிப்பிடும்படியான அகத்தியர் என்ற சொல் விளக்கம் துடிவுமே வரவில்லை. ஆனால் அகஸ்தியா எனும் சொல் 'ஆஜ்' , 'அன்ஜ்' போன்ற சொற்களுடன் ஒப்பிடப்படுகிறது. இந்தச் சொற்கள் பிரகாசமான (Brighten), இருளில் ஒளிரும்(Effulgent one) எனப் பொருள் தருகின்றன.

அகஸ்தியா என்பது 'கனோபஸ்' எனும் ஒளிரும் விண்மீனுடனும் தொடர்புபடுத்தப்படுகிறது. மற்றொரு சொல் விளக்கம், அகஸ்தியா எனும் சொல், ஈரானிய மொழியின் கஸ்தா எனும் சொல்லிலிருந்து வந்ததாகக் கூறுகிறது. கஸ்தா என்றால் குற்றம் அல்லது பாவம் என்று பொருள்; அதன்படி அகஸ்தா என்றால் குற்றமற்றவன் அல்லது பாவமற்றவன் என்று பொருள் கொள்ளப்படுகிறது. தர்மம் - அதர்மம்; நீதி - அநீதி என்பது போல கஸ்தா - அகஸ்தா.

மற்றொரு சொல்விளக்கம் இராமாயணத்தைச் சார்ந்து அகஸ்தியா எனும் சொல் 'அகா' (Aga-Unmoving or Mountain), 'கம்' (Gam-Move) ஆகிய சொற்களிலிருந்து வந்திருக்கக்கூடும் என்கிறது. இதன்படி அவர் மலை போல் அசையாதவர் என்று பொருள் கொள்ளப்படுகிறது. இவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்துவிட்டு, மிகவும் குழப்பமாக இருந்ததால் பொருளைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் உள்ளதை உள்ளபடி அகஸ்தியர் என்றே குறிப்பிடுவது என்ற முடிவிற்கு வந்தேன். அதுமட்டுமின்றி அகஸ்தியரைத் தொல்தமிழின் இலக்கணமேடையில் ஏற்றி மகுடம் சூட்டும் கற்பித முயற்சிக்கு அகஸ்தியரை அகத்தியர் என்று தமிழ்ப்படுத்தி அழைப்பதும்

துணைபோகும் என்பதால் தவிர்க்கிறேன். ஏனென்றால் இந்த உரை எப்படி இந்த அகம் அகத்தியர் என்பதெல்லாம் கட்டமைக்கப்பட்டது என்பதைப் பேச விரும்புகிறது. அகஸ்தியர் தமிழ் அகத்தியர் என்பதை அவரது செயல்பாடுகளும் அவரது படைப்புகளும் தான் நிறுவவேண்டும் என்ற தேவையையும் இது வலியுறுத்துகிறது.

ஓவியம்: டிராட்ச்கி மருது

எனக்குத் தெரிந்த தமிழ்!

எனக்குத் தெரிந்த தமிழ் ஒன்று இருக்கிறது. அது என்னவென்றால் அகமும் புறமும் ஆகிய தமிழ்; அறம் பொருள் இன்பம் ஆகிய தமிழ்; காலம்தோறும் நிகழும் பண்பாட்டு அசைவுகளைத் தொடர்ந்து உள்வாங்கி இயங்கும் வாழ்வியல் தமிழ்; தோற்றத் தொன்மை, தொடரும் இளமை என்று இரட்டைச் சிறப்புடன் இயங்கும் தமிழ். அதுதான் எனக்குத் தெரிந்ததமிழ். பொற்கொல்லர்கள் வைத்திருக்கும் உரைகல் போல என்னிடமும் ஓர் உரைகல் உண்டு. ஒரு பொருண்மை, தமிழ் சார்ந்ததா அதன் வேர்கள் தமிழா, தமிழ் இல்லையா என்பதை ஆராய நான் அந்த உரைகல்லைப் பயன்படுத்துகிறேன். அதன் பெயர் சங்க இலக்கியம். தொல்தமிழ் செவ்வியல் இலக்கியங்களைச் சங்க இலக்கியம் என்று சொல்வதைக்கூட சில ஆய்வாளர்கள் விரும்புவதில்லை.

சகரக் கிளவியும் அவற்றோ ரற்றே
அஐ ஓளஎனும் மூன்றலங் கடையே

என்ற நூற்பாவைக் கருத்தில்கொண்டால் சங்கம் என்ற சொல்லே தமிழ்ச் சொல்லாக இருக்கமுடியாது. சங்கம், சக்கரம், சத்தியம், சைவம், சைகை, செளக்கியம் போன்றவை தொல்தமிழ்ச் சொற்கள் இல்லை. இதுபற்றி பல பேராசிரியர்களிடம் உரையாடியிருக்கிறேன். ஆனாலும் நான் சங்க இலக்கியம் என்றே பேசியும் எழுதியும் வருகிறேன். ஏனெனில் அது தான் பெருவழக்கில் உள்ளது. நான் சிந்துவெளியைப் பற்றிப் பேசும்போது திராவிடம், திராவிட மொழிக்குடும்பம் என்ற சொல்லாடல்களையும் - கீழடி, சிவகளை என்று பேசும்போது தொல்தமிழ் என்ற சொல்லையும் எவ்வாறு மிகக் கவனமாகக் கையாண்டு எனது உரைகளைக் கட்டமைத்துக் கொண்டிருக்கிறேனோ அதைப்போலவே இந்தத் தொல்தமிழ் இலக்கியங்களைப் பேசுவதற்கு எனக்கு சங்கம், சங்க இலக்கியம் என்ற அடையாளம் பொருத்தமாக இருக்கிறது. அதனால்தான் 'சிந்துவெளி விட்ட இடமும் சங்க இலக்கியம் தொட்ட இடமும் ஒன்றே' என்று தொடர்ந்து நான் பேசி வருகிறேன். என்ன பெயர் வைத்து அழைத்தாலும் இங்கு சங்க இலக்கியம் என்று நான் குறிப்பிடுவது தொல்தமிழ்ச் செவ்வியல் இலக்கியங்களைத்தான் (*The Ancient classical literature*) என்ற புரிதல் போதுமானது.

சங்க இலக்கியங்கள் பேசும் வாழ்வியலுக்கென்று தனித்துவமான சில விழுமியங்களும் முன்னுரிமைகளும் உள்ளன. இங்கே விழுமியம் என்பது சமூக மதிப்புகள் (*Social values*); முன்னுரிமை என்பது சமூக முன்னுரிமைகள் (*Societal priorities*). புறநானூறு (புறம்:335) போகிற போக்கில் அதை நமக்குப் புரியவைக்கிறது.

அடல் அருந் துப்பின்.....

.....குருந்தே முல்லை என்று

இந் நான்கு அல்லது பூவும் இல்லை;

கருங் கால் வரகே, இருங் கதிர்த் தினையே,

சிறு கொடிக் கொள்ளே, பொறி கிளர் அவரையொடு,

இந் நான்கு அல்லது உணாவும் இல்லை;

துடியன், பாணன், பறையன், கடம்பன், என்று

இந் நான்கு அல்லது குடியும் இல்லை;

ஒன்னாத் தெவ்வர் முன் நின்று விலங்கி,
ஒளிறு ஏந்து மருப்பின் களிறு எறிந்து வீழ்ந்தென,
கல்லே பரவின் அல்லது,
நெல் உகுத்துப் பரவும் கடவுளும் இலவே. (புறநானூறு 335)

பூக்களில் நான்கென்றால் குரவம், தளவு, குருந்து, முல்லை ஆகியவைதான் என்றும், உணவுப் பொருட்களில் நான்கென்றால் வரகு, தினை, கொள்ளு, அவரை ஆகிய நான்கு மட்டுமே என்றும், குடிகளில் நான்கென்றால் துடியன், பாணன், பறையன், கடம்பன் என்ற நான்கு குடிகளே என்றும், இறந்த வீரர்களின் நடுகல்லைத் தவிர, நெல் தூவி வழிபடும் கடவுள் வேறு எதுவும் இல்லை என்றும் ஒரு முக்கியமான கருத்தை இப்பாடலில் புலவர் மாங்குடி கிழார் பதிவு செய்கிறார்.

கிழார் என்பது நில உடைமையாளரைக் குறிக்கும் (Landlord). மாங்குடியைச் சேர்ந்த நில உடைமையாளரான ஒரு கிழார் இந்த மண்ணின் குடிகள் என்று அடையாளப்படுத்துவது தான் சார்ந்த நிலவுடமைக் குடியையோ, நாட்டை ஆளும் பெருவேந்தர்களின் குடிகளையோ, அப்போதே தமிழ் நிலப்பரப்பில் குடியேறிவிட்ட பார்ப்பனக் குடியினரையோ அல்ல. மாறாக மண்ணின் மைந்தர்களை அவர் முன்னிலைப்படுத்திப் பேசுகிறார். தமிழ் நிலத்தில் அப்போது நெல் இருந்தது.

இந்தப் பாடலிலேயே 'நெல்' பற்றிக் குறிப்பிடப்படுகிறது. ஆனாலும் வரகு, தினை, கொள்ளு, அவரை போன்ற சிறுதானியங்களைச் சிறந்து உணவுப்பொருட்களாக முன்னிறுத்தும் மாங்குடி கிழார், 'நெல் உகுத்து பரவும் கடவுள்' எங்களுக்கு இல்லை என்று தெளிவாகச் சொல்கிறார். நடுகல் ஒன்றே கடவுள் என்கிறார். இதை நான் பண்பாட்டு அரசியல் உரையாடலாகப் பார்க்கிறேன். ஏன் மாங்குடி கிழார் திரும்பத் திரும்ப நான்கு, நான்கு என்று குறிப்பிடுகிறார். எனக்கென்னவோ இது ஒரு திட்டமிட்ட எதிர்வினை என்றே தோன்றுகிறது.

நான்கு வேதங்கள், நான்கு வருணங்கள் என்ற கருத்தியல்கள் ஏற்கெனவே அறிமுகமாகி, தலைதூக்கத் தொடங்கிய காலகட்டத்தில் கிழார் ஆகிய ஒரு கவிஞர் நான்கு என்ற எண்ணை முன்னிறுத்தி முரண்படுகிறார்; தனது மண் சார்ந்த வேறுபட்ட

கருத்தியலைத் தேற்ற ஏகாரத் தெளிவோடு 'இலவே' என்ற சொல்லுடன் முடித்து வலியுறுத்துகிறார் என்றால் அது பண்பாட்டு அரசியல் இல்லாமல் வேறு என்ன? என் மட்டில் சங்க இலக்கியம் குரலற்றவர்களின் குரலாகவும், விளிம்புநிலை மக்களின் குரலாகவும் ஒலித்த பல்லடுக்கு இலக்கியம் ஆகும். 'நடுகல் ஆயினன் புரவலன்' என்று குறிப்பிட்ட புறநானூறு 221 இங்கே நினைவுக்கு வருகிறது.

சேர, சோழ, பாண்டியர்கள் முடியரசர்களாக மூவேந்தர்களாகத் திகழ்ந்த காலத்திலும் 'கடையெழு வள்ளல்கள்' அனைவரும் மலை நிலப்பகுதிகளை ஆண்ட குறுநிலத்தலைவர்கள்தான். சங்க இலக்கியங்களில் சேர சோழ பாண்டிய அரசர்கள் எழுதிய பாடல்கள் உள்ளன. அம்மூவேந்தர்களின் ஆற்றல், போர்க்கள வெற்றிகள் பேசப்படுகின்றன. ஆனாலும், கடையெழு வள்ளல்கள் என்ற தொல்மரபு தொடர்ந்ததேயன்றி பட்டியல் பெரிதாகவில்லை., 'பாரி ஒருவனும் அல்லன்; மாரியும் உண்டு, ஈண்டு உலகு பிறப்பதுவே' பாரி பாரி என்று செந்நாப் புலவர் ஒருவர் புகழ்ந்துகொண்டே இருக்கிறார். இது தகுமா? பாரியைப் போல வழங்கும் மழை ஒன்றும் இருக்கிறதே என்று புறநானூறு 107 கூறுகிறது. இது தான் சங்க இலக்கியம்.

யான்வாமும் நாளும் பண்ணன் வாழிய!
பாணர் ! காண்க, இவன் கடும்பினது இடும்பை;
யாணர்ப் பழுமரம் புள்இமிழ்ந் தன்ன
ஊணொலி அரவந் தானும் கேட்கும்;
பொய்யா எழிலி பெய்விடம் நோக்கி
முட்டை கொண்டு வற்புலம் சேரும்
சிறுநுண் றறும்பின் சில்லொழுக்கு ஏய்ப்பச்,
சோறுடைக் கையர் வீறுவீறு இயங்கும்
இருங்கிளைச் சிறாஅர்க் காண்டும்; கண்டும்,
மற்றும் மற்றும் வினவுதும், தெற்றெனப்;
பசிப்பிணி மருத்துவன் இல்லம்
அணித்தோ? சேய்த்தோ? கூறுமின், எமக்கே
(புறநானூறு 107)

இதை எழுதியவன் ஒரு மன்னன். பாடப்பட்டவன் ஒரு குடிநிலத்தலைவன். பண்ணன் என்ற ஒருவன் பசித்தவனுக்கெல்லாம் உணவளித்துக் கொண்டிருக்கிறான். பசிப்பிணிக்கு மருந்தாகிய உணவை அவன் அளிப்பதால் அவன் இல்லத்தைப் பசிப்பிணி மருத்துவன் இல்லம் எனக் குறிப்பிடுகிறான் அந்தப்பாடலை எழுதிய கிள்ளிவளவன் என்ற சோழ மன்னன். எனக்கு மீதமுள்ள ஆயுள் அனைத்தும் பண்ணனைச் சேரட்டும்; அவன் வாழட்டும்; அவன் கொடை வாழட்டும் என ஒரு மன்னன் எழுதுவதே சமூக விழுமியம். இதுதான் சங்க இலக்கியம் பேசும் பகிர்தல் அறம். அது தான் அறங்களுக்கெல்லாம் தலையாய அறம்.

சங்க இலக்கியங்களின் பொருண்மைகள் குறித்த மாற்றுக்கருத்துகள் இருக்கலாம். சங்க இலக்கியம் கூறுவதெல்லாம் சரியென்று ஏற்கும் தேவை எதுவும் இல்லை. அதில் பல குறைகளும் இருக்கலாம். சங்க இலக்கியப் புலவர்கள் பரிசில் வேண்டி மன்னர்களுக்குத் துதி பாடி இருக்கலாம். மன்னர்களின் ஆற்றலை மிகைப்படுத்தி இருக்கலாம். ஆனால், இவற்றை எல்லாம் தாண்டி நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டியது சங்க இலக்கியம் வலியுறுத்தும் சமூக முன்னுரிமைகளையும் விழுமியங்களையும் தான். அவ்வாறான இந்த விளிம்புநிலை இலக்கியங்களில்தான் நான் உரசிப்பார்ப்பேன். நாம் பேசுகிற விஷயம் மக்கள் சார்ந்து இருக்கிறதா என்று பார்ப்பேன். 'மக்களின் வரலாறே வரலாறு மற்றதெல்லாம் வாய்க்கால் தகராறு' என உறுதியாகக் கருதி, இதைப் பொதுவெளியில் பேசுவன் நான்; வரலாறு என்பது மன்னர்களின் வரலாறு மட்டும் அல்ல; மக்களின் சமூக-பொருளாதார வாழ்வியல் பற்றிய புரிதலுடனும் வரலாறு மீள்கட்டமைப்புச் செய்யப்படுதல் வேண்டும். சங்க இலக்கியம் மன்னர்களின் போர்க்களங்களை, வெற்றி தோல்விகளைப் பேசுவதைவிட பல்வேறு திணைநிலப்பகுதிகளில் வாழ்ந்த மனிதர்களின் வாழ்வியல் பற்றித்தான் மிகுதியும் பேசுகிறது. எனவே, 2025இல் மீண்டும் மேடையேற்றப்பட்டிருக்கும் அகஸ்தியரைச் சங்க இலக்கியம் என்ற உரைகல்லில் நான் உரசிப் பார்க்கிறேன்.

பிம்பச்சிறை உடைக்கும் பேரிசைத் தமிழ்

பேரிசைத் தமிழுக்கு ஒரு பழக்கம் உண்டு, அது பிம்பங்களை உடைக்கும்; பிம்பச்சிறை உடைக்கும் பேரிசைத் தமிழ். அப்படி என்ன

பிம்பம் இருந்தது? அது எவ்வளவு பெரிய பிம்பம்? இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் முந்தைய இந்தியக் கதையாடல்களில் பாற்கடல் என்றொரு பிம்பம் இருந்தது. சங்க இலக்கியத்திற்கு மூன்று கடல் தெரியும் வலது பக்கம் இருக்கிற கடல், இடது பக்கம் இருக்கிற கடல், தெற்கில் இருக்கும் பெருங்கடல். ஆனால் பாற்கடல் என்றொரு கடல் இருந்தது தெரியாது; சங்க இலக்கியங்களின் மூலம் அறியலாகும் தொல்மரபுகளின் அடி ஆழங்கள் அறியாத கடல் அது. ஆனாலும் காலப்போக்கில் அது தமிழ்ச் சமூகத்திற்கும் அறிமுகம் ஆனது.

பாற்கடலைத் தேவர்களும் அசுரர்களும் கூட்டணி சேர்ந்து கடைந்தார்கள். மேரு மலையை மத்தாகவும், வாசுகி பாம்பைக் கயிறாகவும் கொண்டு கடைந்தார்கள். கடையும்போது தலைப்பக்கம் பாம்பு விஷத்தைத் துப்பும் என்பதால் அந்தப் பக்கம் அசுரர்களை அனுப்ப தேவர்கள் சூழ்ச்சி செய்கின்றனர். அதன்படி 'அசுரர்களை வால்பக்கம் போய் நிற்கச் சொல்லுங்கள்; அவர்கள் தன்மானத்தால் உந்தப்பட்டு தலைப்பக்கம் வந்து நிற்பார்கள்' என்று கடவுள் யோசனை சொல்கிறார். இவ்வாறாக தேவர்கள் வால்பக்கம் பாதுகாப்பாகவும் அசுரர்கள் தலைப்பக்கமும் பிடித்து பாற்கடலை கடைகின்றனர். கடையக் கடைய அமிர்தம் வெளிவருகிறது, அதேசமயம் பாம்பு விஷத்தை உமிழ் பல அசுரர்கள் சேதாரம் ஆகிறார்கள். எல்லாம் முடிந்து அமிர்தத்தைப் பகிர்ந்துகொள்ளும் நேரத்தில் 'இது அசுரர்களுக்குக் கிடைத்துவிட்டால் அவர்களும் சாகாவரம் பெற்றுவிடுவார்கள்' என்று கடவுள் சூழ்ச்சி செய்கிறார். விஷ்ணு மோகினியாக மாறி நடனமாடி அசுரர்களைத் திசைதிருப்ப தேவர்கள் அமிர்தத்தைக் குடித்துவிடுகின்றனர். அசுரர்களுக்கு அமிர்தம் கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது. இதுதான் நமக்குச் சொல்லப்பட்ட கதை. இதைச் சங்க இலக்கியம் எப்படிச் சொல்கிறதென்றால்,

உண்டால் அம்ம, இவ்வுலகம்; இந்திரர்;
 அமிழ்தம் இயைவ தாயினும், இனிதுஎனத்
 தமிழர் உண்டலும் இலரே; முனிவிலர்!
 துஞ்சலும் இலர்; பிறர் அஞ்சுவது அஞ்சிப்,
 புகழ்எனின், உயிருங் கொடுக்குவர், பழியெனின்,
 உலகுடன் பெறினும், கொள்ளலர், அயர்விலர்;
 அன்ன மாட்சி அனைய ராகித்,

தமக்கென முயலா நோன்தாள்,

பிறர்க்கென முயலுநர் உண்மை யானே (புறநானூறு 182)

இந்த உலகம் இன்னும் இயங்கிக்கொண்டு இருக்கிறது, பூமி சுற்றிக்கொண்டு இருக்கிறது, ஏனென்றால் தேடிப் போகாமலே இந்திரனுடைய அமிர்தம் கைக்கு அதுவாக வந்து விழுந்தால்கூட தனியாகச் சாப்பிடாத மனிதர்கள் இருப்பதால்தான். 'நீங்கள் வந்து அமிர்தத்தைக் கொடுத்தால் கூட தனியாகச் சாப்பிட விரும்பாத சிலர் இன்னும் மிச்சம் இருக்கிறார்கள்' என்று சொல்வதன் மூலம் இந்திரன் அமிர்தம் அரிதானது என்ற பிம்பம் உடைக்கப்படுகிறது.

நகை அச்சாக நல் அமிர்து கலந்த

நடுவு நிலை திறம்பிய நயமில் ஒரு கை

இரு கை மாஅல் (பரிபாடல் 3)

பரிபாடல் கொஞ்சம் பிற்காலத்தில்தான் எழுதப்பட்டது. இருந்தாலும் பாட்டும் தொகையுமான சங்க இலக்கியத்தின் ஒருபகுதியாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. பரிபாடலில் செவ்வேளாகிய முருகனும் திருமாலும் போற்றப்படுகிறார்கள். வைகை நதி போற்றப்படுகிறது. வைதீக மரபின் தாக்கம் தெரிகிறது. மகாவிஷ்ணுவாகிய திருமாலைப் போற்றும் பரிபாடலின் ஒரு மதிப்பீடு நம்மை அதிரவைக்கிறது. திருமாலின் இரண்டு கைகளில் ஒரு கையை நடுவுநிலை தவறிய நாணயமில்லாத, நேர்மையற்ற கை என்று பரிபாடல் சொல்கிறது. அதற்குக் காரணம் அசுரர்களுக்கு அமிர்தம் கிடைக்காமல் செய்ததுதான். கடவுளைப் பாட வந்த ஓர் இலக்கியம் கடவுளே நடுவுநிலைத் தவறியதைச் சுட்டிக்காட்டுவதுதான் இந்தச் சமூகத்தின் விழுமியம். அங்குதான் தமிழ் தமிழாக நிற்கிறது. இவைபோன்ற தொல்தமிழ் செவ்வியல் இலக்கியங்களே பொன் மாற்றுக்குறையாமல் இருக்கிறதா என உரசிப்பார்க்க எனக்குக் கிடைத்த உரைகள்.

கே.என். சிவராஜ பிள்ளை எழுதிய 'Agastya in the Tamil Land'

அகஸ்தியர் மரபு ரிக்கவேத காலத்திலேயே தோன்றிய பண்பாட்டு அடையாளமாகும். அகஸ்தியரின் பிறப்பு குறித்த அதன் தெய்வத்தன்மை குறித்த செய்திகள் பெரும்பாலும்

தொன்மங்களாகவே இருக்கின்றன. இவை அனைத்தும் வினோதமான தொன்மரபுச் சித்தரிப்புகளாகவே அமைந்துள்ளன. சிவராஜ பிள்ளை அகஸ்தியரின் வடஇந்திய மாந்தவுருவக் கதைகளையும், அவருடைய புலப்பெயர்ச்சிகளையும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக விவரிக்கிறார்.

பேராசிரியர் கே.என். சிவராஜ பிள்ளையும் அவர் எழுதிய நூலும்

மகாராஷ்டிரத்தின், நாசிக் அருகில் இருந்ததாகக் கருதப்படும் ஆசிரமம் தொடங்கி பாண்டிய நாட்டின் பொதியில், அதன் பிறகு இந்தியாவுக்கு வெளியே சயாம், கம்போடியா, இந்தோனேசியா போன்ற நாடுகளுக்கான அவரது பயணங்கள் ஆகிய அனைத்தும் ஒரு புராணப் புவியியல் வரைபடத்தின் அங்கமாக விரிந்து காணப்படுகின்றன. அகஸ்தியர் விந்தியமலையைத் தாண்டிய நிகழ்வு பற்றி கூறப்படுவதை எல்லாம் நம்மால் எளிதாக ஏற்க முடியாது என்கிறார் சிவராஜ பிள்ளை. ஏனெனில் இவை கங்கைச் சமவெளியில் நிகழ்ந்த ஆரியக் குடியேற்றங்களின் தொடர்ச்சியாகவே தோன்றுகின்றன. எனவே விந்தியமலையைக்காலால் அழுத்தி தெற்கு நோக்கி வந்தார் என்பது போன்ற சித்தரிப்புகளை உண்மையென ஏற்க வாய்ப்பில்லை.

டாக்டர் பண்டார்க்கர் போன்ற அறிஞர்கள் பாணிவிக்குத் தென்னிந்தியாவைப் பற்றிய முழுமையான அறிவு இருந்ததாகத் தெரியவில்லை என்றும், அகஸ்தியரின் தெற்கு நோக்கிய குடியேற்றம் அரசியல் தேவை காரணமாக உருவாக்கப்பட்ட ஒரு புராணக் கட்டமைப்பாக இருக்கக்கூடும் என்றும் தெரிவிக்கிறார்கள். அகஸ்தியரின் லோபமுத்திரா திருமணமும், தமிழ்நாட்டில் அவர் சென்ற இடங்கள் பற்றிய குறிப்புகளும் இதே வரிசையில் விவரிக்கப்படுகின்றன.

அகஸ்தியரின் பெயர் சங்க இலக்கியங்களில் நேரடியாக ஒருமுறை கூட இடம்பெறவில்லை. மதுரைக் காஞ்சி போன்ற இலக்கியங்களில் அகஸ்தியர் மறைமுகமாகக் குறிப்பிடப்பட்டதாக கற்பிதம் செய்யப்படுகிறது. அத்தகைய ஒரு கருத்து உருவாகக் காரணமானவர் 14ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த உரையாசிரியர் நச்சினார்க்கினியர். இதைப்பற்றி குறிப்பிடும் கே. என். சிவராஜ பிள்ளை, “he inserted Agastya into the Tamil literary landscape” என்று ஆங்கிலத்தில் கூறுகிறார். இதை நான் தமிழில் ‘அவர்தான் அகஸ்தியரை தமிழ் இலக்கிய நிலப்பரப்பில் கோத்துவிட்டார்’ என்று மொழிபெயர்க்க விரும்புகிறேன்.

மேலும், சிவராஜ பிள்ளை பௌத்த-சமணமரபுகளின்தாக்கத்தையும் விரிவாகக் கூறுகிறார். அகஸ்தியர் மரபின் சில கூறுகள் பௌத்த முனிவர் அவலோகிதீஸ்வரருடன் தொடர்புடையவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சிலர் அகஸ்தியரைத் தொல்காப்பியருக்கு இலக்கணம் கற்பித்தவராகக் கருதுகிறார்கள். இதன் மூலம் அகஸ்தியர் மரபு பௌத்த சமயத்திற்குப் பிறகு உருவானதா என்ற ஐயமும் எழுகிறது.

இவ்வாறு பல்வேறு மரபுகள், சமயங்கள், சமூகக் காரணிகள், மேன்மை அடையாளங்களை உருவாக்கும் தேவை ஆகியவற்றால் அகஸ்தியர் தமிழர் மரபில் இணைக்கப்பட்டதாக சிவராஜ பிள்ளை கூறுகிறார். அவர் சமூக உளவியல் கண்ணோட்டத்தில், இதைத் கூட்டு உளவியல் (collective psychology) என வரையறுக்கிறார். முதல் முதலில் அகஸ்தியர்தான் தமிழுக்கு இலக்கணம் வகுத்தார் என்பது நமது சுயமதிப்பை உயர்த்திக்கொள்கிறோம் என்பது போன்ற ஓர் உணர்வை, மயக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்கிறார். இதை ஒருவகையான ‘மேல்நிலையாக்க (Sanskritisation) மாயை’ என்றே

நான் கருதுகிறேன். இங்கே சமூகவியல் அறிஞர் எம். என். ஸ்ரீநிவாஸ் முன்மொழிந்த சமூக அடுக்குமுறை, சமஸ்கிருதமயமாக்கல் போன்ற கருத்தாக்கங்களை நினைவுகூர்வது பொருத்தமாக இருக்கும். இதற்குக் காரணம் நம்மையும் அறியாமல் நமக்குள் விதைக்கப்பட்ட தாழ்வுமனப்பான்மையே என்று தோன்றுகிறது.

தமிழ்ச் சமூகத்தில் ஒரு காலகட்டத்தில் பிராமணர்கள் வந்த பின்னர், சமூக இடைமுகங்களை உருவாக்கியும், தங்களது சமய நம்பிக்கைகளை, வழிபாட்டு மரபுகளை வலுப்படுத்தும் வகையில், அகஸ்தியரை முக்கியமான ஆளுமையாக முன்னிறுத்தினார்கள். இது ஒரு சமூக ஆதிக்க முயற்சி. அகஸ்தியர் அந்த முயற்சியின் உருவகமான குறியீடு.

இதன் தொடர்ச்சியாக, தமிழ்ச் சமூகம் அகஸ்தியரை ஏற்றுக்கொண்ட பின்புலக் காரணிகளாக சிவராஜ பிள்ளை கூறுவன:

- அகஸ்தியருக்காக அமைக்கப்பட்ட கோயில்கள்
- அகஸ்தியர் பற்றியும் அகஸ்தியர் என்ற பெயரிலும் எழுதப்பட்ட ஏராளமான நூல்கள்
- அகஸ்தியரை மையமாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட பெருமித அடையாளங்கள்

இவையெல்லாம் சமூக மேன்மையை நோக்கி உருவாக்கப்பட்ட சாதனைகளாக உள்ளன.

‘ஆரிய வரலாறு’ தொடங்கும் புள்ளியிலேயே அகஸ்தியர் நடமாடத் தொடங்கிவிடுகிறார்

நான்கு வேதங்களில் முதல் வேதம் ரிக்வேதம், இரண்டாவது யஜுர்வேதம் பிறகு சாம வேதம் கடைசியாக வந்தது அதர்வண வேதம். முதல் வேதமாகிய ரிக்வேதத்திலேயே அகஸ்தியர் பெயரில் 26 துதிப்பாடல்கள் உள்ளன. ஆகவே, முதல் வேதத்திலேயே அகஸ்தியர் ஒரு முனிவராகக் காணப்படுகிறார். ஆனாலும் மானுட இனத்தின் மொத்த மூதாதையர்கள் என்று சித்தரிக்கப்பட்ட ‘பிரஜாபதிகள்’ எனப்படும் ஏழு புனித முனிவர்களின் பட்டியலில் அகஸ்தியர் இடம்பெறவில்லை. கௌதமா, பரத்வாஜா, விஸ்வாமித்ரா, ஜமதக்னி, வசிஷ்டா, காஷ்யப, அத்ரி ஆகியோர் அந்த எழுவர். பின்னர், விஷ்ணு

பொதிகையும் அகஸ்தியரும் - ஓவியம்: டிராட்ஸ்கி மருது

புராணம் மூலம் பிருகு, தக்ஷா ஆகிய இருவர் இந்தப் பட்டியலில் சேர்க்கப்படுகின்றனர். ஆனால் அப்போதும் அகஸ்தியர் அதில் இடம்பெறவில்லை. ஆரிய மெய்யியலில் அகஸ்தியர் சற்று காலத்தால் பின்தங்கியவரோ என்ற நியாயமான ஐயத்தை இது எழுப்புகிறது. ஆயினும், இந்த விடுபடுதல் பின்னர் சரிசெய்யப்படுகிறது.

அகஸ்தியர் ஒரு 'நட்சத்திர அந்தஸ்திற்கு' உயர்த்தப்படுகிறார். கனோபஸ் என்ற விண்மீனுக்குப் பண்டைய இந்தியாவில் அகஸ்தியரின் பெயர் சூட்டப்படுகிறது. கனோபஸ் என்ற பெயர் ஸ்பார்டாவின் மன்னரான மெனலாஸுக்கு ஒரு மாலுமியாக இருந்த புராண கனோபஸிலிருந்து தோன்றியது. இது தெற்கு கரினா விண்மீன் தொகுப்பைச் சார்ந்தது. அந்த வகையில் பூகோளக் கண்ணோட்டத்தில் தென்திசைத் தொடர்பு கொண்டது. அது மட்டுமல்ல, ஏழு பிரஜாபதிகளில் ஒருவரான ஜமதக்னியுடைய மகன்தான் திரணதுமாக்கினியராகிய தொல்காப்பியர் என்று புனைசுருட்டுகளைக் கிளப்பிவிட்டனர். என்ன அநியாயம் இது!

தொல்காப்பியரை திரணதுமாக்கினி என்று நம்மால் அழைக்கமுடியுமா? திருவள்ளுவரின் இயற்பெயர் மாதனுபங்கி என்று எப்போதோ கிளப்பிவிடப்பட்ட 'வதந்தி' விக்கிப்பீடியா வரை வந்துவிட்டது. இப்படியான கற்பிதங்களைக் காலாவதியாகாமல் பார்த்துக்கொள்கிறார்கள் என்பது வியப்பாக இருக்கிறது.

இத்தகைய கட்டுக்கதைகளைக் கட்டுடைக்கும் கட்டாயத்தில் நாம் இருக்கிறோம். இது நமது சமூகக் கடமையும் ஆகும். அகஸ்தியர் சாமானியப்பட்டவர் அல்ல! இராமாயணம், மகாபாரதம் போன்ற இதிகாச கதைமாந்தர்களையும் சந்தித்து உரையாடுகிறார். ரிக் வேதத்தில் தோற்றம் பெற்ற அகஸ்தியர் பின்னர் இராமாயணத்திலும் வருகிறார், மகாபாரதத்திலும் வருகிறார். விந்தியமலை வழியாக மகாராஷ்டிரா, கர்நாடகா போன்ற நிலப்பகுதிகளைக் கடந்து தமிழ்நாட்டுக்கு வந்து தங்குகிறார். அவரது பயணத்திட்டம் கடல் கடந்து இந்தோனேசியா தீபகற்பம், ஜாவா, வியட்நாம், கம்போடியா போன்ற நாடுகளை உள்ளடக்கியதாக விரிவடைகிறது.

அக / அகஸ்தி என்ற இடப்பெயர்கள்

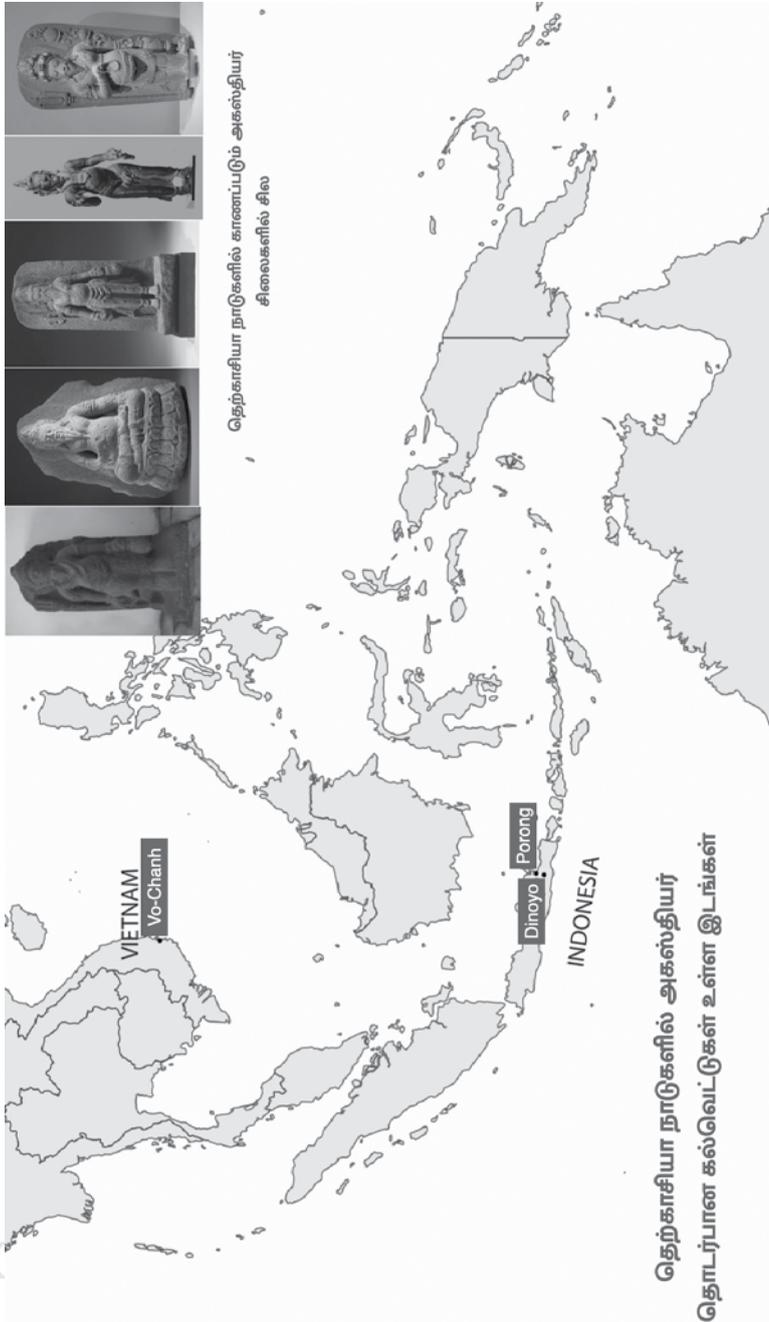
பொதுவாக தென்னிந்தியாவில்தான் அகஸ்தியருக்கான கோயில்களும் அகஸ்தியர் பெயரில் ஊர்களும் அதிகம் உள்ளன. அகஸ்தியர் அகஸ்திய பர்வதா, அகஸ்திய பர்வதா, அகஸ்திபுரா, அகஸ்தியம்பள்ளி, அகஸ்தியம் பாளையம், அகஸ்திஸ்வர சுவாமி, அகஸ்திய கோட், அகஸ்திய மலை, அகஸ்திஸ்வரம் என ஊர்ப்பெயர் பட்டியல் நீள்கிறது. இலங்கையில் அகஸ்தென்னா என்றும் வங்கதேசத்தில் அகஸ்திபரணி என்றும் ஊர்கள் உள்ளன. வடஇந்தியாவில் அகஸ்தா, அகஸ்திபூர் என்ற ஊர்கள் உள்ளன.

அகஸ்தியர் தொன்மம் ரிக் வேதத்திலேயே தோன்றிவிட்டதால் அதன் தொடக்க வேர்களை இந்தியத் துணைக்கண்டத்திற்கு வெளியேயும் கண்டறியமுயல்வது தவிர்க்க இயலாததாகிறது.

அசர்பைஜானில் 'அகஸ்தேவ்' என்ற ஊரும், ஈரானில் 'அகஷ்ட்' என்ற ஊரும், ஜார்ஜியாவில் 'அகஷெனி', 'அகல்ட்கிகே' என்ற ஊர்களும் உள்ளன. இந்தியாவில் இந்தோ-ஆரிய மொழிகள் பரவியதும், வேதப்பண்பாடு தோன்றிய விதமும் இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் மேற்கு, வடமேற்குப் பகுதிகளை உள்ளடக்கியதாக இருப்பதால் அகஸ்தியர் பற்றிய மீள்பார்வையில் அஜர்பைஜான், ஜார்ஜியா, ஈரான் போன்ற நிலப்பகுதிகளில் உள்ள ஊர்ப்பெயர்களை நான் சுட்டிக்காட்டுவது குறித்து அதிர்ச்சி அடைவதற்கு எதுமில்லை.

ஆரியர்களின் தொடர்ச்சியான புலப்பெயர்வுகளை இடப்பெயர் ஆய்வுகள், பல்துறைத் தரவுகள் ஆகியவற்றின் ஊடாக எவ்வாறு

கண்டறியலாம் என்பது குறித்து விரிவான உரை ஒன்றை 2024 செப்டம்பர் 20ஆம் நாள், சென்னையில் இதே அரங்கில் நிகழ்த்தினேன். சிந்துவெளிப் பண்பாட்டின் கண்டுபிடிப்பு பற்றிய அறிவிப்பின் நூற்றாண்டை நாங்கள் கொண்டாடிய விதம் அது.

அகஸ்தியரின் சிலைகள் தமிழ்நாட்டைவிட, வடஇந்தியாவைவிட தெற்காசிய நாடுகளில்தான் அதிகம் காணப்படுகின்றன. அகஸ்தியர் தொன்மம் இங்கிருந்து அங்கு செல்லும் போதே கிரந்தத்தைத் தூக்கிச் செல்கிறது. இந்தியாவிலிருந்து, குறிப்பாகத் தென்னிந்தியாவில் இருந்து தெற்காசிய நாடுகளில் பரவிய பண்பாட்டுக் கூறுகள் அங்கு பெரிதும் கொண்டாடப்பட்டன.

உலகத்திலேயே மிகப்பெரிய கோயிலான அங்கோர் வாட் கம்போடியாவில் உள்ளது. அங்கு நதிகளில் இருக்கும் பாறைகளைக் குடைந்து இராமாயணக் கதைகளைச் செதுக்கியுள்ளனர். அவ்வகையில் ஒரு காலகட்டத்தில் இராமாயணம் அங்கு பெரிதும் கொண்டாடப்பட்டுள்ளது. அதேபோல் அகஸ்தியரின் பெயர் கல்வெட்டுகளில் இடம்பெறுகிறதென்றால் தெற்காசிய நாடுகளில்தான் அதிகம். தமிழ்நாட்டில் ஒரே ஒரு இடத்தில்தான் அகஸ்தியர் என்ற பெயர் கல்வெட்டில் இடம்பெறுகிறது. ஆனால் ஜாவா, வியட்நாம் போன்ற பல இடங்களில் அகஸ்தியர் சிலைகளும் கல்வெட்டுகளும் கிடைக்கின்றன. அந்த வகையில் புறப்பட்ட புள்ளியை விட சென்றடைந்த இடங்களில்தான் அகஸ்தியர் சார்ந்த தொன்மக் கதைகள் சிறப்பாகப் பேசப்பட்டிருக்கின்றன.

அகஸ்தியர் தோற்றமும் பாணைத் தொடர்பும்

நான் பாணையை விட்டு வந்தாலும், பாணை என்னை விடவில்லை. இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் பண்பாட்டு வரலாற்றின் தடங்களை ஒப்பிட்டு அடையாளம் காண்பதற்கு 'பாணைத் தடம்' (Pot Route) உதவும் என்று தொடர்ந்து எழுதியும் வருகிறேன் 'பட்டுத் தடம்' (Silk Route) போன்றது இந்தப் பாணைத் தடம். கருப்புச் சிவப்புப் பாண்டம் (BRW), சாம்பல் வண்ணம் தீட்டப்பட்ட பாண்டம் (PGW), மெருகூட்டப்பட்ட வடக்கு கரும்பாண்டம் (NPBW) ஆகிய பாண்டங்களின் காலநிரல் வரிசை, இப்பாண்டங்கள் பரவிய நிலங்கள் பற்றிய புரிதல் இந்தியப் பண்பாட்டு வரலாறு பற்றிய மீள்வாசிப்பிற்கு முக்கியமான தேவையாகும் என்பது எனது நிலைப்பாடு.

2016ஆம் ஆண்டு, கீழடி அகழாய்வுத்தடயங்கள் பற்றிய செய்திகளை வாசித்த சிலநாட்களில் நான் ஓடிசாவிலிருந்து கீழடிக்கு வந்தேன். அகழாய்வாளர் அமர்நாத் ராமகிருஷ்ணா அகழாய்வுத் தளத்தைச் சுற்றிக்காட்டித் தடயங்களை விளக்கினார். அகழாய்வுத் தோண்டுகுழியின் அடியடுக்கில் வெளிப்பட்டிருந்த அந்தப் பாணையைப் பார்ப்பதற்கு அவ்வளவு அழகாக இருந்தது. அந்தப் பாணையின் அருகே அமர்ந்து ஒரு புகைப்படம் எடுத்துக்கொள்ள விரும்பினேன். அமர்நாத் தே அந்தப் புகைப்படத்தை எடுத்தார். அந்தத் பாணைக்கு ‘கிளியோபட்ரா பாணை’ என்ற பெயர் வைத்தேன்.

பிறகு அந்த இடம் மூடப்பட்டது. அந்தப் பாணையோடு உட்கார்ந்ததும், அந்தத் தருணத்தின் நெகிழ்ச்சியைத் தாங்க முடியாமல் அந்தக் கீழடிப் பாணையில் சங்க இலக்கியப் பொங்கல் வாசம் இன்னும் வீசுகிறது என்று எழுதினேன். தொல்தமிழ்க் குயவர்களின் நினைவாக ‘கலம் செய்யும் கோவே’ என்ற இசைப்பாடலை எழுதினேன். தாஜ் நூர் இசையமைத்து வேல்முருகன் பாடிய அந்தப் பாடலை 2019ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டோம். கீழடிப் பாணை பற்றி நான் எழுதிய கவிதையை மையப்படுத்தி ஒரு கவிதை எழுதினார் ஈழத்துக் கவிஞர் வ. ஐ. ச. ஜெயபாலன். அதில் எனக்குப் ‘பாணை பாடியார்’ என்று அழகான பெயர் வைத்தார். அந்த வகையில் நான் ஒரு பாணை பாடி! இதைவிட வேறென்ன வேண்டும்.

அகஸ்தியர் குடத்தில் பிறந்ததால்தான் அவர் பெயர் குடமுனி. கலசஜா, கலசிசுதா, கும்பயோனி, கும்பசம்பவா, கடோத்பவா என்ற பெயர்களும் அவருக்கு உண்டு. ஆனால் அந்தப் பாணை (குடம்) உலோகப்பாணையா அல்லது மண்பாணையா என்ற கேள்வி எனது மண்டையைக் குடைந்ததால் அதுபற்றிக் குறிப்பாகத் தேடினேன். மித்ராவும் வருணாவும் விண்ணுலக ஊர்வசி மேல் ஒரே நேரத்தில் மோகம் கொண்டனர். தங்கள் இச்சையை அடக்க முடியாமல் வெளியேறிய விந்துவை மித்ரன் மட்கலயத்திலும், வருணன் கடலிலும் சேமித்ததாகச் சொல்லும் கதை பற்றி அறிந்தேன். அதன்படி கலயத்தில் பிறந்தவர் அகஸ்தியர் எனவும், கடலில் தோன்றியவர் வசிஷ்டர் எனவும் கூறப்படுகிறது.

சிகாகோ பல்கலைக்கழகம் மகாபாரதம் பற்றி வெளியிட்ட ஒரு நூலில் அகஸ்தியர் பிறப்பு பற்றி குறிப்பிடும்போது “Their semen falls into a mud picher, which is the womb in which the fetus of Agastya grows” என்று

குறிப்பிடுவதையும் (van Buitenen, J. A. B., trans. *The Mahabharata. Volume 2: Book 2: The Book of Assembly; Book 3: The Book of the Forest. Chicago: University of Chicago Press, 1981.*) கும்பயோனி என்ற பெயர் “மண்பானையைக் கர்ப்பப்பையாகக் கொண்டு பிறந்தவர்” என்பது பொருள் என்று விளக்கம் தரப்படுவதையும் படித்தறிந்தேன். மேலும் சமஸ்கிருத மொழி அகராதியும் அகஸ்தியர் கருவாக வளர்ந்தது மண்பானையில்தான் என்பதை உறுதிசெய்கிறது (Apte, Vaman Shivaram. *The Practical Sanskrit-English Dictionary. Revised and enlarged ed., 3 vols. Poona: Prasad Prakashan, 1957-1959.*) இதன்மூலம் அகஸ்தியர் பிறந்தது மண்பானைதான் என்பது புலனாகிறது. என்னுடைய கவலை எல்லாம் சிந்துசமவெளி- ஹரப்பா நாகரிகத்தை வேத நாகரிகம் என்றும் சரஸ்வதி நாகரிகம் என்றும் கட்டமைக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும் சூழலில் மித்ரனின் விந்து விழுந்து கருவாக வளர்ந்து அகஸ்தியராகப் பிறந்தது ‘வெண்கலச் சொம்பில்’ என்று யாரும் கதைகட்டி விடக்கூடாதே என்பதுதான்.

இப்புராணக் கதையின்படி அகஸ்தியர் மைத்ர-வருணி என்றும் ஊர்வசிய என்றும் அழைக்கப்படுகிறார். இந்தத் தொன்மத்தின் நோக்கம், பின்னணி எதுவாயினும் ஒன்று மட்டும் உறுதி! இது சாமானிய மக்களின் புரிதலுக்கு அப்பாற்பட்டது. ஏனென்றால் இது ‘அதையும் தாண்டி புனிதமானது’ எனவே இது பற்றி கூடுதல் விவாதம் தேவையில்லை.

அகஸ்தியர் தொன்மங்களின் இரண்டு பரிமாணங்கள்

ஆரிய வடக்கு

அகஸ்தியர் இந்திய மரபில் ஒரு முக்கியமான ஆளுமையாகத் தோற்றமளிக்கிறார். வடஇந்திய மரபுகளில் அகஸ்தியரின் தோற்றம் இமயமலையின் பின்னணியில் அடையாளம் காணப்படுகிறது. ரிக் வேதத்தில் சில ஸ்லோகங்களில் அவர் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. சமஸ்கிருத இலக்கியங்களிலும் பல்வேறு மருத்துவ நூல்களிலும் அகஸ்தியர் பெயர் காணப்படுகிறது. நூல்கள் காணப்படுகின்றன. சூரிய வழிபாடு தொடர்பான மிக முக்கியமான ‘ஆதித்ய ஹ்ருதயம்’ எனப்படும்

துதிப்பாடல்களை பராசக்தி அகஸ்தியருக்கு உபதேசித்ததாகவும் அதனை அவர் மகாவிஷ்ணுவின் அவதாரமான இராமருக்கு உபதேசித்ததாகவும் கருதப்படுகிறது. அகஸ்தியர் கங்கை நதியைப் பூமிக்குக் கொண்டுவந்ததில் முக்கியப் பங்கு வகித்ததாகக் காசி காண்டத்தில் கூறப்படுகிறது.

தென்னிந்தியாவிற்கு வருவதற்கு முன் வாரணாசியில் அவர் தங்கியிருந்ததாகவும் கூறப்படுகிறது. அகஸ்தியரின் அடக்கமுடியாத கோபங்களும் அடுக்கடுக்கான சாபங்களும் வடஇந்திய மரபுகளில் முன்னிறுத்திப் பேசப்படுகின்றன. சாபம் கொடுப்பது அகஸ்தியரின் இயல்பு. அது அவருக்கு ஒரு ஆயுதம் போன்றது. ரிஷிகள், தேவர்கள், மன்னர்களும் கூட அவரது சாபத்திற்குப் பயந்து நடந்ததாகக் குறிப்பிடும் பல புராணக் கதைகள் ஆரிய, வடஇந்திய மரபில் இடம்பெற்றுள்ளன.

திராவிடத் தெற்கு

வடஇந்திய மரபுகளைப் போலவே திராவிட, தென்னிந்திய மரபுகளிலும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்திலிருந்து அகஸ்தியர் இடம்பிடிக்கத் தொடங்குகிறார். வடக்கில் இமயமலையுடன் தொடர்புபடுத்தப்பட்ட அகஸ்தியர் தெற்கில் பொதியில் மலையுடன் தொடர்புபடுத்தப்படுகிறார். ரிக்வேத, சமஸ்கிருத வைத்திய நூல்களைப் போலவே தமிழிலும் வைத்திய நூல்களை அகஸ்தியர் இயற்றியதாகக் கூறப்படுகிறது.

வாரணாசி போலவே மஹராஷ்டிரத்தில் (திராவிட மஹாராஷ்டிரா) நாசிக் அருகே வசிக்கிறார், ரிக் வேதத்தில் லோபமுத்திரையின் கணவராகத் திகழ்ந்த அகஸ்தியர் தென்னிந்தியாவில் விதர்பா மன்னரின் மகளான லோபமுத்திரையைத் திருமணம் செய்து கொள்கிறார். பின்னர் பாதாமி எனும் வாதாபிபுரத்தில் (மலையக்கூடம்) குடியேறுகிறார். இதனால் பாதாமி தட்சிணகாசி (தென்காசி என்பது பொருள்) என அழைக்கப்படுகிறது. பின்னர் மேலும் தெற்கு நோக்கி நகர்ந்து பாண்டிய நாட்டின் 'மலய' என்று அறியப்பட்ட பொதிய மலையில் தங்குகிறார். அங்குதான் அகஸ்தியர் முதல் தமிழ்ச்சங்கத்தை நிறுவி தமிழின் முதல் இலக்கணத்தையும், மருத்துவம், மாயாவாதம், மந்திரம் போன்ற வகைமைகள் சார்ந்த நூல்களை எழுதினாராம்.

வடக்கில் கங்கையைக் கொண்டுவந்தது போல சிவனின் அனுமதியுடன் தெற்கிற்குத் தாமிரபரணியைக் கொண்டுவருகிறார். பின்னர் விநாயகர் மூலம் காவேரியை உருவாக்குகிறார். காசி, தட்சிணகாசி வரிசையில் தமிழ் நிலப்பகுதியில் அதிலும் பொதிகைமலைப் பகுதியில் தென்காசி என்ற ஊர் இருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. வடக்கில் சாபத்தைத் தனது ஆயுதமாகப் பயன்படுத்திய பழக்கத்தை மறவாமல் தெற்கிலும் வந்து தனது சொந்த மாணவரான தொல்காப்பியரையும் மனைவி லோபமுத்திரையையும் சபிக்கிறார். இந்தியாவின் தென்பகுதியில் நடைபெற்றதாகக் கூறப்படும் அகஸ்தியர் மரபுக் கதைகள் வடஇந்தியாவில் அகஸ்தியர் தொடர்பாக நடந்ததாகக் கூறப்படும் நிகழ்வுகளின் நகல்தான். பண்பாட்டு, அரசியல் அசைவுகளின் ஊடாகப் புலம்பெயர்வது மனிதர்கள் மட்டுமல்ல; தொன்மங்களும்.

அந்த வகையில் தென்னிந்தியாவில் உள்ள அகஸ்தியர் மரபு என்பது பண்பாட்டு அரசியல் அசைவுகளின் முக்கியமான ஒரு குறியீடு. இதைத் துல்லியமான மெய் என்று நம்புபவர்கள், அல்லது நம்பியோ, நம்பாமலோ காரியம் கருதி பரப்புரை செய்பவர்களின் நிலை வருந்தத்தக்கது. இது கதைகளின் காலம் அல்ல, தரவுகளின் காலம்!

அகஸ்தியரும் அகத்தி மரமும்

அகஸ்தியரைப் பல இடங்களில் அகத்தி மரத்துடன் தொடர்பு படுத்துவதைக் காணமுடியும். இதன் மூலம் அகத்தியருக்கு ஒரு திராவிடப் பின்னணியைக் கொடுக்க முயல்கின்றனர். அகத்தி மரத்தின் தாவரவியல் பெயர் அகத்தி கிராண்டிஃபிளோரா (*Agati grandiflora*). தமிழ், மலையாளம், கன்னடம், துளு, தெலுங்கு போன்ற தென்னிந்திய திராவிட மொழிகள் அனைத்திலும் இச்சொல், அல்லது தொடர்புடைய சொற்கள் காணப்படுகின்றன. சமஸ்கிருதச் சொல்லான அகஸ்தி என்ற சொல்லும் கன்னட மொழிச்சொல்லான அகசே, அகிசே (*Ka. akace, agace, agase, agise*), தெலுங்கு மொழிச்சொல்லான அகிசே, அகிசா (*Te. agise, agisa*), துளு மொழியின் அகசேமரா (*Tu. agase-mara*) என்ற சொல்லும் நெருங்கிய தொடர்புடையவையாக இருக்கின்றன. அதுவே தமிழிலும், மலையாளத்திலும் அகத்தி என்று ஒலிக்கப்படுகிறது. அகஸ்திய முனிவர் தனது குடிலைச் சுற்றி அகத்தி மரங்களை

நட்டிருந்தாராம். உண்மையில் அகஸ்தியர் ஒரு திராவிட மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். குறிப்பாக தமிழ்த் தொன்மங்களோடு நெருங்கியத் தொடர்புடையவர் என்பது உண்மையென்றால் அவரது பெயரைக் கொண்ட வடஇந்திய அகஸ்திய முனிவரின் வாழ்க்கைச் சம்பவங்களை மீண்டும் உருவாக்குவதன் தேவை என்ன என்ற கேள்வி எழுகிறது. இதை எதேச்சையான நிகழ்வு என்று சொல்லிவிட முடியாது. ரிக் வேத, வட இந்திய அகஸ்திய தொன்மங்களின் தொடர்ச்சியே தமிழ் அகஸ்தியர் தொன்மங்கள். மெய்ப்பொருள் காண்பதே அறிவு.

அகஸ்தியரால் சபிக்கப்பட்டவர்கள்

முன்னரே கூறியது போல அகஸ்தியர் ஒரு முன்கோபக்காரர். சளைக்காமல் சாபம் கொடுப்பதிலும் வல்லவர். அகஸ்தியர் தனது 'மாணவராகிய' தொல்காப்பியரையே சபித்திருக்கிறார் என்றால் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். அகஸ்தியரால் சபிக்கப்பட்டவர்கள் பற்றிய விவரங்களைப் பார்ப்போம்.

1. நகுசா

இந்திராணி மீது மையல் கொண்ட நகுசா, அவளைத் திருமணம் செய்துகொள்ள விழைகிறான். ஆனால் இந்திராணி திருமணத்திற்கு சில முன்நிபந்தனைகளை விதிக்கிறாள். இந்திராணியைக் காண நகுசா பல்லக்கில்தான் வரவேண்டும்; அந்தப் பல்லக்கினை முனிவர்கள்தான் சுமந்து வர வேண்டும் என்பது அந்த நிபந்தனை. அதன்படி நகுசா அகஸ்தியர் உள்ளிட்ட முனிவர்களைப் பல்லக்கு தூக்க வைக்கிறான். இந்திராணியைக் காணும் ஆர்வத்தில் இருந்த நகுசாவிற்கு முனிவர்கள் மெதுவாக நடப்பதைப் போல தோன்றியதால் 'சர்பா! சர்பா!' (அதாவது, 'விரைந்து! விரைந்து!') என்று கோபத்தில் கத்தினான். அப்படியும் வேகமாகப் போகாததால் முனிவர்களின் தலையில் உதைத்தது மட்டுமின்றி குள்ளமுனியான அகஸ்தியரைச் சவுக்கால் அடிக்கிறான். அதனால் கோபமுற்ற அகஸ்தியர், 'சர்பா சர்பா' என்று தானடா விரட்டுகிறாய் என்னை; அதனால் நீயே மகா சர்பா (அதாவது பெரிய பாம்பு) ஆகக்கடவதாக' என்று சபிக்கிறார். இதனால் நகுசா பெரிய பாம்பாகி விடுகிறான். இப்படிப் போகிறது கதை!

2. ஊர்வசி, ஜெயந்தா, நாரதர்

ஒரு நாள் அகஸ்தியரைக் கௌரவிக்க ஊர்வசியின் நடன நிகழ்ச்சி நடந்தது. இந்த நிகழ்ச்சியில் மகதி எனப்படும் நரம்பிசைக் கருவியை நாரதர் வாசித்துக் கொண்டிருக்கிறார். அப்போது நடனம் ஆடிக்கொண்டிருந்த ஊர்வசியின் பார்வை ஒரு கணம் ஜெயந்தா மீது விழுந்தது. அவள் காதல் வயப்பட்டாள். அதனால் அந்த நொடியில் அவளது நடன அசைவுகளில் சற்று தடுமாற்றம் தெரிந்தது. அதேநேரத்தில் நாரதர் ஊர்வசியைக் கண்டு மையலுறுகிறார். அதனால் அவருடைய நரம்பிசைக் கருவியை மீட்டுவதில் ஒரு சின்ன தடுமாற்றம். இந்த இரண்டையும் உன்னிப்பாக கவனித்த அகஸ்தியர் கோபம் அடைகிறார். தடுமாறிய ஊர்வசி, நாரதருடன் சேர்த்து ஊர்வசியின் தடுமாற்றத்திற்குக் காரணமான ஜெயந்தாவையும் சபிக்கிறார்.

3. சுண்டா, தாடகை, மாரீச்சன், சுபாகு

அரக்கியான தாடகையின் கணவன் சுண்டா குடிபோதையில் அகஸ்தியரின் ஆசிரமத்தை ரணகளம் செய்துவிடுகிறான். கோபமுற்ற அகஸ்தியர் தனது தியான சக்தியால் சாபமிட்டு அதே இடத்தில் சுண்டாவை எரித்துக் கொன்றுவிடுகிறார். சுண்டாவின் மரணச்செய்தி கேட்டு வெகுண்டெழுந்த அவனது மனைவி தாடகை, மகன்களான மாரீச்சன், சுபாகு இருவரையும் அழைத்துக்கொண்டு அகஸ்தியரின் ஆசிரமத்திற்குச் சென்று ரகளை செய்கிறாள். அகஸ்தியர் அம்மூவரையும் உருக்குலைந்து போகும்படி சாபமிட்டார். இருந்தாலும் கோபம் தணியாமல் தாடகை அகஸ்தியரின் ஆசிரமத்தைச் சூறையாடினாள்.

4. குபேரனுக்கும் மணிமானுக்கும் கிடைத்த சாபம்

குபேரனும் அவனது நண்பன் மணிமானும் ஒரு கேளிக்கை நிகழ்ச்சிக்காக குசாவதிக்கு வான்வழியே பறந்து சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்போது காளிநதி நதிக்கரையில் அகஸ்தியர் சூரிய வழிபாடு செய்து கொண்டிருக்கிறார். இதை வானத்திலிந்து பார்த்த மணிமான் அவரது தலையில் எச்சில் துப்பிவிடுகிறான். இதனால் கடுப்பாகிவிட்ட அகஸ்தியர் குபேரனுக்கு ஒரு சாபம் அளிக்கிறார். இந்த மணிமானும் அவனது படையினரும் ஒரு மனிதனின் கையால் அழிக்கப்படுவார்கள்; அப்போது நீ

கொஞ்சம்கூட வருத்தப்படக்கூடாது. அவ்வாறு மணிமான் மரணத்திற்கு நீ வருந்தாமல் இருக்கும் பட்சத்தில் உன் சாபம் தீரும் என்று குபேரனிடம் கூறுகிறார். மணிமான் பீமன் கையில் சாகிறான். அப்போது குபேரன் அவனது நண்பனான மணிமானின் முகத்தைப் பார்க்காமல் அவனைக் கொன்ற பீமனின் முகத்தைப் பார்த்ததால் சாபம் நீங்கியது.

5. பாண்டிய மன்னன் இந்திரயும்னனுக்குக் கிடைத்த சாபம்

இதுவரை வடக்கில் நடந்துகொண்டிருந்த சாபமிடும் படலம் தெற்கு நோக்கி நகர்கிறது. பாண்டிய மன்னன் இந்திரயும்ன என்ற ஒருவன் இருந்ததாகவும் அவன் அகஸ்தியரிடம் சாபம் பெற்றதாகவும் ஒரு கதை உள்ளது. ஓடிசாவில் வழங்கப்படும் கதைகளில் இந்திரயும்னா என்ற மன்னன் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன என்பதை நான் ஓடிசாவில் பணியாற்றியபோது படித்தறிந்திருக்கிறேன். பழங்காலத் தமிழ் மன்னர்கள் என்றால் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன், நெடுமாறன் போன்றவர்களைக் கேள்விபட்டிருக்கிறேனே தவிர இந்திரயும்ன என்றொரு பாண்டிய மன்னன் இருந்ததாக இப்போது அகஸ்தியர் பற்றிய வாசிப்பின்போதுதான் முதன்முதலாக அறிகிறேன்.

கதை மரபுப்படி அந்த மன்னன் விஷ்ணுவை நினைத்து தியானம் செய்துகொண்டிருக்கிறான். அப்போது அங்கு வந்த அகஸ்தியரை அவன் கவனிக்கத் தவறிவிட்டான். அதனால் கோபம் அடைந்த அகஸ்தியர் இந்திரயும்னன் என்ற பாண்டிய மன்னன் ஓராயிரம் ஆண்டு யானையாக வாழக்கடவதாக என்று சாபமிட்டு இருக்கிறார்.

6. தொல்காப்பியருக்குக் கிடைத்த சாபம்

அகஸ்தியர் தனது மனைவியான லோபமுத்திரையுடன் மாணவராகிய தொல்காப்பியரைச் சந்தேகப்பட்டு சபித்ததாகவும், கோபமுற்ற தொல்காப்பியர் அவரைத் திரும்பச் சபித்ததாகவும் ஒரு கதை உள்ளது. இருப்பதிலேயே மோசமான சாபக்கதை இதுதான். இக்கதையின்படி அகஸ்தியர் குற்றாலத்தில் தங்கியிருக்கும் போது விதர்பா (மகாராஷ்டிரா) பகுதியில் வசித்த தனது மனைவி லோபமுத்திரையை அழைத்து வரும்படி தனது மாணவர் தொல்காப்பியரைப் பணிக்கிறார்.

அப்படி அழைத்து வரும்போது 'நீ லோபமுத்திரையை ஒருபோதும் நெருங்கக் கூடாது' என்று எச்சரித்து அனுப்புகிறார். தொல்காப்பியர் தனது 'குருவின்' மனைவியான லோபமுத்திரையை அழைத்துவரும்போது அகஸ்தியர் சொன்னபடி மிகவும் எச்சரிக்கையாகத்தான் வருகிறார். ஆனால் வரும்வழியில் ஓர் ஆற்றில் பெரும்வெள்ளம். அதைக்கடக்கும் போது லோபமுத்திரையின் பாதுகாப்பு கருதி வேறுவழியில்லாமல் ஒரு நீண்ட குச்சியைக் கையில் கொடுத்துக் குச்சியின் ஒருமுனையை லோபமுத்திரையிடம் பிடிக்கச்சொல்லி இன்னொரு முனையை, தான் பிடித்தபடி ஆற்றைக் கடந்தாராம். இதை அறிந்த (அநேகமாக ஞானதிருஷ்டியாகத் தான் இருக்கும்) அகஸ்தியர் தொல்காப்பியருடன் தன் மனைவி லோபமுத்திரையையும் சபித்து விட்டாராம். இவ்வாறு அகஸ்தியர் தொடர்பான வடஇந்திய மரபுக்கதைகள், தென்னிந்திய கதைமரபுகள் ஆகிய இரண்டிலும் கோபமும் சாபமும் அகஸ்தியரின் குண இயல்பாக இருக்கிறது.

அகஸ்தியர் மரபும் இராமாயணமும்

அகஸ்திய மரபு நெடியது, பரவலானது. ஒரு நாட்டின் பண்பாட்டு வரலாற்றில் இத்தகைய மரபுக் கதைகளைத் தவிர்க்க இயலாது. மரபு சார்ந்த கதைகள் கிரேக்க, ரோமப் பண்பாடுகளில் ஆழமாக வேரூன்றி இருந்தன. உலகத்தின் ஒவ்வொரு மூலையிலும் இப்படிப்பட்ட மரபுக் கதைகள் இருக்கின்றன. மாயா நாகரிகம் நிலவிய நிலப்பகுதிகள், தெற்காசிய நாடுகள், தென்கிழக்கு ஆசியா, பண்டைய சீனம், தென்அமெரிக்கா என்று எல்லாச் சமூகங்களிலும் காணலாம். அறிவியல்பூர்வமான தரவுகள், அதன் வழியான புதிய புரிதல்கள், மனிதர்களின் நம்பிக்கை மரபுகள்மீது தாக்கம்புரிந்து அழுத்தத்தை உண்டாக்குவதுகூட ஒரு தொடர்கதை நிகழ்வுதான். அப்போலோவையும் அட்லஸையும் மேற்கத்திய உலகம் பேசியது; இன்னும் பேசுகிறது. பூமி தட்டையானது அல்ல; உருண்டையானது என்று சொன்னவர் பட்டபாட்டை உலகம் அறியும். கோபர்னிகஸ், புரூனோ, கலிலியோ என்று பாதிக்கப்பட்டவர்களின் பட்டியலைத் தாண்டித்தான் பயணித்து வந்திருக்கிறது இந்த உலகம்.

எனவே மரபுக்கதைகள் என்பது உலகளாவிய நடைமுறை. கடந்த காலங்கள் கட்டமைத்த கதை உலகம். இதில் நாம் மட்டும் தனித்து

இல்லை. ஆனால் உலகின் பல சமூகங்கள் அக்கதை மரபுகளை அந்தக்காலத்து விட்டலாச்சார்யா படங்கள் என்ற புரிதலோடு கடந்து அறிவியலின் துணைகொண்டு நடைபோடுகின்றன. ஆனாலும் நம்மில் ஏராளமானோர் அத்தகைய புராணக்கதைகளை ஏதோ அறிவியல்பூர்வமான தரவுகள் போல கட்டமைத்துப் பேசிவருவது கவலை அளிக்கிறது. அறிவியல் தொழில்நுட்ப நிறுவனங்களைச் சார்ந்தவர்களே அத்தகைய புனைசுருட்டுகளை முன்னின்று முன்மொழிவது முகம்சுழிக்கவைக்கிறது.

இதிகாசங்களைப் பொறுத்தவரையில் வால்மீகி இராமாயணத்தில் அகஸ்தியரையும் இராமனையும் தொடர்புபடுத்தும் முதல் குறிப்பு கிடைக்கிறது. நாசிக் அருகே உள்ள அகஸ்தியரின் ஆசிரமத்தில் இராமர் அவரை முதன்முதலில் சந்திக்கிறார். அகஸ்தியரின் அறிவுரைப்படியே ராமன் சீதையுடன் பஞ்சவடி என்ற இடத்தில் தங்குகிறார். அங்குதான் சீதை இராவணனால் கவர்ந்து செல்லப்படுகிறார். அதன்பிறகு சீதையை மீட்கத் தெற்கு நோக்கிச் சென்று, கிஷ்கிந்தாவில் சுக்ரீவனைச் சந்தித்து கூட்டணி அமைக்கிறார் இராமன். அதன்படி தெற்குத்திசையில் தேடுதல் வேட்டை நடத்த அனுமனை அங்கதன் அனுப்புகிறான். அப்போது தென்னிந்தியாவின் புவியியல் கூறுகளை விளக்கமாக விவரிக்கிறான் அங்கதன். அதில் காவிரியாற்றிற்கும் தெற்காக சந்தன மரங்கள் நிறைந்த மலய பகுதியின் பொதியில் என்ற இடத்தில் அகஸ்தியர் குடில் இருப்பதாகச் சொல்கிறான். அப்படியெனில், பஞ்சவடிக்கு வடக்கே சில மைல் தூரத்தில் ஆசிரமம் அமைத்திருந்த அகஸ்தியர் அதற்குள் சுமார் 1300 கிலோமீட்டர் தெற்காக ஏன் போனார், எப்படிப் போனார் என்ற கேள்வி மெய்ப்பொருள் காணவிழைபனைக் குடையத்தானே செய்யும்? இதையெல்லாம் கேள்விக்குள்ளாக்காமல் தரவுகள் சார்ந்த புரிதல்களுக்கான முயற்சிகள் எப்படி முன்னோக்கி நகரும்?

அகஸ்தியரும் பரசுராமரும்

கேரளத்துடன் தொடர்புடையவர்களுக்குப் பரசுராமரைத் தெரியாமல் இருக்காது. ஏனென்றால் இந்திய வரைபடத்தில் கேரளத்தை உற்பத்தி செய்ததே பரசுராமர்தான் என்ற கதை இருக்கிறது. இது தொடர்பாக 'கேரளோல்பத்தி' என்ற ஒரு நூலே

உள்ளது. கேரளத்திற்குப் 'பரசுராம் ஷேத்திரம்' என்று பெயரே சூட்டியிருக்கிறார்கள். அகஸ்தியர் மகாராஷ்டிரம் வழியாகத் தமிழகம் வந்ததைப்போலவே, பரசுராமர் மகாராஷ்டிரத்தில் உள்ள சூர்ப்பாரகா வழியாக கேரளம் வருகிறார், பரசுராமர் தனது மழுவை (கோடாலி) வைத்து கடலில் ஒரு போடு போடு போட்டதால்தான் கடல் நீர் வற்றி அந்த நிலத்திலிருந்துதான் கேரளா 'உற்பத்தி' ஆனதாம்! இதை ஒரு வரலாற்று நிகழ்வு போல நம்புபவர்களும் இருக்கிறார்கள் என்பது வேடிக்கை!

தனது தந்தையான ஜமதக்னியின் ஆணைப்படி தனது தாய் ரேணுகாதேவியின் தலையைத் தனது கோடாலியால் ஒரே போடாக போட்டுத்தள்ளி தாய்க்கொலை செய்தவர் பரசுராமர். இந்தியா முழுவதும் இருக்கும் புலப்பெயர்வுகளுக்கும் இந்த பரசுராமர் கதைக்கும் தொடர்பு உண்டு. ஓடிசா, ஆந்திரம், கேரளம் ஆகிய இடங்களில் இந்தக் கதை வழங்கப்படுகிறது. இதை நான் வடஇந்தியாவிலும் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். கத்ரி என்று அறியப்படும் சத்திரியர்களின் குடும்பப்பெயர்கள் தொடர்பாக கள ஆய்வுகள் செய்தபோது இந்தப் பரசுராமர் கதையைப் பலரும் என்னிடம் கூறியிருக்கிறார்கள். கிழக்குக் கரையில் அகஸ்தியர் தமிழை வளர்த்ததாகக் கூறப்படுவது போல் மேற்கு கரையில் பரசுராமர் கேரளத்தை உருவாக்கியவர் என்று நம்பப்படுகிறது.

பரசுராமர் கேரளத்தை உருவாக்கி கேரளப் பண்பாட்டை வளர்த்த பின் ஓடிசாவின் தென்பகுதியிலுள்ள உள்ள மகேந்திரகிரி எனப்படும் மலையில்தான் நிரந்தரமாகக் குடியேறி இப்போதும் வசிக்கிறார் என்று நம்பப்படுகிறது. எனது கள ஆய்வுகளுக்காக நான் மகேந்திரகிரிக்கு பயணம் செய்துள்ளேன். இந்த மலையில் தான் ராஜேந்திரசோழன் நிறுவிய சமஸ்கிருதக் கல்வெட்டு உள்ளது. பரசுராமர் மகேந்திரகிரிக்குச் சென்றதைப்போல கடல்கடந்து சென்ற அகஸ்தியரும் பொதியில் மலைக்கு திரும்புகிறார், அகஸ்தியரும் பரசுராமரும் தென்னிந்தியாவின் மேற்குக் கரையிலும் கிழக்குக் கரையிலும் ஒரே நோக்கத்துடன் உத்தியாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட இரண்டு ஆளுமைகள் (Two weapons of the same armory). ஒருவர் கடலை வடித்தவர்! இன்னொருவர் தமிழின் முதல் இலக்கணத்தைப் 'படைத்தவர்'!

அகஸ்தியர் தொன்மங்களின் அச்சரேகைகளும் தீர்க்கரேகைகளும்

ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டபடி அகஸ்தியர் தொடர்பான தொன்மக் கதைகள் இந்தியா முழுவதும் பரவிக்காணப்படுகின்றன. அகஸ்தியர் தொன்மம் உத்தராகண்டிலுள்ள ருத்ரபிரயாகையில் தொடங்குகிறது. இங்குதான் அகஸ்தியரின் வசிப்பிடம் இருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. இந்திய வரைபடத்தைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு பார்த்தால் அவரது அடுத்த ஆசிரமம் தற்போதைய உத்தரப்பிரதேசத்தில் உள்ள கன்னோஜ் என்ற இடத்தில் இருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. கன்யகுப்த்ஜ் என்ற பெயர் தான் கன்னோஜ் என்று சுருங்கிவிட்டதாக வடஇந்திய, கிழக்கிந்திய மாநிலங்களில் கூறப்படுகிறது. வடஇந்திய பிராமணர்களிடையே 'கன்ய குப்த்ஜ்' என்ற ஒரு பிரிவினர் உள்ளனர். மிகவும் உயர்மட்ட பிராமணர் என்று கருதப்படும் இப்பிரிவினர் பஞ்சு கௌட பிராமணர் என்ற வகையைச் சேர்ந்தவர்கள். அப்படிப்பட்ட கன்னோஜில் அகஸ்தியர் ஆசிரமம் அமைத்து தங்கினார் என்பது அடிக்கோடிட வேண்டிய குறிப்பாகும்.

அதற்கடுத்து, இராமன் அரசனாக மணிமுடி சூடியதும் அகஸ்தியர் அவருக்கு உபதேசித்த நிகழ்வும் அயோத்தியில் நடைபெற்றதாகக் கூறப்படுகிறது. அதுமட்டுமல்லாமல் வாரணாசி பகுதியில் அகஸ்தியர் தியானம் மேற்கொண்டுள்ளார். இந்த வாரணாசியில், அதாவது காசியில், கும்பமேளா சமயத்தில் (பிப்ரவரி 2025) ஒரு முக்கியமான நிகழ்வு நடைபெற்றது. இந்த நிகழ்வுக்கு 'காசி தமிழ்ச் சங்கமம் 3.0' என்பது பெயர். இதன் மையப்பொருண்மையாக அகஸ்தியர் முன்னிறுத்தப்பட்டார். இந்திய வைத்திய மரபுக்கும் தமிழ்ச் செவ்வியல் மொழிக்கும், இந்தியாவின் பண்பாட்டு ஒருங்கிணைவிற்கு அகஸ்தியர் ஆற்றிய பங்களிப்பு பற்றிப் பேசுவதே இந்நிகழ்வின் மைய நோக்கம் என்றும் அறிவிக்கப்பட்டது. இந்த நிகழ்விற்கான ஏற்பாட்டில் சென்னையில் அமைந்துள்ள இந்தியத் தொழில்நுட்பக் கழகம் (IIT - Madras) முக்கியப் பங்குவகித்தது என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது.

இதற்கு அடுத்து நடு இந்திய, தென்னிந்தியப் பகுதிகளுக்கு வருவோம். விந்திய மலையை அகஸ்தியர் ஓங்கி மிதித்து குள்ளமாக்கிய நிகழ்வு விந்திய சாத்திரா மலைத்தொடர் பகுதியில் நடைபெறுகிறது.

அகஸ்தியரின் ஆசிரமம் ஒன்று சாத்தூரில் அமைந்திருந்தது. அதன் பிறகு விதர்பா பகுதியில் இளவரசி லோபமுத்திரையை அகஸ்தியர் திருமணம் செய்கிறார். ஓடிசா, தெலங்கானா, சத்திஸ்கர் ஆகிய மூன்று மாநிலங்களும் சந்திக்கும் பகுதியான தண்டகாரணயத்திலும் அகஸ்தியர் தங்கியுள்ளார். அகஸ்தியரின் தெற்கு நோக்கிய பயணத்தின் போது துவாரகைக்கும் சென்றதாகக் கூறப்படுகிறது.

ஊர்ப்பெயர்	பின்புலம்
ருத்ரபிரயாக்	அகஸ்தியரின் கிராமம்
கன்னோஜ்	அகஸ்தியரின் ஆசிரமம் இங்கே அமைந்திருந்தது
அயோத்தியா	ராமர் அரசனாக மணிமுடி சூடியதும் அகஸ்தியர் அவருக்கு உபேதசம் செய்ததும்
வாரணாசி	அகஸ்தியர் இங்கே தியானம் மேற்கொண்டார்
தண்டகாரண்யா	அகஸ்தியர் இங்கே தங்கியிருந்தார்
விந்திய மலைத்தொடர்	அகஸ்தியர் விந்திய மலையைக் குள்ளமாக்கினார்
சாட்புரா மலைத்தொடர்	அகஸ்தியரின் ஆசிரமம் இங்கே அமைந்திருந்தது
விதர்பா	இளவரசி லோபமுத்திராவை அகஸ்தியர் இங்கே மணமுடித்தார்
துவாரகா	தெற்கே பயணத்தை மேற்கொள்ளும்போது அகஸ்தியர் இவ்வூருக்கு வந்தார்
செங்கனூர்	இங்கே அகஸ்தியரால் ஒரு கோயில் கட்டப்பட்டது
கன்னியாகுமரி	கிழக்கு நோக்கிய அகஸ்தியர் பாரையில் தவம் செய்தார்.
அகஸ்தியமலை	அகஸ்தியர் இறுதியாகக் குடியமர்ந்த இடம்

பின்னர் தெற்கில் செங்கனூரில் அகஸ்தியரால் கட்டப்பட்டதாகக் கூறப்படும் கோயில் ஒன்றும் உள்ளது. கன்னியாகுமரியில் கிழக்கு நோக்கி அகஸ்தியர் தவம் புரிந்தார். இறுதியாக அகஸ்திய மலையில் குடியமர்கிறார்.

அகஸ்தியர்-லோபமுத்திரை நேர்வு ஆய்வு (Case Study)

அகஸ்தியர் ஒருவரா பலரா?

அகஸ்தியர் ஒருவரா அல்லது பலரா என்று விவாதித்துக் களைத்துவிட்டது ஆய்வுலகம். அதேபோல் அவ்வையார் ஒருவரா பலரா என்ற கேள்வியும் நீண்ட காலமாக உள்ளது. பல்வேறு காலகட்டங்களில் பல்வேறு இடங்களில், மட்டுமின்றி, ஒரே சமயத்தில் பல்வேறு இடங்களிலும் இருந்த அகஸ்தியர் குறித்து இவ்வித ஐயப்பாடு எழுவது இயல்பே. மேலும் வடஇந்திய மரபுகள் பேசும் அகஸ்தியரும் தென்னிந்திய மரபுகள் பேசும், குறிப்பாக தமிழ் நிலத்தோடு மொழியோடு தொடர்புடையவராகக் கூறப்படும் அகஸ்தியரும் ஒருவர்தானா என்று ஆராய வேண்டி உள்ளது. இந்தக் கேள்விக்கு லோபமுத்திரை மூலமாக விடைகாணலாம். லோபமுத்திரை அகஸ்திய முனிவரின் மனைவி. அகஸ்தியர் லோபமுத்திரை இருவருமே ரிக் வேத மந்திரங்களை எழுதிய முனிவர்கள். ஆக இருவருமே கவிஞர்களாக உள்ளனர். திருமணம் செய்து கொள்வதற்காகவே அகஸ்தியர் லோபமுத்திரையைப் படைத்து விதர்பா மன்னரிடம் வளர்ப்பதற்கும் கொடுத்துவிடுகிறார்.

அகஸ்தியரும் லோபமுத்திரையும் - ஓவியம்: தேவதத் பட்டநாயக்

சிலை வடிவில் அகஸ்தியரும் லோபமுத்திரையும்

பின்னர் லோபமுத்திரை பருவ வயது எட்டிய பின்னர் அகஸ்தியர் அவரைத் திருமணம் செய்து கொண்டு வாழ்கிறார். இவர்களுக்குத் திருசாயு என்ற மகன் பிறக்கிறான், அவனும் ஒரு கவிஞனாக உள்ளான். அவனும் ரிக்வேதத்தில் சில மந்திரங்களை எழுதியுள்ளான். ஆக குடும்பத்தில் உள்ள மூன்று பேருமே கவிஞர்கள். இந்த ரிக்வேத கவிக்குடும்பம் லலிதா சகஸ்ரநாமத்தை பரதக் கண்டம் முழுவதும் பரப்பியதாகக் கூறப்படுகிறது. தண்டகாரண்யா வனப்பகுதியில் அகஸ்தியர் லோபமுத்திரையுடன் தங்கியிருந்தபோது இராமன், சீதை, இலக்குவன் ஆகியோர் அகஸ்தியரைச் சந்திக்கின்றனர்.

மகாபாரதமும் அகஸ்தியர்-லோபமுத்திரை பற்றிப் பேசுகிறது. லோபமுத்திரையே காவேரி நதியாக அகஸ்தியரின் கமண்டலத்திலிருந்து தமிழ்நாட்டை நோக்கிப் பாய்ந்ததாக ஒரு தொன்மக் கதையும் இருக்கிறது. அந்த அகஸ்தியரும் இந்த அகஸ்தியரும் ஒருவரே. ரிக்வேதத்தில் தொடங்கி இராமாயணம், மகாபாரதம் ஆகிய இதிகாசங்களைத் தொடர்ந்து தென்னிந்தியாவிற்குப் பரவும் அகஸ்தியர் தொன்மத்திலும் லோபமுத்திரை அகஸ்தியருடன் சேர்ந்தே பயணிக்கிறார். தொல்காப்பியர் அகஸ்தியரால் சபிக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படும் கதையிலும் லோபமுத்திரை முக்கிய இடம்பெறுகிறார். இது ஒரு பழைய கதை மரபு மட்டுமல்ல. கோயில்கள் சிலவற்றில் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ள 'சிற்ப சாஸ்திரமும்' ஆகும். மேலூர் அருகே அ. வெள்ளாளபட்டி என்ற ஊரிலும் மன்னார்குடிக்கு அருகில் உள்ள மறவக்காடு என்ற ஊரிலும் உள்ள கோயில்களில் அகஸ்தியர் லோபமுத்திரையுடன் காட்சியளிக்கிறார். சென்னை தியாகராய நகரிலும் கூட அகஸ்தியரின் பெயரில் கோயில் இருக்கிறது. இங்கும்

அவர் லோபமுத்திரையுடனேயே காட்சியளிக்கிறார். இதன்மூலம் வடக்கில் ருத்ரபிரயாக்கில் தொடங்கி விதர்பா வழியாகத் தென்னிந்தியாவை அடைந்தது ஒரே அகஸ்தியர் தொன்மம்தான் என்பது உறுதிசெய்யப்படுகிறது.

அகஸ்தியர்: மீள்பார்வை

அகஸ்தியர், லோபமித்திரை இருவரும் ரிக்வேத முனிவர்கள் என்பதிலோ, அவர்கள் திருமணம் செய்து கொண்டார்கள் என்பது பற்றியோ, அவர்களின் மகனும் ஒரு கவிஞர் என்பது பற்றியோ, அவர்கள் இராமாயணத்தில் ராமனைச் சந்தித்தது பற்றியோ, மகாபாரதத்தில் இடம்பெறுவது பற்றியோ எனக்குக் கவலையோ, பிரச்சினையோ இல்லை. எனது பிரச்சினை அகஸ்தியருக்கும் இந்தியத்துணைக்கண்டத்தின் தென்பகுதிகளுக்கும், குறிப்பாக தமிழ் நிலத்திற்கும், தமிழ் மொழிக்கும், அதன் முதல் இலக்கணத்திற்கும், தமிழ்நாட்டு நதிகளுக்கும், வேளாண்மைக்கும் என்ன தொடர்பு என்பதைப் பற்றித்தான்! அகஸ்தியர்தான் தமிழ் மக்களுக்கு வேளாண்மையைக் கற்றுக் கொடுத்தார்; நதியைக் கொடுத்தார்; மொழியைக் கொடுத்தார்; இலக்கணத்தைக் கொடுத்தார், கடல் தாண்டி போகக் கற்றுக் கொடுத்தார் என்றெல்லாம் கணக்கு வழக்கு இல்லாமல் தரவுகள் எதுமின்றி கட்டவிழ்த்துவிடப்பட்ட கட்டுக்கதைகள்தான் கவலையளிக்கின்றன. இடைக்காலத்தில் நச்சினார்க்கினியர் போன்றவர்கள் தொன்முது கடவுள் என்று அகஸ்தியரைக் கோத்துவிட்டார்கள்; அப்போது அதை யாரும் தட்டிக்கேட்கவில்லை; அப்போது போதிய விழிப்புணர்வும் இல்லை. ஆனால், அது ஒரு பழங்கதைதானே போகட்டும் என்று மௌனமாகக் கடந்துசெல்ல முடியாத நிலையில் நாம் இப்போது இருக்கிறோம். ஏனெனில் அகஸ்தியர் மிகத்திட்டமிட்ட முறையில் மீண்டும் மேடையேற்றப்பட்டிருக்கிறார். அதனால்தான் அகஸ்தியரை மீள்பார்வை செய்வது ஒரு நிகழ்காலத் தேவையாக ஆகிவிட்டது.

தமிழ் நிலத்தில் அகஸ்தியர்

நாம் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டபடி தொல்தமிழ்ச் செவ்வியல் இலக்கியங்களில் அகஸ்தியர் பற்றிய குறிப்புகள் எதுவும் இல்லை. பொது யுகத்தின் முதல் இரண்டு நூற்றாண்டுகளைச் சேர்ந்தவராகக்

கருதப்படும் தாலமியின் எழுத்துகளில் பெட்டிகோ என்ற பெயர் பொதியில் என்பதன் மாற்று வடிவமான பொதிகையைக் குறிக்கிறது என்று ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். சங்க இலக்கியத்தின் பின்னடுக்குகளைச் சேர்ந்ததாகக் கருதப்படும் பரிபாடலில் 'பொதியில் முனிவன் புகைவரை கீறி' என்ற வரி 'ஸ்டார் கனோபஸ்' எனப்படும் விண்மீனைக் குறிப்பதாக இருக்கிறது. ஆகவே, பரிபாடல் போன்ற இலக்கியம் எழுதப்பட்ட காலகட்டத்திலேயே அகஸ்தியரை 'நட்சத்திரத் தகுதி'க்கு உயர்த்திய வடஇந்திய மரபு தமிழ் நிலத்தில் அறிமுகமாகிவிட்டது என்பது புரிகிறது.

பத்துப்பாட்டின்கீழ் வரும் எந்த இலக்கியத்திலும் அகஸ்தியர் பற்றியோ பொதியில் பற்றியோ நேரடியான குறிப்புகள் எதுவும் இல்லை. திருமுருகாற்றுப்படை, மதுரைக்காஞ்சியில் இடம்பெறும் பொதியில் என்ற சொல் பொது இடம் என்பதைக் குறிப்பதாகவே ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். புறநானூறு 128, நற்றிணை 379 இரண்டிலும் பொதியில் குறிப்பிடப்படுகிறதே அன்றி அகஸ்தியர் குறிப்பிடப்படவில்லை. பாண்டிய மன்னர்களுடன் பொதியில் மலை தொடர்புபடுத்தப்படுகிறதே தவிர அகஸ்தியருடன் நேரடியாகத் தொடர்புபடுத்தப்படவில்லை.

தென்னவற் பெயரிய துன்னருந் துப்பில்
தொன்முது கடவுட் பின்னர் மேய
வரைத்தா ழருவிப் பொருப்பிற் பொருந (மதுரைக்காஞ்சி)

என்ற பாடலில் 'முதுகடவுள்' என்ற சொல் அகஸ்தியரையும், 'தென்னவன்' என்ற சொல் இராவணனையும் குறிப்பதாக நச்சினார்க்கினியர் உரை எழுதியிருக்கிறார். இது ஒரு திரிபுவாதம் என கே.என். சிவராஜ பிள்ளை கருதுகிறார்.

முதுகடவுள் என்பதைக் கடவுளோடுதான் தொடர்புபடுத்த வேண்டும் என்றால் 'தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி' எனப் புகழப்படும் சிவனோடு தொடர்புபடுத்தியிருக்கலாம்; அல்லது தமிழ்க்கடவுள் முருகனோடு தொடர்புபடுத்தியிருக்கலாம். எந்த அடிப்படையில் இந்த முதுகடவுள் அகஸ்தியர் என நச்சினார்க்கினியர் கருதினார் என்பது விளங்கவில்லை. அகஸ்தியர் இராவணனை இசைப்போட்டியில்

தோற்கடித்து விரட்டி அடித்ததாகக் கூறப்படும் கதையோடு மதுரைக்காஞ்சியை நச்சினார்க்கினியர் கோத்துவிடுகிறார். இதில் தொன்முது கடவுள் என்பது அகஸ்தியரைக் குறிப்பதாகக் கருத எந்தக் காரணமும் இல்லை.

வடக்கும் தெற்கும் இராவண வழிபாடும்

தென்னவன் என்று நச்சினார்க்கினியர் கருதிய இராவணனுக்கு வடஇந்தியாவிலேயே அதிகமான சிலைகளும் கோயில்களும் உள்ளன. உத்தரப்பிரதேசம், மத்தியப் பிரதேசம், மகாராஷ்டிரம் ஆகிய மாநிலங்களில் இராவணனுக்குக் கோயில்கள் உள்ளன. டெல்லி அருகே உள்ள பிஸ்ரக் என்ற கிராமத்தில் ராம்லீலா கொண்டாட்டத்தின்போது இராவணன் கொடும்பாவி கொளுத்தப்படுவதில்லை, மாறாக எல்லோரும் இராவணனுக்குத் துக்கம் அனுசரிக்கிறார்கள். கான்பூர், பதாயுன் ஆகிய மாவட்டங்களில் இராவணன் கோயில்கள் இருக்கின்றன.

மத்தியப்பிரதேசத்தில் உள்ள விதிசா என்ற ஊரில்தான் மண்டோதரி பிறந்ததாகக் கூறுகிறார்கள் அந்த ஊர் மக்கள். அங்கே இராவணன் கிராமம் என்ற பெயரில் ஓர் ஊரும் அங்கு ஓர் இராவணன் கோவிலும் உள்ளது. 35 அடிக்கு இராவணனுக்கு ஒரு சிலையும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ராஜஸ்தானின் ஜோத்பூர் மாவட்டத்தைச் சார்ந்த மௌட்கில் அல்லது முட்கில் என்ற பிராமணர்கள் தங்களை இராவணனின் வழித்தோன்றல்கள் என்கிறார்கள்.

இமாச்சலப் பிரதேசத்தின் பைஜ்நாத் என்ற ஊரைச் சேர்ந்தவர்கள் தசரா பண்டிகையைப் புறக்கணிக்கிறார்கள், அவர்களும் தங்களை இராவணனின் சொந்தக்காரர்கள் என்கின்றனர். மகாராஷ்டிர மாநிலம் அகோலாவில் இராவணன் சிலை வழிபடப்படுகிறது. கச்சரோலி மாவட்டத்தில் வசிக்கும் கோண்டு பழங்குடியினர் இராவணன் எங்கள் கடவுள் என்று சொல்கிறார்கள், இராவணன் கொடும்பாவியைக் கொளுத்தக்கூடாது என்று ஒவ்வொரு ஆண்டும் மாவட்ட ஆட்சித்தலைவரிடம் மனு கொடுக்கிறார்கள். மகாராஷ்டிரத்தில் அமராவதி மாவட்டத்தில் மேல்காட் பகுதியில் வசிக்கும் கொர்க்கு என்ற பழங்குடியினர் தங்களை 'இராவண வம்சி' என்றழைக்கின்றனர். இவர்கள் ஆஸ்ட்ரோ ஏசியாட்டிக் மொழிக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்த கொர்க்கு என்ற தெற்கு

ராவணன் - ஓவியம்: டிராஸ்ட்கி மருது

மத்தியப்பிரதேசம் மந்தசூரில் உள்ள இராவணன் சிலை

முண்டாரியன் மொழிபேசுபவர்கள். இவர்கள் சும்பகர்ணன் ஆரத்தி விழா நடத்துகின்றனர்.

தென்னிந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில் ஆந்திரப் பிரதேசம் காக்கிநாடாவில் இராவணன் கோயில் உள்ளது. கிழக்கு கோதாவரி மாவட்டத்தில் கோனசீமா பகுதியில் அயோத்தி லங்கா உள்ளிட்ட பல நதித்தீவு கிராமங்கள் உள்ளன. அதைத் தாண்டி வந்தால் இராவணனை வழிபடும் கோயில் எதுவும் இல்லை. இராவணனை முன்னிறுத்தும் இராவண காவியம் எழுதப்பட்டுள்ளது; இராவணன் என்று ஆங்காங்கே சிலர் குழந்தைகளுக்கு பெயர் வைத்ததெல்லாம் அண்மைக்கால சமூகப் பண்பாட்டு அரசியல் சார்ந்த எதிர்வினையே அன்றி அது ஒரு தொன்ம மரபின் தொடர்ச்சி அல்ல. பரிபாடலில் கனோபஸ் என்றழைக்கப்படுகிற விண்மீனைக் குறிப்பிடும் 'பொதியன் முனிவன் புரைவரை கீறி' என்பதைத் தவிர தொல்தமிழ் இலக்கியங்கள் எதிலும் அகஸ்தியர் பற்றியோ அவரது இலக்கிய இலக்கண பங்களிப்பு பற்றியோ குறிப்பு எதுவுமில்லை. மாமூலனார் எழுதிய அகநானூறு 251இல்,

...துனைகால் அன்ன புனை தேர்க் கோசர்
தொல்முது ஆலத்து அரும் பணைப் பொதியில்
இன்னிசை முரசம் கடிப்பு இகுத்து இரங்கத்...

என்ற வரியில் பொதியில் என்பது ஆலமரத்தின் எண்ணமுடியாத கிளைகளின் கீழ் அமைந்த மன்றத்தில் என்ற பொருளில் வருகிறது.

மேலும், பாண்டிய மன்னன் தலையாலங்கானத்துச்செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் எழுதிய புறநானூறு 72இல் மட்டும்தான் 'மாங்குடி மருதன் தலைவன் ஆக உலகமொடு நிலைஇய பலர் புகழ் சிறப்பின் புலவர் பாடாது வரைக என் நிலவரை' என்ற வரியில் மாங்குடி மருதன் புலவர்கள் அவைக்குத் தலைமை தாங்கியதாகச் செய்தி உள்ளது. எனவே அகஸ்தியரோ வேறு யாரோ புலவர்களுக்குத் தலைமை தாங்கியதாகச் சங்க இலக்கியக் குறிப்பு எதுவும் இல்லை. ஏணிச்சேரி முடமோசியார் எழுதிய புறநானூறு 128இல் உள்ள 'கழல் தொடி ஆஅய் மழை தவழ் பொதியில் ஆடு மகள் குறுகின் அல்லது' என்ற வரிகள் பொதியில் மலைக்கும் அகஸ்தியருக்கும் அந்தக் காலகட்டத்தில் தொடர்பு ஏற்படுத்தப்படவில்லை என்பதைக்

காட்டுகிறது. அக்காலகட்டத்தில் அகஸ்தியர் தொன்மம், தமிழ் நிலத்தில் புழங்கவில்லை என்பதையும் அது பிற்காலத்தில் ‘உற்பத்தி செய்யப்பட்ட கதை’ என்பதையும் இது காட்டுவதாக சிவராஜ பிள்ளை கருதுகிறார்.

அகஸ்தியர் தொன்மமும் தொல்காப்பியமும்

ஏதோ சில ‘தனிப்பட்ட காரணங்களுக்காக’ தொல்தமிழ்ச் சங்க இலக்கியப் புலவர்கள் அனைவரும் கூட்டுச்சேர்ந்து அகஸ்தியரின் பெயரைத் தங்களது பாடல்களில் குறிப்பிடத் தவறிவிட்டார்கள் என்றே வைத்துக்கொண்டாலும் அந்த ‘ஊகத்தை’ தொல்காப்பியத்திற்குக் கற்பிக்கமுடியாது. தொல்காப்பியர் தமிழ்மொழியின் முழுமுதல் இலக்கணத்தின் ஆசிரியர் மட்டும் அல்ல, அகஸ்தியர் கதை மரபுப்படி அவரது மாணவரும் என்பதால் இதைக் கூர்ந்து கவனிக்கவேண்டிய கூடுதல் தேவையும் இருக்கிறது.

தொல்காப்பியர் அகஸ்தியரின் பெயரை நேரடியாகவோ, மறைமுகமாகவோ குறிப்பிடவில்லை. தொல்காப்பியத்தில் “என்ப”, “மொழிப” என்று முடியும் நூற்பாக்களில் குறிப்பதாக நச்சியார்கினியர் எழுதியது உரை அல்ல; உண்மைக்கு போட்டுவிட்ட ‘உறை’!

“நுண்ணிதின் உணர்ந்தோர் கண்டவாரே”, “என்மனார் புலமையோரே”, “என்ப அறிந்திசினோரே”, “தெரிந்திசினோரே”, “நூலறிபுலவர்” என்று முடியும் ஏராளமான தொல்காப்பிய நூற்பாக்கள் இதை மேலும் தெளிவாக்கும். தொல்காப்பியர் அவருக்கு முற்பட்ட இலக்கண நூலாசிரியர்களை, மரபுகளைப் பொதுவாகச் சொல்கிறாரே தவிர அகஸ்தியர் என்ற, தமிழைச் சுமந்துவந்து இலக்கணம் எழுதி தமிழ்நாட்டு மக்களுக்குக் கொடுத்த முனிவரைப் பற்றி குறிப்பாக எதுவும் கூறவில்லை. தொல்காப்பியத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தத எஸ். வி. சுப்ரமணியம் தொல்காப்பியத்திலுள்ள 1610 நூற்பாக்களில் 343 நூற்பாக்களில் முந்தைய நூல்கள் பொதுவாக நினைவு கூரப்படுகின்றன என்கிறார். அதாவது இது மொத்த நூற்பாக்களில் 21.3 விழுக்காடு ஆகும்.

அகஸ்தியர் இலக்கணப்பள்ளி!

அகஸ்தியர் காலடியில் அமர்ந்து பன்னிரண்டு சீடர்கள் தமிழ் பயின்ற கதைமரபு பிற்காலத்தில் தோன்றியதே தவிர இதில் ஒரு துளியும் உண்மை இல்லை. இந்த வதந்தியை முதன்முதலில் கிளப்பி விட்டது யார் என்பதும் தெரியவில்லை.

த்ரணதுமாக்கினி (தொல்காப்பியர்), செம்பூட்சேய், அதங்கோட்டாசான், தூரலிங்கன், வையாப்பிகன், வாய்ப்பியன், பனம்பாரன், களரம்பன், அவிநயன், காக்கைப்பாடியியன், நற்றத்தன், வாமனன் ஆகியோர் அந்தப் பன்னிரண்டு சீடர்கள் ஆவர். சில இடங்களில் சிகண்டி என்ற பெயரும் இணைத்துவிடப்பட்டுள்ளது. இவர்களில் அகஸ்தியர் 'இலக்கணப் பள்ளி'யில் தொல்காப்பியரின் உடன் பயின்றவர்களில் ஒருவரான பனம்பாரனார்தான் தொல்காப்பியத்திற்குப் பாயிரம் அதாவது 'முன்னுரை' எழுதினார். மற்றொரு சகமாணவரான அதங்கோட்டாசான் தலைமையில்தான் தொல்காப்பியம் வெளியிடப்பட்டதாகப் பாயிரம் கூறுகிறது. அதுமட்டுமின்றி தொல்காப்பியர் ஐந்திரம் என்ற சமஸ்கிருத இலக்கணத்தை நன்கு அறிந்தவர் என்று பாயிரம் கூறுகிறது. ஐந்திரம் நிறைந்த தொல்காப்பியம் என அதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

ஐந்திரம் எனும் நூல் இந்திரனால் இயற்றப்பட்டதாம். என்னைப் பொறுத்தவரையில் இந்திரன் இலக்கணம் எழுதுவது போன்ற அறிவுசார் செயல்களில் ஈடுபட்டிருக்க வாய்ப்பில்லை. நாம் கேள்விப்பட்ட கதை மரபுகளின்படி இந்திரனின் ஈடுபாடுகள் வேறுவிதமானவை! இந்திரன் இலக்கணம் எழுதினார்; அதை தொல்காப்பியர் கற்றறிந்தார் என்பதெல்லாம் கலப்படமற்ற புனைவுபோலவே தோன்றுகிறது. தொல்காப்பியர் எழுதிய பொருள்திகாரத்தின் உள்ளடக்கத்திற்கும் வடஇந்தியச் செவ்வியல் இலக்கிய மரபுகளுக்கும் துளிகூடத் தொடர்பு கிடையாது. தொல்காப்பியர், பனம்பாரனார், அதங்கோட்டாசான் ஆகிய மூவருமே அகஸ்தியரின் மாணவர்கள் என்றால் அந்த மூவரில் ஒருவர் கூட அகஸ்தியர் பற்றி மூச்சுவிடவில்லை என்பதை எப்படி எடுத்துக்கொள்வது? இதுபற்றி விரிவாக எழுதும் சிவராஜ பிள்ளை தனது ஆய்வுத்திறனால் அறிவிப்பது இதுதான்! "அநேகமாக அந்த மூவருக்கும் அகஸ்தியர் என்றால் யார் என்றே

தெரியாது, தெரியாதவரைப் பற்றி எப்படி எழுத முடியும்!” மூவரின் செயலும் இயல்பாகவே இருக்கிறது. அகஸ்தியர் கதைதான் ஆகாசக்கோட்டையாகத் தோன்றுகிறது!” கையில் “சொம்பு” வைத்திருப்பதாலேயே அகஸ்தியர் தமிழுக்கு “நாட்டாமை” ஆகிவிடமுடியாது!

அகஸ்தியர் - அவலோகிதேஸ்வர்

பொடலகா அல்லது பொதியில் மலையில் அவலோகிதேஸ்வரா என்ற ஒரு பௌத்தத் துறவி வசித்து வந்ததாகவும் அவரே அகஸ்தியருக்கு ஞானம் புகட்டியதாகவும் ஒரு கதைமரபு உள்ளது. வீரசோழியம் என்ற தமிழ் இலக்கண நூலின் பாயிரம் இவ்வாறு கூறுகிறது,

ஆயுங் குணத்தவ லோகிதன் பக்க லகத்தியன் கேட்
டேயும் புவனிக் கியம்பிய தண்டமி ழீங்கைரக்க
நீயு முளையோ வென்றகரு டன்சென்ற நீள்விசும்பி
லீயும் பறக்கு மிதற்கென் கொலோசொல்லு மேந்திழையே

இதில் அவலோகிதன் அகஸ்தியனுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்ததாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. இந்தவகையில் பொதியில் என்ற மலைக்கும் தமிழ் மொழியின் முதல் இலக்கணத்தை எழுதிய புகழ் மகுடத்திற்கும் அகஸ்தியர் - அவலோகிதேஸ்வரா ஆகிய இருவருக்கும் போட்டி நிலவியது புலனாகிறது. இது வைதீகம் - பௌத்தம் ஆகிய இரண்டு மதங்களுக்கு இடையிலான கயிறு இழுக்கும் போட்டிதானே தவிர வேறொன்றுமில்லை.

தாலமியின் பெட்டிகோ (Bettico)

தாலமி கூறும் ‘பெட்டிகோ,’ பொதிகை அல்லது பொதியில் என்ற மலையிடம் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைத்தொடரின் தென்கோடி முனையில் உள்ளது. பின்னாட்களில் இது அகஸ்தியர் கூடம் என்று அறியப்பட்டது என்ற கால்டுவெல்லின் கருத்தை சிவராஜ பிள்ளை வழிமொழிகிறார். தாலமியின் வரைபடத்தில் ‘Mount Bettigo’ என்பது ஒரு மலைச் சிகரமோ, மலை இடமோ மட்டுமல்ல! அது மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைத்தொடரின் தென்பகுதி முழுவதையும்

குறித்தது. இது லிமிரிகே (Limyrike) என்று அறியப்பட்ட தமிழகத்தின் வடபகுதியில் தொடங்கி தமிழ் நிலத்தை ஊடறுத்து 300 மைல் தூரம் நீளும் மலைப்பகுதி முழுவதையும் குறித்தது என்பது சிவராஜ பிள்ளையின் வாதம். இந்த மலைத்தொடர்தான் மலையம் என்று அறியப்பட்டது.

புறநானூறு, அகநானூறு குறிப்பிடும் “பொதியில்” என்ற அடையாளத்தை ஒரு குறிப்பிட்ட மலை, குன்று என்று சுருக்குதல் பொருந்தாது. இது தற்கால குற்றாலத்தை மட்டும் குறிக்கவில்லை. மாறாக பெரிப்ளஸ் குறிப்பிடும் நெல்கின்டா (Nelynda) பகுதியை உள்ளடக்கியது. அது வடதிருவிதாங்கூரின் கோட்டயம் பகுதியையும் சேர்த்தது என்கிறார் சிவராஜ பிள்ளை. தாலமியின் காலத்தில் பொதியில் பகுதியின் தலைவனாகக் குறிப்பிடப்படுபவன் ஆய் (Aioi/Aayi). இந்த இடத்தில் ஆய் பற்றி சங்க இலக்கியம் கூறும் குறிப்புகள் அனைத்தையும் வாசித்தறிதல் நல்லது. ஆனால் அது இவ்வரையின் நோக்கமோ, பொருண்மையோ அல்ல. அதனால் மீண்டும் அகஸ்தியருக்குச் செல்வோம்.

அகஸ்தியர் படைப்புகளின் மொழி

அகஸ்தியர் எழுதியதாகச் சொல்லப்படும் படைப்புகளின் மொழிநடையைக் கவனித்தால் நமக்குச் சில விஷயங்கள் புலப்படும். The Catalogue of the Madras Oriental Manuscripts Library அகஸ்தியர் எழுதியதாகக் கூறப்படும் 96 படைப்புகளைப் பட்டியலிடுகிறது. ஆனால் அப்பொழுதே, ‘இது நாள்தோறும் வளரும் அகஸ்தியர் படைப்புகளில் சிறுபகுதிதான்’ என எச்சரிக்கையும் விடுத்துள்ளார் சிவராஜ பிள்ளை. அகஸ்தியர் எழுதியதாகக் கூறப்படும் படைப்புகளிலிருந்து ஒரு சில வரிகள் பின்வருமாறு,

- பாரப்பா வாதத்தில் லட்சம் காப்புப் பாடினேன் வைத்தியத்தில் ரெண்டு லட்சம்
- சேதியொன்று சொல்லுகிறேன் தெளிவாய்க் கேளு செகந்தனிலே சாமளா தேவி தன்னை... - ஊழிக்காற்றுச் சூத்திரம்
- தாமிந்தொ பூரணத்தை கெணியா தீந்தால் தலைதெறித்துப் போகுமடா சத்தியஞ் சொன்னேன் - அகத்தியர் கலைஞான சூத்திரம் ஆயிரத்து இருநூறு

- வெளியாகச் சூத்திரத்தை வெளிவிடாதே வேதாந்தப் புத்தியினால் நூலைக் காரு - அகத்தியர் வைத்திய நூறு
- சுழியான உகரமே உகர மாச்சு சூட்சமமாய் எழுத்தெல்லாம் இதனா லாச்சு - அகத்தியர் எட்டு
- சஞ்சீவி போலிந்த நூலைச் சொன்னோம் .....பாவிகளுக்கு கீய வேண்டாம் நஞ்சுபோல் இந்தமுறை நாய்களுக்கு நலமான நாய்களைத் தானாகக் கொல்லும் கெஞ்சுவார் உலகத்தார் இந்த நூலைக் கேட்டாலும் கொடுக்கரிது கேள்வியின்றி மிஞ்சவே பஞ்சரித்து தொண்டன் செய்து வேணதன மீய்ந்தக்கால் இதனை ஈயே - அகத்தியர் சூத்திரம் இருநூற்றுப்பத்து

இவற்றையெல்லாம் பார்த்தாலே எளிதில் புரிந்துவிடும். இந்த மொழிநடை மிகவும் பிற்காலத்தைச் சேர்ந்தது. இவற்றையெல்லாம் தொல்காப்பியரின் ஆசிரியரான அகஸ்தியர் எழுதியிருக்க வாய்ப்பேயில்லை. இவையெல்லாம் பிற்காலத்தில் யார் யாராலோ எழுதி சேர்க்கப்பட்டவையாகத்தான் இருக்க வேண்டும். இதையெல்லாம் நாம் மீள்பார்வை செய்து தொல்காப்பியரின் ஆசிரியர் என்று கற்பிதம் செய்யப்படும் அந்த அகஸ்தியர் எழுதினார் என்று நினைத்துப் பார்ப்பதே தொல்காப்பியருக்கு அவமானம்.

பேரகத்தியத் திரட்டு

‘பேரகத்தியத் திரட்டு - மூலமும் உரையும்’ எனும் நூலை ச. பவானந்தம் பிள்ளையவர்கள் 1912ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டுள்ளார். இதில் அகஸ்தியர் எழுதியதாகச் சொல்லப்படும் சூத்திரங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இந்நூல் 1860 காலகட்டத்தில் வேதகிரி முதலியார் வெளியிட்ட 155 அகத்தியர் சூத்திரங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டே அமைந்துள்ளது. இந்நூலின் சில சூத்திரங்கள் பின்வருமாறு,

- ஐந்தொழி யெழுத்தெலாம் வடவெழுத் தாகும்
- ஒவ்வல், குறில்கச தநபமவ வமிர்த வெழுத்தே - அமிர்த எழுத்துக்க சுபத்திற் காவன.
- அளபெடை மக்குற ஞாய்தநஞ் செழுத்தே - நஞ்செழுத்துக்கள் அசுபத்திற் காவன.

பேரகத்தியத் திரட்டு

முலமும் உரையும்.

திரட்டர்

ச. பராசுரம் பிள்ளையார்

எம். டி. ஏ. எம். (ஸ்டட்.) எம். டி. எம். எம். (ஸ்டட்.)

எழுதியவர்.

மு க வு ரை.

கிடைத்தமட்டில் இந்நூலின் சூத்திரங்களின் அமைப்பை உற்றுநோக்குழி இது அகத்தியனார் செய்த தென்பதற்கு மேற்கண்ட வேதகிரி முதலியார் கூற்றையன்றி வேறு ஆதரவு கிடைத்திலது. அகத்தியம் என்னும் நூல் ஒன்று நிலவுகின்றது என்று எண்ணியிருப்பார்க்கு மனவமைதி யுண்டாமாறு அதனை வெளியிடத் துணிந்தேன். இச்சூத்திரங்களுக்குத் தெள்ளிதிற்பொருள்

- எழுதப் படுதலா லெழுத்தெனப் பெயர்பெறும்
- மொழிந்தவெழுத்தான்மொழிவதேமொழியாம்
- கூறு படுத்தலாற் கூற்றெனப் படும்
- குறிலாண் பாலு நெடில்பெண் பாலுமாம்
- ஆய்தமும் மெய்யும் அலியெனப் படுமே

தமிழில் ஐந்து எழுத்துகளைத் தவிர மற்றவை எல்லாம் வடமொழி எழுத்துகளாம். ஒவ்வல், குறில் கசதநபமவ ஆகியவை அமிர்த எழுத்துகளாம். அளபெடை, ஆய்தம் ஆகியவை நஞ்செழுத்துகளாம். நெடில் எழுத்து, குறில் எழுத்து, உயிர் எழுத்து, மெய் எழுத்து எல்லாம் கேள்விப்பட்ட நான் அமிர்த எழுத்து, நஞ்செழுத்து என்பவை பற்றி கேள்விப்பட்டதே இல்லை. அமிர்த எழுத்து சுபத்திற்கானதாம். நஞ்செழுத்து அசுபத்திற்கானதாம். இதைவிட ஒரு பிற்போக்கு இலக்கணத்தை நான் படித்ததே இல்லை!

ஓர் எழுத்து எதனால் எழுத்தெனப் படுகிறதென்றால் அது எழுதப்படுவதாலாம்; ஒரு மொழி ஏன் மொழியெனப்

படுகிறதென்றால் அது மொழியப்படுவதாலாம். கூறப்படுவதாலே கூற்று எனப்படுகிறதாம். குறில் எழுத்துகள் ஆண் பாலாம், நெடில் எழுத்துகள் பெண் பாலாம். மேலும் ஆய்தமும் மெய்யும் அலி எழுத்துகளாம். என்ன கேலிக்கூத்து இது?

எவ்வளவு மலிவான எழுத்துநடையும் மட்டமான கருத்துகளையும் இந்த இலக்கணச் சூத்திரங்கள் கொண்டுள்ளன என்பதைப் பார்த்தாலே தெரிந்துவிடும். இதை உறுதியாக அகஸ்தியர் எழுதியிருக்க வாய்ப்பில்லை. அகஸ்தியரைத் தொல்காப்பியரின் ஆசிரியர் என்று கதைகட்டிவிடுவது போன்ற கடைந்தெடுத்த நேர்மையின்மை வேறொன்றும் இருக்கமுடியாது.

இலக்கணக் கொத்து என்ற 'இலக்கணக் கூத்து'!

17ஆம் நூற்றாண்டில் வெளிவந்த 'இலக்கணக் கொத்து' என்ற ஒரு இலக்கண நூலை சுவாமிநாத தேசிகர் என்பவர் எழுதியுள்ளார். அதற்கு அவரே உரை விளக்கமும் எழுதியுள்ளார். இந்நூல் தஞ்சாவூர் சரசுவதி மகால் நூலகத்தால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இதை நான் 'இலக்கணக் கூத்து' என்று எனது உரைகளில் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். ஏனெனில்,

தமிழ்நூற் களவிலை அவற்றுள்
ஒன்றேயாயினும் தனித்தமிழ் உண்டோ
அன்றியும் ஐந்தெழுத் தாலொரு பாடையென்
றறையவே நாணுவர் அறிவுடையோரே
ஆகையால் யானும் அதுவே அறிக
வடமொழி தமிழ்மொழி எனுமிரு மொழியினும்
இலக்கணம் ஒன்றே என்றே எண்ணுக

அகரத்தில் தொடங்கி தமிழில் உயிரெழுத்துகள் 12, மெய்யெழுத்துகள் 18, உயிர்மெய் 216 என தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 247 எழுத்துக்கள் இருக்கும் போது எதை வைத்துக்கொண்டு தமிழில் ற, ன, ழ, எ, ஓ ஆகிய எழுத்துகளைத் தவிர வேறெழுத்துக்கள் இல்லை என்ற முடிவுக்கு இந்தத் தேசிகர் எப்படி வந்தார் என்பது தமிழ் மாணவனாகிய எனக்கு இதுவரையில் விளங்கவில்லை. இந்த ஐந்து எழுத்துகளை வைத்துக் கொண்டு தனித்து ஒரு மொழி இயங்கும் என்று கூற அறிவுடையோர் நாணுவர் என்று இலக்கணக் கொத்து நூலாசிரியர் கூறுகிறார்.

(1) அகத்தியமுனிவர் காசியம்பதியி லிருந்த வடமொழி வானரோடு மாறுபட்டு, அம்மொழிக்கு இணையான மற்ருள் றினை யருளுமாறு முருகக்கடவுளை இரப்ப, அக்கடவுள், இவ் விரக்கம் அறிவின்பாலதாகலின் இவற்குள் செய்தும் எனத் திரு வுளங்கொண்டு, ஓர் இடத்தைக் கூட்டி, “அன்பு! அம்முறில்க்கண் உன்னது; சென்று கொள்க” எனலும், முனிவர் வினாந்தொடி. “தமிழ்! தமிழ்!” எனக் கூவி அவ்வோலைச் சுவடிகளை வாரிக் கொண்டு வெளிப்போந்து, முருகக்கடவுளை வணங்கி விடைபெற்று, தமிழ் மொழியை இவ்வுலகின்கண் நிலை வைத்தனர் என்ப.

மலைபால் விளக்குகின்றது. இவைபயித்தும் ஒருவாறாக, அகத் தியனாரை தம் இலக்கணத்தன்,

“இலக்கியம் இன்றி இலக்கணம் இன்றே
எள்ளின் சூசில் எண்ணெயும் இன்றே
எள்ளினின் நெண்ணெய் எடுப்பது போல
இலக்கி யத்தினின் நெடுபடும் இலக்கணம்”

என்றாசலின், அகத்தியனார் தாம் இலக்கணம் செய்வதன் முன் னரே தமிழ் மொழி இந்நிலத்தில் சின்று நிலையது என்பது போதரும். மற்றும் அகத்தியர் தமிழ் மொழியை அவ்வோலித முனிவர்பாத கற்றுணர்ந்தானென்றும் அருகர் கூற்றும் இதனை வலியுறுத்தும்.

காந்தாரி-வேதநிமி முதலியர் சமர் அறுபது யாண்டுகளுக்கு முன்னர் வெளியிட்டனர். சில தொல்காப்பியம் கண்ணல் முத லிய இலக்கண உரைகளிலும் காணப்படுகின்றன. வேதநிமி முதலி யர் தம்பிட்டத்து முயாபியர் சூத்திரங்கள் கிடைத்துள்ளனவென்று சொல்லி நூற்றறுபத்தைத்து சூத்திரங்களை வெளியிட்டனர். மற்றரைச் சூத்திரங்களும் கிடைக்குமென்று பல்காலும் பல்வேறிடங் களிலும் முயன்றும் கிடைத்தில. பின்னும் பதினாறு சூத்திரங் கள் கிடைத்தன. அவற்றையும்கொண்டு தொகுத்து வெளியிட லாயினென்.

பேரகத்தியத் திரட்டும் அதில் அகஸ்தியர் பற்றிய குறிப்புகளும்

மேற்கூறிய ஐந்து எழுத்துகள் வட மொழியில் இல்லை. மற்ற எழுத்துகள் இரண்டு மொழிகளிலும் இருப்பதால் அவற்றிற்குத் தமிழ் எழுத்துகள் என்ற அடையாளத்தைத் தரக்கூடாது என்ற முடிவுக்கு அவர் வந்து விட்டார். அதாவது தமிழ் மொழிக்குச் சொந்தமாக “அ, ஆ” கூட கிடையாது என்பது தான் அவரது நிலைப்பாடு. இதைவிடச் சிறுபிள்ளைத்தனமான புரிதல் வேறு எதுவும் இருக்கிறதா! இந்த சுவாமிநாத தேசிகரை ஏதோ ‘வாரணாசிப் பண்டிதர்’ அல்லது ‘சரஸ்வதி நதிக்கரையில்’ படித்து ஞானம் பெற்றவர் என்று தவறாக

நினைத்துவிடவேண்டாம். அவர் திருநெல்வேலிப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்தான்; தாமிபரணி தண்ணீரைக் குடித்தவர்தான். 17ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் இதுதான் கள நிலவரம் என்று தெரிகிறது. அந்த நிலைமையிலிருந்து நாம் எல்லாம் எவ்வளவு விழிப்புணர்வு பெற்று அகஸ்தியரை மீள்பார்வை செய்ய இங்கே கூடியிருக்கிறோம் என்பதுதான் ஆறுதல்!

பிற்காலத் தமிழ் இலக்கணங்களில் அகஸ்தியர்

பிற்காலத்தில் தோன்றிய சில தமிழ் இலக்கணங்களில் தொல்காப்பியர் அகஸ்தியருடன் நேரடியாகத் தொடர்புபடுத்தப்படுகிறார். அவை பின்வருமாறு,

பன்னிரு படலம்

வீங்கு கடலுடுத்த வியன்கண் ஞாலத்துத்
தாங்கா நல்லிசைத் தமிழ்க்கு விளக்கா

கென வானோ ரேத்தும் வாய்மொழிப்
பல்புகழ் ஆனாப் பெருமை யகத்திய நென்னும்
அருந்தவ முனிவன் ஆக்கிய முதனால்
பொருந்தக் கற்றுப் புரைதப வுணர்ந்தோர்
நல்லிசை நிறுத்த தொல்காப் பியனும்

இங்கு பன்னிரு படலத்தில் தொல்காப்பியரையும் அகஸ்தியரையும் நேரடியாகவே கோத்துவிடுகிறார்கள்.

புறப்பொருள் வெண்பா மாலை

மன்னிய சிறப்பின் வானோர் வேண்டத்
தென்மலை யிருந்த சீர்சால் முனிவரன்
தன்பால் தண்டமிழ் தாவின் றுணர்ந்த
துன்னருஞ் சீர்த்தித் தொல்காப்பியன்

அகப்பொருள் விளக்கம்

பூமலி நாவன் மா மலைச் சென்னி
ஈண்டிய இமையோர் வேண்டலின் போந்து,
குடங்கையின் விந்த நெடுங்கிரி மிகை தீர்த்து,
அலைகடல் அடக்கி, மலயத்து இருந்த
இரும் தவன் தன்பால், இயல் தமிழ் உணர்ந்த
புலவர் பன்னிருவருள் தலைவன் ஆகிய,
தொல்காப்பியன்

திவாகரம்

வருநற் கங்கை வடதிசைப் பெருமையும்
தென்றிசைச் சிறுமையு நீக்கிய குறுமுனி
குண்டி கைப் பழம்புனற் காவிரிப் பெரும்பதி
அம்பர்க்கதிபதி

இதையெல்லாம் படித்துவிட்டு என்ன சொல்வது என்றே தெரியவில்லை. அதிலும் குறிப்பாக வடதிசைப் பெருமை, தென்திசைச் சிறுமை என்றெல்லாம் பேசும் திவாகரம். ஒரு சமூகம் தனது தலையை அடகு கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கும் என்றால் அந்தத் தலையின் மீது 'மிளகாய் அரைப்பது' எளிதுதானே.

இவ்வளவு தகவல் தொழில்நுட்பம், தரவுகளால் வரலாற்றைக் கட்டமைக்கும் அணுகுமுறைகள் வளர்ந்த காலத்திலேயே தங்களது 'வாய்களை வாடகைக்கு விட' ஆய்வாளர்கள் கிடைக்கும்போது அப்போது என்ன பஞ்சம் இருந்திருக்கமுடியும்?

தமிழ்ப் புராணங்களில் அகஸ்தியர்

தமிழ்ப் புராணங்களை எழுதிய புலவர்கள் வடஇந்தியத் தொன்ம மரபுக் கதைகளைத் தமிழுக்குள் இறக்குமதி செய்து மனதிற்குத் தோன்றியபடியெல்லாம் கற்பனை கலந்து கும்மியடித்து கூத்தடித்துவிட்டார்கள். இதை சிவராஜ பிள்ளை "poets...imported into their works and handled with a freedom which imaginative children of Poetry alone possess" என்று குறிப்பிடுகிறார். கந்தபுராணம், கச்சிக்காண்டம், திருக்குற்றாலப் புராணம், திருவேங்கடத் தலப்புராணம், திருநெல்வேலித் தலப்புராணம், குடந்தைப்புராணம், மயிலைப்புராணம், வேதாரண்யப்புராணம் போன்றவற்றில் அகத்தியப்படலம், தேவர்கள் அகத்தியர் ஆசிரமமடைந்த சருக்கம், அகத்தியர் திருமலை வலம்வந்த அத்தியாயம், விந்தகிரிச் சருக்கம், பொதிய மாமலைச் சருக்கம் போன்ற 'சரக்குகளை' இறக்கிவிட்டு விட்டனர். இவற்றை 'வெத்துவேட்டுப் புராணப் பட்டாளம்' (The array of Puranic battalion ... but its arms are loaded only with only blank catridges...) என்று எள்ளி நகையாடுகிறார், சிவராஜ பிள்ளை. அவரது இந்த மதிப்பீடு எனக்கு மிகவும் பிடித்திருக்கிறது.

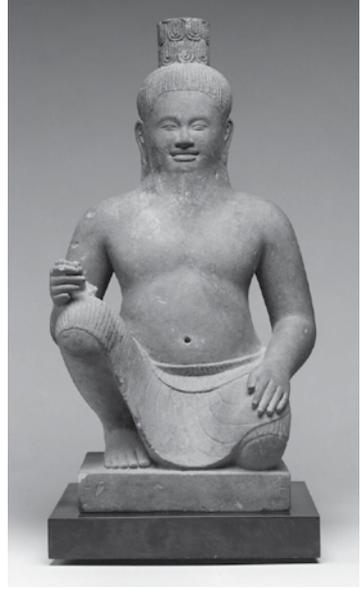
கடல் கடந்த அகஸ்தியர்

அகஸ்தியர் தொன்மம் கடல்கடந்து இந்தோனேசிய தீபகற்பத்தை அடைந்தது. குறிப்பாக மத்திய ஜாவா பகுதியில் அகஸ்திய ரிஷி பற்றிய பல குறிப்புகள் இலக்கியங்களிலும் கல்வெட்டுகளிலும் சிற்பங்களிலும் காணப்படுகின்றன. அகஸ்தியரின் ஜாவா வருகையை பம்பங்க் கும்பயனா (Bambang Kumbayana), தந்து பங்கேளன் (Tantu Panggelan), கேகாவின் ராமாயணா (Kekawin Ramayana), அகஸ்திய பர்வா(Agastya Parwa) போன்ற நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

ரிஷி அகஸ்தியா சிந்து பள்ளத்தாக்கில் தொடங்கி இந்தியா முழுவதும், தெற்கு ஆசியாவில், சீனா, ஜப்பான், இந்தோனேசியா

அகஸ்தியர் - இந்தோனேசியா

அகஸ்தியர் - கம்போடியா

ஆகிய நாடுகளில் இந்து மதம் பரவுவதற்குக் காரணமாக இருந்தவர் என்று அகஸ்திய பர்வா என்ற நூல் குறிப்பிடுகிறது. அகஸ்தியர் இந்தியாவில் உள்ள காசி நகரில் பிறந்ததாக இந்தோனேசியாவில் கருதப்படுகிறது. இவரை பத்தரகுரு (Bhatara Guru) என்று மத்திய ஜாவாவில் உள்ள தினயா கல்வெட்டு (Dinaya Inscription) குறிப்பிடுகிறது. அகஸ்தியருக்குப் பித்த சேகரா (Pita Segara) என்ற பெயரும் உண்டு. 'கடலின் தந்தை' என்பது இதன் பொருள் (Father of the Ocean). அகஸ்தியர் சிவனின் பிரதிநிதியாகக் கருதப்படுகிறார்.

'சூரியனும் சந்திரனும் உள்ள வரை இந்தப் பூமியைக் கடலும் காற்றும் சூழ்திருக்கும் வரை மகரிஷி அகஸ்தியரின் மீது உள்ள விசுவாசமும் நம்பிக்கையும் தொடரும்' என்று மத்திய ஜாவாவில் உள்ள போராங் கல்வெட்டு (Porong inscription) குறிப்பிடுகிறது.

கம்போடியாவில் அவர் யசோமதி என்ற உள்ளூர் இளவரசியைத் திருமணம் செய்ததாகக் கூறப்படுகிறது. அகஸ்தியருக்கும் யசோமதிக்கும் யசோவர்மன் என்ற மகன் பிறக்கிறார். அவர்

இப்போதும் குற்றாலத்தில் குடியிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. இது பற்றிய மேல்விவரங்களை எம்.கோவிந்தன் என்பவர் எழுதிய ஆங்கில நூலில் (M. Babaji and the 18 Siddha Kriya Yoga Tradition) படித்தறியலாம்.

வேர்களும் விழுதுகளும்

இந்தியத் துணைக்கண்டப் பண்பாட்டு வரலாற்றில் மிக முக்கியப் பங்களிப்பைச் செய்துள்ள தென்னிந்தியாவில் குறிப்பாகத் தமிழ் நிலப்பரப்பில் வசித்தவர்கள் தங்களுடைய அறிவு, ஆக்கம், மொழியின் தோற்றம், அதற்கான இலக்கண வரையறை ஆகிய அனைத்திற்கும் வெளியிலிருந்து வந்த ஒரு முனிவரை நம்பி இருந்தார்கள் என்பது நம்பத் தகுந்ததாக இல்லை.

தொல்தமிழ்ச் செவ்வியல் இலக்கியங்கள் பேசும் வாழ்வியல் அனுபவங்களை வடவேங்கடம் தென்குமரி என்ற நில எல்லைக்குள் சுருக்கிவிடமுடியாது என்ற புரிதல் மேலும் மேலும் வலுப்பட்டு வருகிறது. இதைத்தான் கடந்த பல ஆண்டுகளாக நான் தொடர்ந்து பேசிவருகிறேன். தமிழ் ஒரு மாவட்டத்தின் மொழி அல்ல, அது ஒரு மாநிலத்தின் மொழிகூட அல்ல, அது ஒரு நாகரிகத்தின் மொழி. சங்க இலக்கியம் இந்தியத் துணைக்கண்டத்திற்கான இலக்கியம். இந்தியத் துணைக்கண்டம் பற்றிய நுட்பமான புரிதல் சங்க இலக்கியத்தில் பொதிந்து கிடக்கிறது.

மலய மலைப்பகுதியில் அதாவது குற்றால மலைப் பகுதியில் குங்குமப்பூ விளைகிறது என்று வடமொழி இலக்கியங்களில் எழுதி இருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் எங்காவது குங்குமப்பூ விளையுமா? தமிழ் நிலப்பகுதி அவர்களுக்குத் தெரியாது என்பதே உண்மை. ஆனால் ஒட்டகம் எலும்பு தின்னும் என்பது தமிழுக்குத் தெரியும், அகநானூறுக்கு தெரியும். கவரி இமயமலையின் உச்சியில் வாழும் மாட்டின விலங்கு; அது நரந்தம் என்ற நறும் புல்லைத் தேடித்தேடி விரும்பி மேயும் என்பது சங்க இலக்கியத்திற்குத் தெரிந்திருக்கிறது. அத்திரி என்ற கோவேறு கழுதையைக் கழிமுகத்தில் சுறாக்குஞ்சு கடிக்கும் என்பது தமிழுக்குத் தெரியும். இந்தியாவின் புவியியலையும், உயிரியலையும், பண்பாட்டையும் முழுதாக உணர்ந்த ஒரே செவ்வியல் இலக்கியம் தொல்தமிழ்ச் சங்க இலக்கியம் மட்டும்தான்.

இப்போது அகஸ்தியர் ஏன் மேடையில்?

2023ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 31ஆம் தேதி ஃபர்ஸ்ட் போஸ்ட்(Firstpost) என்ற வலைத்தளத்தில் டேவிட் ஃப்ராலே (David Frawley) என்பவர் ஒரு கட்டுரை எழுதுகிறார். அதை கட்டுரை என்பதைவிட 'கட்டளை' என்று கூடச் சொல்லலாம். கடந்த நூறு ஆண்டுகளாகப் பள்ளிக்கூடப் பாடநூல்கள் தொடங்கி ஆய்வுலகம் வரை ஹரப்பா நாகரிகம் என்றும் சிந்துவெளி நாகரிகம் என்றும் சொல்லிப் பழகிவிட்ட நகர்மயப்பண்பாட்டை இனிமேல் ஹரப்பா நாகரிகம் என்று குறிப்பிடக்கூடாது; மாறாக அதை வேத சரஸ்வதி நாகரிகம் என மாற்றி அழைக்கும் நேரம் வந்துவிட்டது என்று எழுதுகிறார்.

ஹரப்பா நாகரிகம் என்று பெயர் சூட்டியது மார்டிமர் வீலர் போன்றோரின் மேற்கத்திய மனநிலையின் வெளிப்பாடு என்றும் அந்தப் பெயர் 'ஆரியப்படையெடுப்பு' என்ற கருதுகோளைச் சார்ந்தது என்றும் அவர் கூறுகிறார். ஹரப்பா என்று அழைப்பது சிந்துவெளியை இந்தியாவுடன் தொடர்புபடுத்தவில்லை என்றும் மேலும் அதன் பாரத வேதத் தொடர்புகளை மறைப்பதாக உள்ளது என்றும் கூறுகிறார்.

சிந்துவெளிப் பண்பாடு முற்றிலும் நலிவடைந்ததற்கு ஆரியர்களின் ஆயுதப்படையெடுப்புதான் காரணம் என்று என்னைப் போன்றவர்களும் கருதவில்லை. ஏனென்றால் சிந்துவெளி செழித்திருந்த காலத்தில், அதன் உச்சகட்டமான காலகட்டத்தில் ஆரியர்கள் இந்திய நிலப்பரப்புக்குள் வந்து சேரவில்லை என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். வந்து சேருவதற்கு முன் எப்படி சண்டை எல்லாம் போட முடியும். இவர்களின் நோக்கம் என்னவென்றால் சரஸ்வதி நதியை உயிர்ப்பிக்க வேண்டும், சிந்துவெளிப் பண்பாட்டை வேதங்களுடன் தொடர்புபடுத்த வேண்டும். டேவிட் ஃப்ராலேயின் அதிரடியான இந்தக் கருத்திற்கு ஆணித்தரமான ஒரு மறுப்புக் கட்டுரையை திஷா ஆலுவாலியா என்ற பத்திரிக்கையாளர் 'தி பிரிண்ட்' (The Print) வலைத்தள இதழில் எழுதினார். ஹரப்பா நாகரிகத்தை வேத சரஸ்வதி நாகரிகம் என்று மாற்றச் சொல்வது தவறு என்பது ஆலுவாலியாவின் கருத்து.

ஒரு குறிப்பிட்ட நிலப்பகுதியில் வெவ்வேறு இடங்களில் ஒப்பிடத்தக்க ஒரே மாதிரியான தொல்லியல் தடயங்கள் கிடைத்தால் அத்தகைய தொல்லியல் தளங்கள் அனைத்தையும் ஒரே பண்பாட்டின் பரவலாக அடையாளம் காட்டும்வகையில் அவற்றில்

முதன்முதலில் அகழாய்வு செய்யப்பட்ட இடத்தின் பெயரை ஒரு பொது அடையாளப்பெயராக (Type Site) குறிப்பிடுவது வழக்கம். உலகம் முழுவதும் இது தொல்லியலாளர்கள் பின்பற்றும் மரபாக, நெறிமுறையாக இருக்கிறது.

நாம் இப்போது பேசும் நாகரிகப் பகுதியில் ஹரப்பாவில்தான் முதலில் அகழாய்வு செய்யப்பட்டதால் இது ஹரப்பா நாகரிகம் என அழைக்கப்படுகிறது. பல அகழாய்வுத் தளங்கள் சிந்து நதியை ஒட்டிய பகுதிகளில் கண்டறியப்பட்டதால் சிந்துவெளி நாகரிகம் என்றும் அறியப்படுகிறது. இவ்விரண்டிலும்கூட உலகம் முழுவதும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு அழைக்கப்படுவது ஹரப்பா நாகரிகம் என்ற பெயர் தான். இதில் வருத்தப்படுவதற்கோ கொந்தளிப்பதற்கோ எதுவும் இல்லை. ஹரப்பா நாகரிகம் என்ற பெயருக்கு ஒப்புதல் அளித்தவர்கள் மேலை நாட்டுக்காரர்கள் மட்டும் கிடையாது, ஏ. கோஷ், பி.பி. லால் போன்ற இந்திய ஆய்வாளர்களும் கலந்துரையாடி எடுத்த முடிவுதான் இது. '6000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்த ஒரு வரலாற்றின் மீது நிகழ்கால அரசியலை திணிக்கக்கூடாது' என்பதே திஷா ஆலுவாலியாவின் மறுப்புக் கட்டுரையின் சாரம். அதுசரி ஹரப்பா/சிந்துவெளி நாகரிகத்தை அப்படி அழைக்கக்கூடாது என்று வலியுறுத்தும் கட்டுரையை 2023ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 31ஆம் தேதி ஏன் வெளியிடுகிறார் என்று கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்த்தாலே இதன் பின்புலம் புரிந்துவிடும்.

2024 ஆண்டு என்பது இந்த உரையாடலின் பின்னணியில் இன்னொரு ஆண்டு அல்ல. அது ஜான் மார்ஷல் என்ற ஒரு மகத்தான மனிதன் சிந்துவெளி நாகரிகத்தைக் கண்டுபிடித்து உலகிற்கு அறிவித்த வரலாற்றுச் சிறப்புவாய்ந்த நிகழ்வின் (செப்டம்பர், 20, 1924) நூறாவது ஆண்டாகும். சிந்துவெளி நாகரிகம் அறிவிக்கப்படும்போதே அது ஆரியர் வருகைக்கு முற்பட்ட, ஆரியர் பண்பாடு அல்லாத நாகரிகம் அநேகமாக அது திராவிட மொழிக்குடும்பத் தொடர்புடையது என்ற கருதுகோளும் தோன்றிவிட்டது.

இன்னொரு வகையில் சொல்வதெனில் சிந்துவெளி/ ஹரப்பா பண்பாட்டின் கண்டுபிடிப்பின் வயது 2024இல் நூறு ஆண்டுகள் என்றால் அப்பண்பாடு தொடர்பான திராவிடக் கருதுகோளுக்கும் (Dravidian Hypothesis) வயது நூறு தான். அதுதான் சிந்துவெளிப் பண்பாடு குறித்த, அதன் திராவிட மொழிக்குடும்ப, தொல்தமிழ்த்

தொடர்புகள் குறித்த புதிய பதற்றத்திற்குக் காரணம் என்று தோன்றுகிறது. அதனால் தான் தொல்தமிழ் இலக்கண இலக்கியச் செவ்வியல் மரபுகளின் மீது முத்திரை குத்தும் முயற்சிகளின் ஒரு பகுதியாக அகஸ்தியர் மீண்டும் மேடையேற்றப்படுகிறார் என்று தோன்றுகிறது. 2024 டிசம்பரில் 'தி வீக்' ஆங்கில வார இதழ் சிந்துவெளிப் பண்பாட்டின் அறிவிப்பின் நூற்றாண்டைக் கொண்டாடும் விதமாக சிறப்பிதழ் ஒன்றை வெளியிட்டது. 'Harappa a New Look' என்ற தலைப்புடன் வெளியான அந்தச் சிறப்பிதழில் 'Pressure of History' என்ற தலைப்பில் நான் ஒரு கட்டுரை எழுதியிருந்தேன். அதாவது 'வரலாற்றின் அழுத்தம்' என்பது தலைப்பு. வரலாற்றைக் கட்டமைக்கும் முயற்சியில் நாம் எதிர்கொள்ளும் அழுத்தங்களைக் கவனமாகவும் பொறுப்புணர்வோடும் கையாளவேண்டிய தேவை உள்ளது என்பதை வலியுறுத்துவதே எனது கட்டுரையின் மைய நோக்கம் ஆகும்.

இன்று நாம் காணும் இந்தியாவின் பண்பாட்டு வரலாற்றை ஒற்றை அடையாளத்தின் ஊடாகக் கட்டமைக்கமுடியாது. இந்தியாவின் பண்பாடு, வரலாற்றுக்கும் முற்பட்ட காலகட்டங்களில் வேரூன்றித் தொடரும் தொடர்ச்சியான அனுபவங்களால் உருவான பன்முக வாழ்வியலாகும். இந்தத் தொடர்பயணத்தில் ஹரப்பா பண்பாட்டிற்கு முந்தைய காலம், ஹரப்பா காலம், ஹரப்பா பண்பாட்டிற்கு பிந்தைய காலம், கங்கைச் சமவெளியில் பரவிய இரண்டாம் நகர்மயக் காலம் (period of second urbanization), நாம் ஓரளவு அறிந்துவைத்திருக்கிற வரலாற்றுக் காலம் என்று இந்தத் தொடர் அனுபவம் நீள்கிறது.

இந்தத் தொடர் அனுபவத்தின் மீள்கட்டமைப்பில் நாம் இதுவரை முறைப்படி கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளாத ஆவணப்பதிவு ஒன்று இருக்கிறது. அதுதான் சங்க இலக்கியம் என்ற பெயரில் நாம் அறியும் தொல்தமிழ்ச் செவ்வியல் இலக்கிய மரபுகளும் அதனூடாகப் புலனாகும் திணை சார்ந்த வாழ்வியலும். சங்க இலக்கியம் ஒரு பல்அடுக்கு இலக்கியம் (multilayered literature) அதில் பல அடுக்குகள் நிலம், காலம் என்ற இருபரிமாண எல்லைகளைத் தாண்டிய மீள்நினைவுகளின் தடங்களை, சுவடுகளை உள்ளடக்கியவை ஆகும். அத்தகைய தொல் இலக்கிய மரபுகளின், அதற்கும் முற்பட்ட பாணர் மரபுகளின் பட்டறியில் ஊறிய தமிழின் தொல் இலக்கண மரபின் பெருமிதத்தை அகஸ்தியர் என்ற, காலப்போக்கில் தமிழ் நிலத்தில்

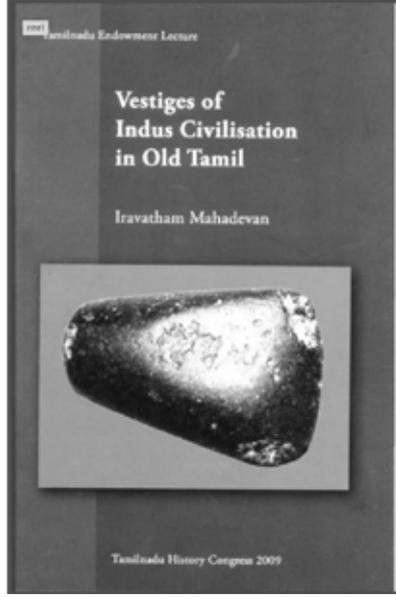
திணிக்கப்பட்ட சுற்பனை சுதாபாத்திரத்திற்குத் தத்துக்கொடுப்பதை எதிர்வினையின்றி வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டிருக்க மாட்டோம்.

ஐராவதம் மகாதேவன் பார்வையில் அகஸ்தியர்

சிந்துவெளிப் பண்பாட்டு மக்களின் இன்னும் முழுமையாக வாசித்தறிய முடியாத வரிவடிவம், அவர்கள் பேசிய மொழி திராவிட மொழிக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மொழியாக இருந்திருப்பதற்கான வாய்ப்புகளே மிகுதி என்ற நிலைப்பாட்டில் உருப்பெற்ற கருத்தியல் ஆய்வுலகில் திராவிடக் கருதுகோள் (Dravidian Hypothesis) என்று அறியப்படுகிறது. ஐராவதம் மகாதேவனின் ஆய்வுகள் இக்கருதுகோளுக்கு மிகவும் வலுச்சேர்த்தது. அத்தகைய ஆய்வாளரான ஐராவதம் மகாதேவன் தனது ஆய்வுக்கட்டுரைகளில் அகத்தியர் (அகஸ்தியர்) என்ற பெயராக்கம் குறித்துக் குறிப்பிட்டுள்ளதால் 'அகஸ்தியர்: ஒரு மீள்பார்வை' என்ற எனது இந்த உரையில் அதுபற்றி விவாதிப்பது தேவையாகிறது.

1. Vestiges of Indus Civilization in old Tamil (2009)

ஐராவதம் மகாதேவன் 'Vestiges of Indus Civilization in Old Tamil' என்ற குறு நூலில் குறிப்பிடும் ஒரு முக்கியமான வினாவை, வியப்பைப் புரிந்துகொள்வது முக்கியம். அகஸ்தியர்தான் முதன் முதலில் ஆரியர்களைத் தெற்கு நோக்கி வழிநடத்தி வந்து, அவர்களைக் குடியேற்றி வேத ஆரியத்தை இங்கு அறிமுகம் செய்தவர் என்று பொதுவாகக் கருதப்படுகிறது. ஆனால் அத்தகைய கருத்தாக்கம் பற்றி ஓர் ஐயம் இருக்கவே செய்கிறது என்கிறார் அவர். ஒரு தொன்மையான பண்பாட்டு மரபிற்குச் சொந்தக்காரர்களான, தங்களது மொழியின் மீது அளப்பரிய பற்று வைத்திருக்கும் தமிழ் மக்கள், ஓர் ஆரிய முனிவர் என்று கருதப்படும் அகஸ்தியரைத் தங்களது மொழியை நிறுவிய, கட்டமைத்த தந்தையாக எப்படி ஒப்புக்கொண்டிருக்க முடியும் என்பதுதான் வியப்பாக இருக்கிறது. அகஸ்தியரை பிராமணர்களின் மதத்தை அவர்களது பண்பாட்டைத் தென்னகத்திற்குக் கொண்டுவந்தவர் என்று சொன்னால்கூட பரவாயில்லை; ஆனால் அவர்களது மொழியின், இலக்கணத்தைக் கொண்டுவந்தார் என்பதைத் தமிழ் மக்கள் எப்படி ஒப்புக்கொண்டிருப்பார்கள் என்று வியப்புத் தெரிவிக்கும்

மகாதேவன் இந்தப் புதிர்முடிச்சைப் புரிந்துகொள்ளும் முயற்சியில் இன்னொரு கருத்தையும் முன்வைக்கிறார்.

வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலகட்டங்களில் இந்தோ-ஆரிய மொழிகளைப் பேசிய மக்கள் தமிழ்நிலத்தில் குடியேறி ஆதிக்கம் செலுத்தியதற்கான மொழியியல் சான்று எதுவும் கிடைக்கவில்லை என்பதை மகாதேவன் சுட்டிக்காட்டுகின்றார். அகஸ்தியர் தொன்மத்தைத் தென்னிந்தியாவில் ஆரியர்கள் குடியேறிக் கலந்த தொடர்நிகழ்வோடு தொடர்புபடுத்தும் கருத்தியல் சிந்துவெளிப்பண்பாடு என்ற ஒன்று இருந்தது கண்டுபிடிக்கப்பட்டு உலகிற்கு அறிவிக்கப்பட்டதற்கு முன்பே நிகழ்ந்துவிட்டது.

ஆனால் பெரும்பாலான ஆய்வறிஞர்கள் 'சிந்துவெளிப்பண்பாடு ஆரியப் பண்பாட்டிற்கு முந்தையது, அநேகமாக திராவிட மொழிக்குடும்பப் பண்பாடாக இருக்கும்' என்று தற்போது கருதுவதால் அகஸ்தியரின் தொன்மத்தை மீண்டும் ஒரு புதிய கோணத்தில் அணுகும் வாய்ப்பு கிடைத்துள்ளது என்றும் மகாதேவன் குறிப்பிடுகிறார்.

2. Meluhha and Agastya : Alpha and Omega of the Indus Script (2009)

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் வெளியிடும் 'தமிழியல்' ஆய்விதழில் (Journal of Tamil Studies) ஐராவதம் மகாதேவன் 'Meluha and Agastya: Alpha and Omega of Indus Script' என்ற ஆய்வுக் கட்டுரையொன்றை எழுதினார். இதில் அகஸ்தியர் என்ற பெயர்ச்சொல்லின் ஆக்கம் குறித்தும் பேசுகிறார். கீழே உள்ள படங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி முதல் குறியீடு அகத்தைக் (House) குறிக்கிறது என்றும் இரண்டாவது குறியீடு கலயத்தைக் (Jar) குறிக்கிறது என்றும் கருதும் மகாதேவன் இந்த இரண்டு குறியீடுகளும் சேர்ந்து கும்பமுனியான அகஸ்தியரைக் குறிப்பிடுவதாகவும் கூறுகிறார்.

'He of the (High) House

'aka-(tt)-(i)

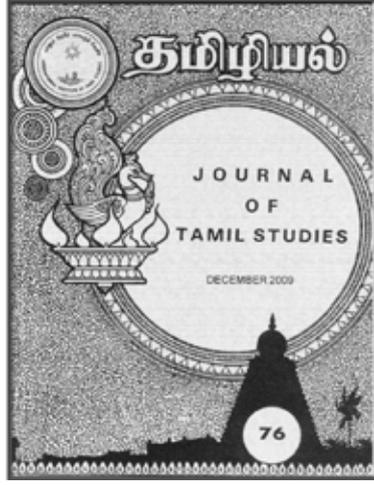

He with the JAR

kubha-muni(Agastya)

தமிழில் அகம் என்ற சொல் பல பொருண்மைகளில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அவற்றுள் 'இடம்', 'வீடு' என்ற பொருண்மைகளும் அடங்கும். மேலே உள்ள படங்களில் இடது பக்கமுள்ள செங்குத்தாக நிறுத்தப்பட்ட சதுரம் போன்ற பொறிப்பின் உள்ளே மேற்பகுதியில் உள்ள சிறுசெங்குத்துச் சதுரத்தை 'அக' என்று பொருள் கொண்ட மகாதேவன் இதிலிருந்து அகத்தி (அக- (த்) :தி) என்ற பெயர் ஆக்கம் பெற்றதாகக் கருதினார். அதாவது அகத்தில் அமைந்த (உயர்) வீட்டைச் சேர்ந்தவர் என்பது இக்குறியீட்டிற்கு மகாதேவன் அளித்த விளக்கம் ஆகும்.

இதைப்போலவே மேலே வலதுபுறத்தில் உள்ள கலயம் போன்ற குறியீடு 'கலயத்தோன்' என்ற பொருளை வழங்குவது என்றும் அது அகஸ்தியரின் இன்னொரு பெயரான 'கும்ப முனி' என்பதைக் குறிப்பதாகவும் கருதினார். இந்தக் கட்டுரையில் தனது வாசிப்பிற்குத் துணையாக திராவிட மொழிகளின் வேர்ச்சொல் அகராதியில் இடம்பெறும் (DEDR-7) Aka-m 'inside, house, place'; aka-tt-u 'within, inside the house', aka-tt-an 'one who is in' a householder' ஆகிய பதிவுகளையும் சி.டபிள்யூ. கதிர்வேல் பிள்ளையின் அகராதியில்

(1910) இடம்பெறும் அக-த்-தி - அகத்திய முனிவன், உள்-இருக்கிற-வன், அகத்தி என்ற மரம் ஆகிய சொற்களையும் அவற்றிற்கான பொருண்மைகளையும் மேற்கோள்காட்டினார். அகத்தி (அகத்தில் அதாவது (உயர்) வீட்டில் இருப்பவன்) என்பதே இந்தோ-ஆரிய அகஸ்தி (அகஸ்தியா) என்பதற்கான முன்மாதிரி (prototype); வடபால் முனிவனாகிய அகத்தியன் குஜராத்திலுள்ள துவாரகை (துவரை) பகுதியிலிருந்து வேளிர் மற்றும் இதர குடியினரின் தெற்கு நோக்கிய புலப்பெயர்வுகள் குறித்த தொன்மங்களுக்கும் அதுவே முன்மாதிரி என்பது ஐராவதம் மகாதேவனின் நிலைப்பாடு.

3. ஐராவதம் மகாதேவன் அணிந்துரை

‘சிந்துவெளிப் பண்பாட்டின் திராவிட அடித்தளம்’ என்ற எனது நூலிற்கு அணிந்துரை அளித்த ஐராவதம் மகாதேவன் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

“சிந்துவெளிப் பண்பாட்டின் திராவிட அடித்தளம் என்ற இந்த நூல் சிந்துவெளி நாகரிகத்தைப் பற்றி இன்றுவரை வெளியாகியுள்ள தமிழ் நூல்களிலேயே தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தது சற்றே வித்தியாசமானதும் கூட என்பது என் கருத்தாகும்.

வடஇந்தியாவில் ‘கோட்டை, உயர்’ போன்ற பொதுவான திராவிட இடப்பெயர்ச்சிகள் இன்றுவரை நிலைத்துள்ளன என்பது ஏற்கெனவே

ஓரளவு தெரிந்த உண்மையாகும். இதுவே முற்காலத்தில் வட நாட்டிலும் திராவிட மொழிகள் பேசப்பட்டு வந்தன என்பதற்கு ஆதாரமாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் சங்க இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள கொற்கை, வஞ்சி, தொண்டி போன்ற நகரங்களின் பெயர்கள் கூட சிந்துவெளியிலும் அதற்கும் அப்பால் ஆப்கானிஸ்தான், ஈரான் போன்ற நாடுகளிலும் இன்றுவரை நிலைத்துள்ளன என்ற செய்தி முற்றிலும் புதியது, எவரும் கேள்விப்படாதது.

கொற்கை, வஞ்சி, தொண்டி போன்ற சங்க காலத்து தமிழ் நகரங்களின் பெயர்கள் சிந்துவெளியிலும் அதற்கு அப்பாலும் கூட எப்படி நிலைபெற்றுள்ளன என்ற புதிருக்குப் பாலகிருஷ்ணன் அறிவியல்பூர்வமான விளக்கத்தையும் அளித்துள்ளார். மேலும் சிந்துவெளி நகரங்களின் வடிவமைப்பில் இருமைப்பாகுபாடு காணப்படுவது தொல்லியல் ஆய்வாளர்கள் கண்டறிந்த உண்மையாகும். மேற்குத் திசையில் உயர் மேடை அமைத்து அதன்மீது அக நகரும், கிழக்குத் திசையில் சற்றே தாழ்வான இடத்தில் புற நகரும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

இவ்வாறாக மேற்கு உயர்ந்தது, கிழக்கு தாழ்வானது என்ற இருமைப்பாகுபாடு திராவிட மொழிகளிலும் காணப்படுகிறது, ஆனால் ஆரிய மொழிகளில் இவ்விரு திசைச்சொற்களுக்கு இருபொருள்கள் இல்லை என்ற மொழியியல் உண்மையையும் இவர் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். புறநானூற்றில் “இருபால் பெயரிய உருகெழு மூதூர்” என்ற சொல் தொடர் (பாடல் 202) சிந்துவெளி நகர வடிவமைப்பின் இருமைப்பாகுபாட்டை உணர்த்தி நிற்கிறது என்பது ஒரு வியப்பான உண்மையாகும்.”

சிந்துவெளிப் பண்பாட்டின் திராவிட அடித்தளம் நூலுக்கு எனது ஆசிரியராக நான் நினைத்துப் போற்றும் ஐராவதம் மகாதேவன் எழுதிய அணிந்துரையை நான் இங்கே மேற்கோள் காட்டுவதற்கு முக்கியமான காரணம் இருக்கிறது. அகஸ்தியரைத் தமிழ் இலக்கணத்தின் தந்தை, தமிழ் மரபின் கதாநாயகன் என்பது போல கற்பிதம் செய்யும் பிம்பக்கட்டமைப்பு முயற்சிகள் தற்போது (2025) மீண்டும் அரங்கேறியுள்ளன.

இவ்வாறு அகஸ்தியரை முன்னிறுத்தி தமிழின் தனித்துவ அடையாளங்களின் மீது புனைவான முத்திரைகளை மீண்டும் பதிக்கமுயலும் இத்தகைய முயற்சிகளில் ஒன்றிய அரசின் பல்வேறு நிறுவனங்களும், அரசு இயந்திரமும் பல உயர்கல்வி நிறுவனங்களும், பல்கலைக்கழகங்களும் கூட்டாக அணிசேர்ந்து இயங்குகின்றன. இது மட்டுமின்றி பல்வேறு துறைகளைச் சேர்ந்த கல்வியாளர்களும் இத்தகைய பிம்பக்கட்டமைப்பு முயற்சிகளுக்குத் துணைபோகிறார்கள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஒருவகையில் பார்த்தால் ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயம் குறித்து அனைவரது கருத்தும் ஒத்துப்போகவேண்டும் என்ற தேவையில்லை! அந்த வகையில் அகஸ்தியரை மீண்டும் ‘கதாநாயகனாக’ கொண்டாடுவது அவர்களின் கருத்துச் சுதந்திரமாக, உரிமையாகக் கூட இருக்கலாம். ஆனால், இத்தகைய திரிபுகள் நடைபெறும் போது அதற்கு எதிர்வினை ஆற்றுவது என்னைப் போன்றவர்களின் கடமையாகும். அதனால் தான் இந்த உரை. அதிலும் குறிப்பாக ஐராவதம் மகாதேவன் அகத்தியர் என்ற பெயரை அகத்தோன் என்றும் அகஸ்தியர் தொன்மத்தை வடபால் முனிவன், வேளிர் புலப்பெயர்வு ஆகியவற்றுடன் தொடர்புபடுத்தியதை இப்போது சிலர் தேவைக்குத் தக்கபடி மேற்கோள்காட்டும் போக்கினையும் நான்

கவனித்துவருகிறேன். எனவே அகஸ்தியர்பற்றி ஐராவதம் மகாதேவன் தனது மறைவுக்கு முன்னர் இறுதியாக எழுதிய கட்டுரையில் எவ்வாறு மீள்வாசிப்பு செய்திருக்கிறார் என்பதை இங்கே நினைவுபடுத்தும் தேவை இருக்கிறது.

4. *Toponyms, Directions and Tribal Names in the Indus Script* (2018)

ஐராவதம் மகாதேவன் 2018ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 26ஆம் நாள் காலமானார். அவர் தனது வாழ்நாளில் சிந்துவெளி வரிவடிவம் பற்றி எழுதிய கடைசி கட்டுரையின் தலைப்பு - *Toponyms, Directions and Tribal Names in the Indus Script*. தொல்லியல் ஆய்வாளர் ஜோனாதன் மார்க் கெனோயரின் பணிகளைப் பாராட்டும் வகையில் 45 கட்டுரைகள் கொண்ட சிறப்பு நூல் ஒன்று ஆகஸ்போர்டிலிருந்து வெளியானது. “Walking with the Unicorn” என்ற அந்நூலில் ஐராவதம் மகாதேவன், எம். வி பாஸ்கர் ஆகியோர் இணைந்து எழுதிய மேற்சொன்ன கட்டுரை வெளியானது. இந்தச் சிறப்புநூல் முறைப்படி 2018 தொடக்கத்தில் வெளிவரும் முன்பே இக்கட்டுரையைத் தனது பெயரைச் சிந்துவெளி வரிவடிவத்தில் கையொப்பமாகப் பதிவிட்டு எனது ஓடிசா முகவரிக்கு அனுப்பிவைத்தார். அதை இப்போது நினைத்தாலும் எனக்கு மிகவும் நெகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது. அவர் கைப்பட எழுதிய வரிகளுடன் கூடிய அந்த முகப்புப் பக்கத்தை எனது வாசிப்பறையில் எனது வாழ்க்கை எனக்களித்த முக்கியமான வெகுமதிகளில் ஒன்றாக வைத்திருக்கிறேன். 2009ஆம் ஆண்டு கட்டுரைகளில் அகத்தில் அமைந்த (உயர்) வீட்டைச் சேர்ந்தவர் அகத்-அகத்தோன் என்று குறிப்பிட்டிருந்த மகாதேவன் இந்த 2018 கட்டுரையில், அதாவது அவர் எழுதிய கடைசி கட்டுரையில் சிந்துவெளிக் குறியீடு எண் 267ஐ மீள்பார்வை செய்து புதிய விளக்கம் அளித்துள்ளார்.

அக-(ம்) என்பது ‘உள்ளிடம்’, ‘வீடு’ என்பதைச் சிந்து-திராவிட விளக்கம் என்று குறிப்பிட்டதோடு புதிய கண்டுபிடிப்பு என்ற வகைமையில் அதே குறியீட்டைக் ‘குறியீட்டின் மேல் பகுதியில் இருப்பது மேற்கு என்பதைக் குறிக்கும் என்று தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். சிந்துவெளிப் பண்பாட்டின் நகரமைப்பின் மேல்-மேற்கு : கீழ்- கிழக்கு என்பதான இருமைத்தன்மை அப்பண்பாட்டின் திராவிட அடித்தளத்தைத் தெளிவாக்குகிறது என்பதை எனது *The ‘High-West: Low-East’ Dichotomy of Indus Cities: A Dravidian Paradigm* என்ற ஆங்கில கட்டுரை (2012);

சிந்துவெளிக் குறியீடு 267க்கு மகாதேவன் அளித்த மறு-விளக்கம்

குறியீடு 267	
இடம்பெறுவது	தொடக்கத்தில்: 298. மொத்தமாக: 376
படவிளக்கம்	நால்புறச் சுவர்களுடன் கூடிய நகரத்தில் மேல்புறம் உள்ள காற்பங்கில் கோட்டை
சிந்துவெளி-திராவிட விளக்கம்	அக-(ம்) 'உள்ளிடம், வீடு' (D.7)
புதிய கண்டுபிடிப்பு	குறியீட்டின் மேல் பகுதியில் இருப்பது மேற்கு

'சிந்துவெளிப் பண்பாட்டின் திராவிட அடித்தளம்' என்ற தமிழ் நூல் (2016) ஆகிய இரண்டின் வாயிலாகவும் நான் முன்வைத்திருந்தேன். இதன் மூலம் நான் முன்வைத்த 'மேல்-மேற்கு: கிழ் கிழக்கு' கருத்தியலை அடிப்படையாகக் கொண்டு தனது 2018 கட்டுரையில் புதிய மீள்வாசிப்பை அறிவித்த ஐராவதம் மகாதேவன் தனது கட்டுரையின் சுருக்கத்திலேயே (abstract) எனது பெயரைக்குறிப்பிட்டு நன்றி தெரிவித்த பேருள்ளத்தை, ஆய்வு அறத்தை இப்போது நினைத்தாலும் நெகிழ்ந்து போகிறேன்.

இத்தகைய அறம் ஆய்வுலகில் ஐராவதம் மகாதேவன் போன்ற மிகச்சிலரிடம் மட்டுமே காணக் கிடைக்கும் பெரும்பண்பு ஆகும். மகாதேவனின் மாணவனாக நான் மிகவும் நிறைவாக உணர்கிறேன். அப்படிப்பட்ட ஐராவதம் மகாதேவன் எழுதிய கடைசி கட்டுரை அக-(ம்) என்பதை எப்படிப் பார்க்கிறது என்பதைக் குறிப்பிடாமல் அகத்தோன் என்பது அகஸ்தியரைக் குறிக்கும் என்று அவர் சொன்னதாக சிலர் இப்போது குறிப்பிடுவது வருந்தத்தக்கது, நேர்மையற்றது.

அகஸ்தியர் பற்றிய ஓர் ஒப்புதல் வாக்குமூலம்

ஹரப்பா நாகரிகத்தை, வேத சரஸ்வதி நாகரிகம் அல்லது சரஸ்வதி சிந்து நாகரிகம் என்றே அழைக்கவேண்டும் என 2023 டிசம்பர் 31ஆம் தேதி இந்திய நேரம் 13.48க்கு இணையத்தில் ஆணையிட்ட டேவிட் ஃப்ராலே பல நூல்களின் ஆசிரியர். இவரின் மற்றொரு

பெயர் பண்டிட் வாமதேவ சாஸ்திரி. இவர் 2015ஆம் ஆண்டு இந்தியாவின் பத்ம பூஷன் விருதைப் பெற்றவர், இவர் எழுதிய நூல்களில் ஒன்று, “God, Sages and Kings”. அதிலிருந்து சில குறிப்புகள் பின்வருமாறு: “மாமுனி அகஸ்தியர் வேதங்களை தென்னிந்தியா, இந்தோனேசியா போன்ற பகுதிகளுக்குக் கொண்டுசேர்த்தார். திராவிடர்களின் பண்பாடு வேத ஆரியர்களிடமிருந்து தோன்றியதாக திராவிடர்களே ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். அவர்களின் பண்பாடு, மொழி போன்றவை ரிக் வேத முனிவர் அகஸ்தியரிடமிருந்து உருவானது என நம்புகிறார்கள். கடல் பயணம் செய்யும் திறனைத் திராவிடர்கள் அகஸ்தியரிடமிருந்து கற்றுக்கொண்டு தெற்காசிய நாடுகளில் ஆரியத்தைப் பரப்பினர். நிறைய திராவிட மொழிகளின் ஒலிகளை வேத மொழி கொண்டிருப்பதால் திராவிட மொழி ஆரிய மொழிக்கூறுகளிலிருந்துதான் உருவாகியிருக்க வேண்டும்”. இப்படிக்கதையளக்கிறார் இந்த வெளிநாட்டு அறிஞர்!

உழுவார் உலகத்தார்க்கு ஆணி

அகஸ்தியர் தொன்ம மரபுப்படி அகஸ்தியர்தான் தமிழ்நாட்டிற்கும் தென்னிந்தியாவிற்கும் வேளாண்மையை அறிமுகம் செய்தவராம். மனநலம் குன்றியவர்களால் மட்டுமே இத்தகைய கட்டுக்கதைகளை உருவாக்கிப் பரப்பமுடியும். இந்தக் கட்டுக்கதையைக் கட்டுடைக்க தொல்தமிழின் இருபெரும் செல்வங்களாகிய சங்க இலக்கியமும் திருக்குறளும் உழவுத்தொழிலை மதிப்பிடும் விதத்தை ஆராய வேண்டும்.

சங்க இலக்கியம்

பெரு நெல் பல் கூட்டு எருமை உழவ - நற் 60/2,3
வித்திய உழவர் நெல்லொடு பெயரும் - ஐங் 3/4
ஓர் ஏர் உழவன் போல - குறு 131/5

உழவ(4), உழவர்(34), உழவர்க்கு(1), உழவரொடு(1), உழவன்(4), உழவின்(6), உழவு(4), உழவுறு(1) என்ற எண்ணிக்கையில் மொத்தம் 55 இடங்களில் உழவு தொடர்பான சொற்கள் சங்க இலக்கியத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன.

திருக்குறள்

சுழன்றும் ஏர் பின்னது உலகம் அதனால்

உழந்தும் உழவே தலை - குறள் 1031

உழுவார் உலகத்தார்க்கு ஆணிஅஃ தாற்றாது

எழுவாரை எல்லாம் பொறுத்து - குறள் 1032

உழுது உண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்று எல்லாம்

தொழுது உண்டு பின் செல்பவர் - குறள் 1033

வேளாண்மை குறித்த இப்படிப்பட்ட மதிப்பீட்டை இந்தியத் துணைக்கண்ட தொல் இலக்கிய மரபில் வேறெந்த மொழியும் சிந்தித்துப் பார்த்ததுகூட இல்லை. வடநாட்டில் ஒரே வருணப் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்களிடையேயும் மேல்-கீழ் என்று இனம் பிரித்துப் பார்ப்பதற்கான உரைகல் குறிப்பிட்ட பிரிவினர் கலப்பையைத் தொட்டவர்களா தொடாதவர்களா என்பதுதான்.

பிராமணர்களில் கலப்பையைத் தொட்ட பிராமணர்கள் தாழ்ந்தவர்கள்; தொடாதவர்கள் உயர்ந்தவர்கள். இதைப்போலவே கலப்பையைத் தொட்ட சத்திரியர்கள் தாழ்ந்தவர்களாக கருதப்பட்டனர். ஆனால் வேளாண்மையைத் தலையில் தூக்கி வைத்துக் கொண்டாடிய செவ்வியல் இலக்கியம் சங்க இலக்கியமும் திருக்குறளும். கள நிலவரம் இவ்வாறிருக்க அகஸ்தியர் தமிழ்நாட்டிற்கு வேளாண்மையைக் கற்றுக்கொடுத்ததாகச் சொல்வது எத்தகைய கயமை?

நீர் மேலாண்மைக் குறித்து புறநானூறு

அடு போர்ச் செழிய இகழாது வல்லே

நிலன் நெளி மருங்கில் நீர்நிலை பெருகத்

தட்டோர் அம்ம இவண் தட்டோரே

தள்ளாதோர் இவண் தள்ளாதோரே (புறம். 18)

எப்பொழுதும் போர் செய்துக்கொண்டிருக்கும் பாண்டிய மன்னனே கேள், இறந்து போன பின்னும் எவனாவது ஒருவன் தன் பெயர் இந்த உலகத்தில் நிலைத்து நிற்க வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டால்

அப்படிப்பட்ட மன்னன் ஆற்றின் போக்கைத் தடுத்து அணைகளைக் கட்டி நீர்நிலைகளைப் பெருகச் செய்து வேளாண்மைக்கு உதவ வேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒருவனின் பெயர்தான் நிலைக்கும் என்று இப்பாடலில் புலவர் கூறுகிறார். அதனால்தான் கரிகாலனைப் பேசுகிறோம், காளிங்கராயனைப் பேசுகிறோம், ஐரோப்பாவிலிருந்து வந்த பென்னி குயிக்கிற்குச் சிலை வைத்தும், பொங்கல் வைத்தும் கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறோம். நீர் மேலாண்மை செய்து யார் வேளாண்மைக்கு உதவுகிறார்களோ அவர்களைக் கொண்டாடிய, கொண்டாடும் சமூகம் இது. அப்படியிருக்க வேளாண்மையையும், நீர் மேலாண்மையையும் தென்னிந்தியருக்குக் கற்றுக்கொடுத்தவர் என்ற மகுடத்தை அகஸ்தியருக்குச் சூட்டுவது எத்தகைய நேர்மையின்மை?

சங்க இலக்கியம் குறிப்பிடும் ஆரியர்கள்

ஆரியர்களுக்கு எதிரான கருத்தியல் தமிழர்களின் திராவிடர்களின் மனதில் விதைக்கப்பட்டதே ஐரோப்பியர்களின் சூழ்ச்சியால்தான் என்று தொடர்ந்து பரப்புரை செய்பவர்கள் உள்ளனர். ஆனால் சங்க இலக்கியங்களிலேயே பல இடங்களில் ஆரியர் என்ற சொல் கையாளப்பட்டுள்ளது, ஆரியர்களுக்கும் தமிழர்களுக்கும் இடையிலான முரண்பாடு தெளிவாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஆரியர் துவன்றிய பேர் இசை இமயம் - பதி 11/23

என்ற பதிற்றுப்பத்துப் பாடல் இமயமலைப் பகுதியில் இருந்துதான் ஆரியர்கள் வந்ததாகக் குறிப்பிடுகிறது.

எதிர் தலைக்கொண்ட ஆரிய பொருநன் - அகம் 386/5

ஆரியர் துவன்றிய பேர் இசை முள்ளூர் - நற் 170/6

ஆகிய அகநானூறு, நற்றிணை வரிகள் கவனிக்கத் தக்கன.

யார்-கொல் அளியர் தாமே ஆரியர்

கயிறு ஆடு பறையின் கால் பொர கலங்கி - குறு 7/3,4

என்ற குறுந்தொகைப் பாடல் வரியில் வடநாட்டிலிருந்து வந்த ஆரியர் கயிற்றில் நடந்து வித்தை காட்டிய வாழ்வியலைச் சூட்டுகிறது.

தாரும் தானையும் பற்றி ஆரியர் பிடி

பயின்று தரூஉம் பெரும் களிறு போல - அகம் 276/9,10

என்ற அகநானூற்றுப் பாடல் வரியில் ஆரியர் யானையைப் பழக்கும் பாகனாக இருந்ததைப் பற்றி குறிப்பிடுகிறது.

ஆரியர் படையின் உடைக என் - அகம் 336/22

என்ற அகநானூற்றுப் பாடலில் ஆரியப் படை உடைந்து தோற்றது போல் உடைக என்று உவமை கூறப்பட்டுள்ளது.

ஆரியர் அலறத் தாக்கி பேர் இசை - அகம் 396/16 என்ற பதிவு

ஆரியர்களை அலறத் தாக்கிய நிகழ்வு பற்றிப் பேசுகிறது.

மாரி புறந்தர நந்தி ஆரியர் பொன் படு நெடு வரை

புரையும் எந்தை - அகம் 398/18,19

மேலும் மேற்கண்ட அகநானூற்றுப் பாடல் வரிகளிலும் ஆரியர் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன.

சிலப்பதிகாரம் குறிப்பிடும் ஆரியர்கள்

ஆரிய மன்னர் ஈர் ஐஞ்ஞாற்றுவர்க்கு - வஞ்சி:25/162

அடும் தேர் தானை ஆரிய அரசர் - வஞ்சி:26/211

ஆரிய அரசர் அமர்க்களத்து அறிய - வஞ்சி:26/217

அறியாது மலைந்த ஆரிய மன்னரை - வஞ்சி:27/6

ஆரிய மன்னர் அழகுற அமைத்த - வஞ்சி:27/22

ஆரிய மன்னர் ஐ-இருபதின்மரை - வஞ்சி:27/177

பாடக சிறு அடி ஆரிய பேடியோடு - வஞ்சி:27/186

அமர் அகத்து உடைந்த ஆரிய மன்னரொடு - வஞ்சி:28/88

ஆரிய மன்னர் அமர்க்களத்து எடுத்த - வஞ்சி:28/98

உடன்று மேல்வந்த ஆரிய மன்னரை - வஞ்சி:28/120

தண்-தமிழ் இகழ்ந்த ஆரிய மன்னரின் - வஞ்சி:28/153

ஆரிய அரசரை அரும் சிறை நீக்கி - வஞ்சி:28/195

வட ஆரிய மன்னர் ஆகு ஓர் - வஞ்சி:29/9

ஆரிய நாட்டு அரசு ஓட்டி - வஞ்சி:29/25

அருஞ்சிறை நீங்கிய ஆரிய மன்னரும் - வஞ்சி:30/157

வட ஆரியர் படை கடந்து - மது:23/216

ஆரியரொடு (1)

வட ஆரியரொடு வண் தமிழ் மயக்கத்து உன் - வஞ்சி:25/158

மேற்கண்ட வரிகளில் ஆரியர் என்ற சொல் சிலப்பதிகாரத்தில் வெகுவாக கையாளப்பட்டுள்ளது. இவற்றில் தமிழ்-ஆரிய இருமை, முரண்பாடு மற்றும் ஒவ்வாமை தெளிவாகப் புலனாகிறது.

ஆரியப் படை கடந்த நெடுஞ்செழியனின் கல்விக்கொள்கை

உற்றுழி உதவியும் உறு பொருள் கொடுத்தும்

பிறறை நிலை முனியாது கற்றல் நன்றே

பிறப்புஓர்அன்னஉடன்வயிற்றுள்ளும்

சிறப்பின் பாலால் தாயும் மனம் திரியும்

ஒரு குடிப் பிறந்த பல்லோருள்ளும்

மூத்தோன் வருக என்னாது அவருள்

அறிவுடையோன் ஆறு அரசும் செல்லும்

வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பாலுள்ளும்

கீழ்ப் பால் ஒருவன் கற்பின்

மேல் பால் ஒருவனும் அவன்-கண் படுமே (புறநானூறு 183)

என்ற புறநானூற்றுப் பாடல் வரிகளின் அனைவருக்குமான கல்வி, கல்வி பரவலாக்கம் போன்ற கருத்தியல்கள் புலனாகின்றன. ஒருவகையில் இந்த புறநானூற்றுப் பாடலை ஆரிய படைகடந்த நெடுஞ்செழியன் என்ற பாண்டிய மன்னன் எழுதி அறிவித்த முதல் கல்விக் கொள்கை என்று கொண்டாடத் தோன்றுகிறது.

பாணைகளிலும் பாறைகளிலும் தமிழியில் எழுதி, அறிவுடையோன் ஆறு அரசும் செல்லும் என்று அனைவருக்குமான கல்வியை அறிவித்து (புறநானூறு 183), பசிப்பிணி மருத்துவன் இல்லத்தை முன்னிறுத்தி பகிர்தல் அறம் பேசியது சங்க இலக்கியம் (புறநானூறு 173). அதுமட்டுமின்றி துடியன் பாணன் பறையன் கடம்பன் என்று இந்நான்கு அல்லது குடியும் இலவே (புறநானூறு 335) என்ற முன்மொழிவின் மூலம் பிறப்பால் பேதம் கற்பிக்கும்

புறக்கொள்கையை மறுத்து எதிர்வினையாற்றியதும் சங்க இலக்கியம்தான். தொல்தமிழின் தனித்துவமான ஆளுமையின் மீது “அகஸ்தியர் முத்திரை” குத்தும் முயற்சி நச்சினார்க்கினியர் காலத்தில் தொடங்கி இன்றுவரை தொடர்கிறது. இதைத் தமிழ்ச் சமூகம் எப்போதும் போலவே இப்போதும் புறந்தள்ளும்.

ஆரியமயமாக்கலின் குறியீடு அகஸ்தியர்

ஐரோப்பாவில், ஈரானில், வடஇந்தியாவில் ஆரியர் புலப்பெயர்வுகள் ஒருபோதும் ஒற்றை ஆளுமையை மையமாக கொண்டது இல்லை! பெரும் புலப்பெயர்வுகளின் போக்கையும் திசையையும் தீர்மானிக்க தனிமனிதர்கள் தேவைப்பட்டது இல்லை! அது ஓர் இயங்கியல்! பண்பாட்டு, பொருளியல் அசைவியக்கம்! ஆனால் இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் தெற்குப்பகுதி ஆரியப் பண்பாட்டுக்கு வெளியே எஞ்சியிருந்த பெருநிலப்பரப்பு. தமிழ்நாடுதான் அதன் கடைசி மைல் கல்! அதிலும் தமிழ் மொழியின் தமிழ் மக்களின் தனித்துவமான தொடர் செயல்பாட்டிற்கு இந்தியத் துணைக்கண்டப் புவியியல் துணைசெய்கிறது. சேரநாட்டையும் சேர்த்து அப்போது மூன்று புறம் கடல் சுற்றிலும் திராவிட மொழிகளைப் பேசும் நிலப்பகுதிகள். தவிர்க்கப்பட்ட, தவிர்க்கப்படும் இந்தோ-ஆரிய மொழிக்குடும்பத்தின் நேரடித்தாக்கத்தைப் புரிந்துகொள்ள நாம் ராஜஸ்தான் உள்ளிட்ட பல மாநிலங்களில் வாழும் ‘Bhils’ பழங்குடிகளைத் தெரிந்திருக்கவேண்டும்.

‘வில்’ என்ற தொல்திராவிடச் சொல்லை இனக்குடிப் பெயராகக் கொண்ட அந்தப் பெரும்பழங்குடி தனது மொழியை முற்றிலும் இழந்த வரலாற்றை அறிந்திருக்கவேண்டும். திராவிட குஜராத், திராவிட மகாராஷ்டிர நிலப்பகுதிகள் தத்தம் அடியுக்கு மொழிகளை இழந்த கதையை, இழந்தவிதத்தைப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும்! இத்தகைய சூழலில் தென்னிந்தியாவில் குறிப்பாக தமிழ் நிலத்தில் அதையும் தாண்டி கடல் கடந்து இந்தோனேசியாவில் இந்தோ-ஆரிய மொழியும் பண்பாடும் அரசியலின் துணையுடன் பரவிய பண்பாட்டுப் பரவலாக்கத்தின் அசைவியக்கத்தை அகஸ்தியர் என்ற பிம்பக்கட்டமைப்பின் மூலம் ஒரு குறியீடாக நிலைப்படுத்தியுள்ளார்கள் என்ற நமது புரிதல் மென்மேலும் வலுப்படுகிறது.

மானிடப் பொதுமை பேசிய தமிழ்

ஒரு மொழியின் தோற்றம் மற்றும் வளர்ச்சிப் படிநிலைகளைப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். இலக்கியம் இருந்தால்தான் இலக்கணத்தை உருவாக்க முடியும். இலக்கணத்திற்கு அடிப்படை இலக்கியம். எந்த மொழியையும் எந்தத் தனிநபரும் சுமந்துவர முடியாது; வந்த இடத்தில் திடீரென்று ஒருநாள் அம்மொழியின் இலக்கணத்தை எழுதவிடவும் முடியாது, காலம் காலமாக இருக்கும் இலக்கியத்திற்குத்தான் இலக்கணம் எழுதமுடியுமே அன்றி இலக்கணத்திற்கு இலக்கியம் எழுத முடியாது. குறிப்பாக பொருளதிகாரம் படைத்த தொல்காப்பியம் முன்னிறுத்தும் வாழ்வியலும் இந்தோ-ஆரிய இலக்கிய இலக்கண மரபுகளும் முற்றிலும் மாறுபட்டவை. தமிழின் சமூக விழுமியங்கள், முன்னிறுத்தும் முன்னுரிமைகள் தனித்துவமானவை.

தமிழ் எனில் அகம்: வையை எனும் காதல் நதி

பல் அடுக்கு இலக்கியமான சங்க இலக்கியங்களில் பரிபாடல் சற்று காலத்தால் பிற்பட்டதே. ஆகியனும் பரிபாடல் உள்ளிட்ட சங்க இலக்கியங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ள வைகை நதி பற்றிய வர்ணனைகள் தமிழ் வாழ்வியலில் அகம் சார்ந்த அதாவது காதல்

மானிடப் பொதுமை பேசிய தமிழ் - ஓவியம்: டிராஸ்ட்கி மருது

சார்ந்த சில முன்னுரிமைகளை அடிக்கோடிடுகின்றன.

விருப்பு ஒன்றுபட்டவர் உளம் நிறை உடைத்தென,
வரைச்சிறை உடைத்ததை வையை; வையைத் திரைச்சிறை
உடைத்தன்று கரைச்சிறை; அறைக (பரிபாடல்.6:21-23)

ஆடுவார் நெஞ்சத்து அலர்ந்து அமைந்த காமம் வாடற்க,
வையை நினக்கு (பரி. 6: 105-106)

ஊடி ஊடி உணர்த்தப் புகன்று கூடிக் கூடி, மகிழ்பு மகிழ்பு,
தேடித் தேடி, சிதைபு சிதைபு, சூடிச் சூடி, தொழுது தொழுது,
மழுபொடு நின்ற மலி புனல் வையை விழு தகை நல்லாரும்
மைந்தரும் ஆடி, இமிழ்வது போன்றது, இந் நீர்; குணக்குச்
சான்றீர் முழுவதும் மிச்சிலா உண்டு
(பரிபாடல் திரட்டு. 2:76-83)

சேரி இளையர் செல அரு நிலையர் வலியர் அல்லோர் துறை
துறை அயர, மெலியர் அல்லோர் விருந்து புனல் அயர
(பரிபாடல் 6:38-40)

அதுவன்றி வையை புனல் எதிர்கொள் கூடல்... வருந்தாது
வரும்புனல் விருந்து அயர் கூடல் (பரிபாடல் 10:40, 129)

நகை அமர் காதலரை நாளணிக் கூட்டும்
வகை சாலும் வையை வரவு (பரிபாடல் 6:12-13)

கள்ளொடு காமம் கலந்து, கரை வாங்கும்
வெள்ளம் தரும் இப் புனல் (பரிபாடல் 10:69-70)

வைகை நதி பாய்ந்துவருவது எப்படி இருக்கிறதென்றால், காதல்
உணர்வு ஏக்கம் மேலிட்டு துடித்துக் கொண்டிருக்கும் இளம்
காதலர்கள் திடீரெனச் சந்தித்தால் எப்படி ஓடி வருவார்களோ
அப்படி இருக்கிறது என்கிறது சங்க இலக்கியம். வைகையை ஒரு
காதல் நதியாக சங்க இலக்கியம் அறிமுகப்படுத்துகிறது.

இத்தகைய பெருமை நிறைந்த வைகை நதிக்கரையில் அந்தணர், பார்ப்பனர், ஐயர் என்ற பிராமணர்கள் தொடர்பான மூன்று சொற்களையும் பயன்படுத்துகிற சங்க இலக்கியம் வைகை நதியில் அவர்கள் குளிக்க விரும்பவில்லை என்று சொல்கிறது. வைகையில் ஆண்களும் பெண்களும் காதல் வயப்பட்டு குளித்து அவருடைய எச்சில் கலந்து அசுத்தப்பட்டிருக்கிறது, இங்கே குளிக்க மாட்டோம் என்று அவர்கள் மருண்டதாகவும், தண்ணீரைத் தொடாமல் கரையில் ஒதுங்கி நின்றதாகவும் சங்க இலக்கியம் பதிவுசெய்கிறது.

புலவு மணல் பூங்கானல்
மா மலை அணைந்த கொண்மு போலவும்
தாய் முலை தழுவிய குழவி போலவும்
தேறு நீர்ப் புணரியோடு யாறு தலைமணக்கும்
மலி ஒதத்து ஒலி கூடல்
தீது நீங்க கடலால் ஆடியும்
மாசு போசு புனல் படிந்தும்
அலவன் ஆட்டியும் உரவுத் திரை உழக்கியும்
பாவை சூழ்ந்தும் பல் பொறி மருண்டும்
அகலாக் காதலொடு பகல் விளையாடிப் பெற்றகு அரும்
புலம்பெயர்வுசீர்த் துறக்கம் ஏய்க்கும்
பொய்யா மரபின் பூ மலி பெருந்துறை
(பட்டினப்பாலை. 94-105)

.... நம்மொடு புதுவது வந்த
காவிரிக் கோடு தோய்
மலிர் நிறை ஆடியோரே (அகநானூறு 166: 13-15)

போன்ற பட்டினப்பாலை, அகநானூற்று வரிகளும் அத்தகைய வாழ்வியலையே கண்முன் நிறுத்துகின்றன.

திருமண முறைகள்

தொல்காப்பியர் காலத்திலேயே வடஇந்திய திருமணமுறைகள் தமிழ்நாட்டிற்குள் அறிமுகமாகிவிட்டன. தொல்காப்பியத்தின் களவியல், நூற்பாவில்

மறையோர் தேஎத்து மன்றல் எட்டு

என்று குறிப்பிடப்படுறார் தொல்காப்பியர். இங்கு குறிப்பிடப்படும் 'மறையோர் தேயம் என்பது வேதத்துடன் தொடர்புடைய வடபகுதி, வடதேசம் என்று உரையாசிரியர்கள் எழுதுகின்றனர். அங்கே எட்டு வகையான திருமண முறைகள் இருந்ததாகத் தொல்காப்பியர் விவரிக்கிறார். அவை:

1) அசுரம்	2) இராக்கதம்
3) பைசாசம்	4) காந்தர்வம்
5) பிரமம்	6) பிரசாபத்தியம்
7) ஆரிடம்	8) தெய்வம்

கடவுளின் முன் திருமணம் செய்து கொள்ளாதல், வலுக்கட்டாயமாகத் தூக்கிச் சென்று திருமணம் செய்து கொள்ளாதல் உட்பட மேற்கூறிய எட்டு வகை திருமணங்கள் ஆரியரிடத்து இருந்ததாகத் தொல்காப்பியர் சுட்டுகிறார்.

மேலும், இதில் காந்தர்வம் ஒன்றுதான் தமிழர் திருமண முறையோடு ஓரளவுக்கு ஒத்துப்போகிறது எனவும் கூறுகிறார்.

நான்மறை விரித்து, நல் இசை விளக்கும்

வாய்மொழிப் புலவீர்!

கேண்மின் சிறந்தது! காதற் காமம்,

காமத்துச் சிறந்தது;

விருப்போர் ஒத்து மெய்யுறு புணர்ச்சி...

...இத்தள்ளாப் பொருள் இயல்பின் தண் தமிழ் ஆய் வந்திலார்

கொள்ளார், இக்குன்று பயன் (பரிபாடல் 9)

மேற்கண்ட பரிபாடலில் வடமொழி வாழ்வியலுக்கும், தமிழ் வாழ்வியலுக்கும் இடையிலான வேறுபாடு மிக வெளிப்படையாகச் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. தமிழ் மரபான களவுக்காதல்தான் சிறந்தது; இதன் அருமையும் பெருமையும் வேதம் படித்தவர்களுக்குப் புரியாது என்பதுதான் இந்தப் பாடலின் மையக்கருத்து.

யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் (புறநானூறு 192)

எல்லாமும் என் ஊர், எல்லோரும் என் சொந்தம் எனக் கூறியது தமிழ் பேசிய மானுடப் பொதுமை.

மொழி பல பெருகிய பழி தீர் தேஎத்துப்
புலம் பெயர் மாக்கள் கலந்து இனிது உறையும்
முட்டாச் சிறப்பின் பட்டினம் (பட்டினப்பாலை. 216-219)

காவிரிப்பூம்பட்டினம் போன்ற பல மொழிப் பேசும் புலம்பெயர் மக்கள் ஒன்றாகக் கூடி மகிழ்ச்சியாக வாழும் ஒரு நகரத்தையே (Cosmopolitan city) கொடுத்தாலும் என் காதலி கூந்தல் மணத்தோடு அவளோடு சாய்ந்துகொள்வேனே தவிர உன் நகரை நீயே வைத்துக்கொள் எனத் தலைவன் சொல்வதாகப் இந்தப் பட்டினப்பாலை வரிகள் கூறுகின்றன.

எத் திசை செலினும் அத் திசைச் சோறே (புறநானூறு 206)

மரத்தை வெட்டிக் கொள்ளும் தச்சர்கள் பெற்ற சிறுவர்கள் தம் மழுவோடு காட்டிற்குச் சென்றால் அங்குள்ள மரங்கள் எப்படி அவர்களுக்கு உடனே வேண்டுமாறு பயன்படுமோ அப்படி உலகின் எந்தப்பக்கம் போயினும் அத்திசையில் எம் திறமையால் பிழைத்துக்கொள்வோம் என்கிறார் ஓளவையார்.

பெரிதே உலகம் பேணுநர் பலரே (புறநானூறு 207)

பெருஞ்சித்திரனார் இச்சங்கப் பாடல்கள் மூலம் தமிழர் வாழ்வியலை நாம் அறியலாம்.

இந்தியத் துணைக்கண்டம் என்ற மழைக்காட்டுப் பன்மியம்

இந்தியப் பன்மியம் ஓர் உருக்குப்பாணை பன்மியம் (Melting Pot Pluralism) அல்ல! இந்தியப் பன்மியம் ஒரு சாலட் கிண்ணப் பன்மியமும் அல்ல (Salad Bowl Pluralism). இந்தியப் பன்மியம் ஒரு மழைக்காட்டுப் பன்மியம் (Rain forest Pluralism). இங்கே விழுந்ததெல்லாம் முளைக்கும், முளைத்ததெல்லாம் தழைக்கும்.

ஆயினும் “உருக்குப்பாணை” என்னவோ தொடர்ந்து... தொடர்ந்து... தொடர்ந்து... உரக்கப்பேசிக்கொண்டே இருக்கிறது.

இருந்தாலும் மழைக்காட்டுப் பன்மியம் வெறுப்புணர்வு இல்லாத பொறுப்புணர்வோடு உரையாடிக்கொண்டே இருக்கிறது.

அகஸ்தியர்கள் ஓய்வதில்லை

50 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, 1972இல் அகத்தியர் என்ற தமிழ்த் திரைப்படம் வெளிவந்தது. இது கணிப்பொறிகளின், சமூக ஊடகங்களில், செயற்கை நுண்ணறிவுச் செயலிகளின் காலம். அதனால் இணையத்திலும், யூடியூப் போன்ற தளங்களில், பாட்காஸ்ட் வாயிலாகவும் அகஸ்தியர் இன்னும் நடமாடிக்கொண்டே இருக்கிறார். செயற்கை நுண்ணறிவு (AI) செயலியிடம் அகஸ்தியர் படத்தைக் கேட்டால் அது வரைந்துகொடுக்கிறது. அதில் அகஸ்தியரின் கலயத்தை காக்கை தட்டிவிடும் காட்சி வெளிப்படுகிறது. தூரிகையால் எழுதிக்கொண்டிருக்கும் அகஸ்தியரின் பின்னால் சிவபெருமான் ஆடிக்கொண்டிருக்கிறார்.

அகஸ்தியரைப் பற்றி ஒரு கட்டுரையை எழுதவும் என்று செயற்கை நுண்ணறிவுச் செயலியைக் கேட்டதும், அகஸ்தியர் என்பதைத் தமிழ் முறைப்படி அகத்தியர் என்றே புரிந்துகொண்டு ஒரு கட்டுரையை எழுதிக்கொடுத்தது. அதில் தமிழுக்கு அகத்தியர் செய்த பணிகள் என்று ஒரு பட்டியலும் வருகிறது.

அகத்தியம் இலக்கணம்: அகத்தியர் தமிழின் முதல் இலக்கண நூலான அகத்தியம் என்பதை இயற்றினார். இது பின்னர் இறையனார் அகப்பொருள், தொல்காப்பியம் போன்ற இலக்கணங்களுக்கு அடிப்படையாக அமைந்தது.

தமிழ் வளர்ச்சி: வட இந்தியாவிலிருந்து தென்னிந்தியாவுக்கு வந்து, தமிழ் மொழியை முறைப்படுத்தி வளர்த்தெடுத்தார்.

சங்க இலக்கியத்தில் பங்கு: மூன்று தமிழ்ச் சங்கங்களில் முதல் சங்கத்தின் தலைவராக இருந்ததாகக் கருதப்படுகிறார்.

இசை மரபுகள்: கர்நாடக இசை மற்றும் தமிழிசை மரபுகளுக்கு அடிப்படை வகுத்தார்.

பல்வேறு ஊடகங்களில் அகஸ்தியர்கள்

யூடியூபில் அகத்தியர்

அகத்தியர் திரைப்படம்

அமேசான் பாட்காஸ்ட்டில் அகஸ்தியர்

செயற்கை நுண்ணறிவில் உருவாக்கிய அகஸ்தியர் படங்கள்

அகஸ்தியரைப் பற்றி செயற்கை நுண்ணறிவு உருவாக்கிய குறிப்புகள்

அகத்தியர்: தமிழின் முதற் குரு

📖 அகத்தியர்: தமிழின் முதற் குருவும் முனிவரும்

அகத்தியர் தமிழ் மொழி, இலக்கியம், இசை, மருத்துவம், அளவையியல் போன்ற பல துறைகளுக்கு அடிப்படை வகுத்த பெருமைமிக்க முனிவர் ஆவார். இவர் தமிழ் மொழியின் முதற் குருவாகவும், அகத்தியம் என்னும் முதல் தமிழ் இலக்கண நூலை இயற்றியவராகவும் போற்றப்படுகிறார். இந்தியாவின் புராண இதிகாசங்களில் முக்கியமான இடம் வகிக்கும் அகத்தியர், தென்னிந்தியாவின் பண்பாட்டு வரலாற்றில் ஒரு சிறப்பான இடத்தைப் பெற்றுள்ளார்.

பிறப்பும் புராண வரலாறும்

புராணங்களின்படி, அகத்தியர் பிரம்மாவின் மகன் குழந்தைகளில் ஒருவராகத் தோன்றிய சப்தரிஷிகளில் ஒருவர். இவர் மிதா-இடதிகை என்ற அரக்கியின் கருவில் பிறந்ததாகவும், பின்னர் முனிவராகத் திகழ்ந்ததாகவும் கூறப்படுகிறது. திருமால், சிவபெருமான் ஆகியோரின் அருளால் சிறப்புப் பெற்றவர் என்பது நம்பப்படுகிறது.

தமிழுக்கு அகத்தியர் செய்த பணிகள்

1. **அகத்தியம் இலக்கணம்:** அகத்தியர் தமிழின் முதல் இலக்கண நூலான அகத்தியம் என்பதை இயற்றினார். இது பின்னர் இளநபனார் அகப்பொருள், தொல்காப்பியம் போன்ற இலக்கணங்களுக்கு அடிப்படையாக அமைந்தது.
2. **தமிழ் வளர்ச்சி:** வட இந்தியாவிலிருந்து தென்னிந்தியாவுக்கு வந்து, தமிழ் மொழியை முறைப்படுத்தி வளர்த்தெடுத்தார்.
3. **சங்க இலக்கியத்தில் பங்கு:** மூன்று தமிழ்ச் சங்கங்களில் முதல் சங்கத்தின் தலைவராக இருந்ததாகக் கருதப்படுகிறார்.
4. **இசை மரபுகள்:** கர்நாடக இசை மற்றும் தமிழிசை மரபுகளுக்கு அடிப்படை வகுத்தார்.

அகத்தியரின் மருத்துவம் மற்றும் யோகம்

அகத்தியர் சித்தர் மரபின் முக்கிய பிரதிநிதிகளில் ஒருவராகக் கருதப்படுகிறார். அவர் எழுதிய அகத்தியர் குணபாடல், அகத்தியர் வைத்தியம் போன்ற நூல்கள் சித்த மருத்துவத்தின் அடிப்படை நூல்களாக விளங்குகின்றன. மேலும், யோகம், தியானம், மந்திர சாஸ்திரம் போன்றவற்றிலும் அவருக்கு ஆழ்ந்த அறிவு இருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

அகத்தியர் குறித்த நம்பிக்கைகள்

- தென்னிந்தியாவில் பல இடங்களில் அகத்தியருக்கு சன்னிதிகள் உள்ளன.

Message DeepSeek

DeepThink (R1) Search

AI-generated, for reference only

என்ன செய்வது...

கடந்த காலத்திலும், நிகழ்காலத்திலும் மட்டுமல்ல, அகஸ்தியர் என்ற கட்டுக்கதை காலம்தோறும் மீண்டும் மீண்டும் திணிக்கப்படும். ஆனாலும் அதை மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு என்ற பண்பாட்டுப் புரிதலுடன் இயங்கும் தமிழ்ச் சமூகம் மீண்டும்... மீண்டும்... மீண்டும்... கட்டுடைக்கும்.

வாழ்க தமிழ்!

யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்!

**அகஸ்தியர் தொல்காப்பியரின் 'கட்டைவிரல்' மீது
திணிக்கப்படும் இன்னொரு துரோணர்!**

**ஆனால்,
தொல்காப்பியர் இன்னொரு ஏகலைவன் அல்ல!**

ரோஜா முத்தையா ஆராய்ச்சி நூலகத்தின் சிந்துவெளி ஆய்வு மையத் தலைவரான, சிந்துவெளி ஆய்வாளர் ஆர். பாலகிருஷ்ணன், இந்திய ஆட்சிப்பணி அலுவலராகப் பணியாற்றி ஓய்வுபெற்றவர். சிந்துவெளிப் பண்பாட்டிற்கும் பண்டைய தமிழ்நாட்டிற்கும் இடையிலான தொடர்பு குறித்து இவர் எழுதிய 'Journey of a Civilization: Indus to Vaigai' (2019) என்கிற நூல் சிந்துவெளி ஆய்வுலகில் பல தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியது. அதன் தமிழ்ப் பதிப்பான 'ஒரு பண்பாட்டின் பயணம்: சிந்து முதல் வைகை வரை' (2023) நூல் உலகெங்கிலும் உள்ள தமிழ் மக்களிடையே பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றது. இத்துடன் 'சிந்துவெளிப் பண்பாட்டின் திராவிட அடித்தளம்' (2016), 'கடவுள் ஆயினும் ஆக' (2021), 'அணி நடை எருமை' (2022), 'ஓர் ஏர் உழவன்' (2022) உள்ளிட்ட ஆராய்ச்சி நூல்களை எழுதியுள்ளார். தனது வாழ்கைக் அனுபவங்களை 'இரண்டாம் சுற்று' (2018), 'குன்றென நிமிர்ந்து நில்' (2018), 'தமிழ் நெடுஞ்சாலை' (2022) ஆகிய நூல்களின் வழியே பகிர்ந்துள்ளார். இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் பன்மியத்தை ஆழமாக வலியுறுத்தும் இவர், 'இந்தியா ஒரு மழைக்காடு' என்ற கருத்தாக்கத்தைத் தொடர்ந்து பேசியும் எழுதியும் வருகிறார். இதனை ஒரு பண்பாட்டு அரசியல் செயல்பாடாகச் செய்து வருகிறார். தற்போது உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தின் தலைவராகவும் செயல்பட்டு வருகிறார்.

Roja Muthiah
Research Library

4th Floor, Integrated Workshops, 3rd Cross Road,
CPT Campus, Taramani, Chennai, Tamil Nadu - 600113

www.rmrl.in

